

Hlas 2

NEDEĽA

Malá večiereň
(v sobotu večer)

Hóspodi, vozzvách

- 4: Prézde vík ot
Otcá róždšemusja Bóžiju
Slóvu, voplóščšemusja ot
Đívy Maríji, prijidíte
poklonímsja: krest bo
preterpív, pohrebéniju
predadésja, jáko sám
voschoťi: i voskrés iz
mértvych, spasé mja
zablužďajúščaho čelovíka.
- 3: Prézde vík ot ...
- 2: Christós Spás náš, jéze na
ný rukopisáni je prihvodzív
na krestí zahládi,
i smértnuju deržávu
uprazdní: poklaňájemsja
jehó tridnévnomu
voskreséniju.
- 1: So archánhely vospojím
Christóvo voskresénije: tój
bo jésť izbáviteľ i Spás dúš

nášich, i v slávi strášnij
i krípcij síli, páki hrjadét
sudíti míru, jehóže sozdá.

S:I: **Dogmat:** O prevélija
tájinstva! Zrjá čudesá,
propovíduju Božestvó,
Jemmanúžil bo jestestvá
úbo vratá otvérze jáko
čelovikoľúbec, d'ívstva že
kľučí ne razruší jáko
Bóh: no síce ot utróby
prójde, jákože slúchom
vníde: táko voplotísja,
jákože začátsja: bezstrástno
vníde, neskazánno izýde,
po proróku hlahóľuščemu:
sijá vratá zakľučéna búdut:
niktóže prójdet ími, tókmo
jedín Hospód' Bóh Izráijlev,
imíjaj véliju mílošť.

Stichíry na stichovňi

i: Voskresénije tvoje Christé
Spáse, vsjú prosvití
vselénnuju i prizvál jesí
tvoje sozdáni je: vsesíľne
Hóspodi sláva tebí.

ii: (P : Jehdá ot dréva)

Vsích skorbjáščich rádoste,
i obídimych predstáateľnice,
i ubóhich pitáateľnice,
stránnnych že uťišěníje,
i žézle slípých,
nemoščných posiščěníje,
truždájuščichsja pokróve
i zastúpnice, i
sírych pomóščnice, Máti
Bóha výšňaho, tý
jesí prečístaja: potščísja,
mólimsja, spastísja rabóm
tvojím.

iii: Vsjákoje bezzakónije
neščádno, vsjákiy hrích
nevozderžno okajánnnyj
soďílach: vsjákaho
osužděníja dostójin jésm!
Viný pokajánija mńí
podážď Dívo, jáko
da ne osuždén támo
javľúsja, tá bo napisúju
molítvennicu, tá prizyváju
predstáateľnicu, ne posramí
mené Bohonevístnaja.

iv: Inóho pribížišča čístaja,
k tvorcú i Vladýci
mý ne ímamy, rázvi
tebé Bohonevísto: da
ne otríneši nás téplym
tvojím predstáateľstvom,
nížé posramíši ľubóviju
pritekájuščich pod króv tvój,

Máti Bóha nášeho: potščísja,
i tvoju pomošč dážd', i
nýšňaho hńíva nás spasí.

S:I: Dogmat: Któ tá
po dostojániju pochválit
i ublažít, otrokovíce
Bohonevístnaja, o jéze
tobóju bývšem mírovi
izbavléniji: blahodarjášče
úbo zovém tí, hlahóľušče:
rádujsja, jáže Adáma
oboživšaja, i razstojáščaja
sovokupívšaja. rádujsja,
prosvitívšaja ród náš
svitonósnym voskresénijem
Sýna tvojehó i Bóha nášeho:
tá bo christiánskiy ród
neprestánno ublažájem.

Večieren (v sobotu večer)

Hóspodi, vozzvách

- 10: Prézde vík ot Otcá rôždšemusja Bóžiju Slóvu, voplóščšemusja ot Dívy Mariji, prijidíte poklonímsja: krest bo preterpív, pohrebéniju predadésja, jáko sám voschoťi: i voskrés iz mértvych, spase mja zabluždájuščaho čelovíka.
- 9: Christós Spás náš, jéže na ný rukopísaniye prihvodzív na krestí zahládi, i sméртnuju deržávu uprazdní: poklaňajemsja jehó tridnévnomu voskreséniju.
- 8: So archánhely vospojím Christóvo voskresénije: tój bo jést' izbávitel' i Spás dúš nášich, i v slávi strášnij i krípcij síli, páki hrjadét sudíti míru, jehóže sozdá.
- 7: Tebé raspénšahosja i pohrebénnoho, ánhel propovída Vladýku, i hlahólaše ženám: prijidíte vídite, idíže ležáše Hospód': voskrése bo, jákože rečé,

jáko vsesílen. Tímže tebí poklaňajemsja jedínomu bezsméртnomu: žiznodávče Christé, pomíluj nás.

- 6: Krestóm tvojím uprazdníl jesí, júže ot dréva klátvu, pohrebénijem tvojím umertvíl jesí sméрти deržávu: vostánijem že tvojím prosvitíl jesí ród čelovíčeskij. sehó rádi vopijém tí: blahodíteľu Christé Bóže náš, sláva tebí.
- 5: Otverzóšasja tebí Hóspodi, stráchom vratá sméртnaja, vrátnicy že ádovy vídívše tá, ubojášasja: vratá bo mídnaaja sokrušíl jesí, i verejí želíznyja stérl jesí, i izvel jesí nás ot tmý i síni sméртnyja, i úzy náša rasterzál jesí.
- 4: Spasíteľnuju písň pojúšče, ot úst vozslém: prijidíte vsí v domú Hospódnem pripadém, hlahóľušče: na dréve raspnýjsja, i iz mértvych voskresýj, i sýj v nídrech Ótčich, očísti hrichí náša.
- 3: (P : Otčájannaja žitijá rádi)
Jáže nenadéžnych upovániye izvístnoje, i sohríšajúščich

spasénije, Maríje vsepítaja
čístaja Bohoródice, prijímí
molénije moje síjé, i isprosí
mi razrišenija vsích, jáže
sohriších v žitií, máternimi
tvojími molítvami, i spasí
ot bíd i búduščaho sudá
Vladýčice, velíkija rádi
tvojejá mílosti.

2: Lukávo vrémja životá
mojehó, lukávo i ispólň
vsjáki ja zlóby, sataňi
lukávomu ľúťi mjá
smuščájušču, tý mja
Bohorodíteľnice, izbávi tohó
pákosti, tý mja ot úst ónaho
istórhni presvjatája: na tá
bo vse vozložích čájanije
mojé, spasí mja tvojími
bódrymi molítvami.

1: Rádujsja, nepostýdnaja
predstáteľnice. Rádujsja,
preblahája Bohoródice.
Rádujsja, očistílišče
míra. Rádujsja, rádoste
skorbjáščich, i pristánišče
oburevájemym. Rádujsja,
jáže vsím pomohájuščaja
súščym v núždach. Tý úbo
sochraní i mené Ďívo, vsích
skórbnych, preneporóčnaja
Vladýčice.

S:I: Dogmat: Préjde síň
zakónnaja, blahodáti

prišédši: jákože bo kupiná
ne sharáše opaľajema,
táko Ďívo rodilá jesí,
i Ďíva prebylá jesí.
Vmísto stolpá óhnennaho,
právednoje vozsijá sólnce:
vmísto Moiséa, Christós,
spasénije dúš nášich.

Stichíry na stichovňi

i: Voskresénije tvoje Christé
Spáse, vsjú prosvití
vselénnuju i prizvál jesí
tvoje sozdánije: vsesíľne
Hóspodi sláva tebí.

ii: Drévom Spáse uprazdníl
jesí, júže ot dréva
klátvu, deržávu smérti
pohrebénijem tvojím
umertvíl jesí, prosvitíl že
jesí ród náš vostánijem
tvojím. Ĥímže vopijém tebí:
životodávče Christé Bóže
náš, sláva tebí.

iii: Na krestí jávľ'sja Christé
prihvoždájem, izminíl jesí
dobrótu zdánij: i
bezcelovíči je úbo vójini
pokazújušče, kopijém rébra
tvojá probodóša, jevréji
že pečátati hróba prosíša,
tvojejá vlásti ne vídušče.
No za milosér dije

utrób tvojích, prijémyj pohrebénije, i tridnéven voskrésýj Hóspodi sláva tebí.

iv: Životodávče Christé, vóleju strásť preterpívyj smértnych rádi, vo ád že snizšéd jáko sílen, támo tvojehó prišéstvija ožidájušcyja, ischítiv jáko ot zvirja krípkaho, ráj vmísto áda žíti daroval jesí. Tímže i nám slávjaščym tridnévnoje tvoje vostánije, dárui očiščénije hrichóv, i véliju mílost'.

S:I: Dogmat: O čudesé nóvaho vsích drévnich čudés! Któ bo pozná máter bez múža róždšuju, i na rukú nosjáščuju, vsjú tvár soderžáščaho? Bóžije jést' izvolénije, róždšejesja. Jehóže jáko mladénca prečístaja, tvojíma rukáma nosívšaja, i máterne derznovenije k nemú imúščaja, ne prestáj molášči o čtúščich tá, uščédriti i spastí dúšy náša.

Tropar

T Jehdá snizšél jesí k smérti, životé bezsmértnyj, tohdá

ád umertvíl jesí blistánijem božestvá. Jehdá že i uméršyja ot preispódnich voskresíl jesí, vsjá síly nebésnyja vzyváchu: žiznodávče Christé Bóže náš, sláva tebí.

B Bohoródičen: Vsjá páče smýsla, vsjá preslávnaja tvojá Bohoródice, tájinstva, čistoťi zapečátannoj, i d'ívtvu chranímu Máti poználasja jesí nelózna, Bóha róždši ístinnaho: tohó molí spastísja dušám nášym.

Povečerie (v sobotu v noci)

Písň 1

- II** Vo hlubiňí postlá inohdá, faraonítskoje vsevojinstvo preoružennaja síla, voplóščšesja že Slóvo vsezlóbnjy hrích potrebílo jést': preproslávlennyj Hospód' slávno bo proslávisja.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Jáže vsím udób poslušnaja v skórbi, i v pečáli pomohájuščaja, Bohoródice blahája, blahodát' podážď píti tá derzájuščym, Vladýčice skorbjáščich rádoste.
- ii:** Mnohobohátnuju blahodát' sťažávši Vladýčice, derznovennoju tvojeju molítvoju, preslávno izmí mja ot napástej, ubóhaho rabá tvojeho, skorbjáščich rádoste.
- S:** Ot vráh vídimych i nevídimych izbávi, mólimsja, k tebí pribihájuščich Bohoródice, i

razorí vsják sovít borjúščich nás.

- I:** Otimí ponošénije čelovíčeskoje, i klevetý navítnik ot mené, Bohoródice, mol'ú tá: da usérдно slávľu Hóspoda, jehóže pitála jesí.

Písň 3

- II** Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvėj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich tá.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Vrahóv navíty razorí sújetnyja, vsepítaja Bohoródice: ne oskuďj molítvami tvojími, snabďášči nás voschvalájuščich tá.
- ii:** Prízri čistaja, mílostivnym tvojim ókom, i izbávi mjá vsjákaho navíta vídimych i nevídimych vrahóv, osľipívši zínicy očés ích.
- S:** Zlóje napadénije vrahóv, jáko óhň paľáščeje, iščuščich vsehdá pohubíti nás Ďívo, rosóju molítv tvojích uhasí.
- I:** Neuhasímaja lampádo, zaré prisnosijátel'naja, nóščiju

mjá skorběj oderžíma,
prosvití molítmami tvojími,
róždšaja sólnce slávy
Christá.

Písň 4

- II Uslýšach Hóspodi hlás tvój,
jehože rékl jesí, hlás
vopijúščaho v pustýni,
jáko vozhremíl jesí nad
vodámi mnóhimi, tvojemú
svidítel'stvujaj Sýnu, vés býv
sošédšaho Dúcha, vozopí:
tý jesí Christós, Bóžija
múdrosť i síla.
- P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i: Spasénija tá móst, molítmu
neusýpnu, zastuplénije
tvérdo mólim: umilosérdisja
i vížd' nášu nesterpímuju
pečál', boľízni, skórbi,
strásti, i blahopremínno
posití Máti Bóžija, rádosť
skóruju podajúšči.
- ii: Ne nepričástni jesmý
Vladýčice, tvojeho
zastuplénija v skórbech:
tímže i nýni nám pomoží
vskóri, ľúti oburevájemym
rúku prostirájúšči čistaja:
búdi mílostiva boľíznem

nášym, Máti Bóžija, rádosť
skóruju podajúšči.

- S: Ne upováša Vladýčice
na tá bezzakónnujušči,ji,
no upováša na jazýk
veleríčiv, na jazýk čelovíč,
prísno zavístno izlijávšijsja,
neprávedno prolijáti króv
ískrenňaho, rykájúšče: tý že
čístaja, čélusti ích sokruší.
- I: Smirí Vladýčice, vrahóv
vozneseńnuju výju
veleríčujuščich, sovíty i
zlonrávija, i serdcá
poučájúščajasja zlým na
mjá po vsjá dní: kríposť
že i pobídu podážď
prizyvájúščym tá, Máti
Bóžija, rádosť skóruju
podajúšči.

Písň 5

- II Úhl' Isáiji projavléjsja, sólnce
iz d'ívtstvennyja utróby
vozsijá, vo tmí zablúždšym,
Bohorazúmija prosvištěníje
dáruja.
- P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i: Molítmennice nelóznaja,
upovánie christiján,
obrádovannaja, prijimí
molbý ot nás

prilížno prizývajúšcich i
moľáščichsja tebí.

ii: Istóčnik tá žízni súšči čístaja,
bezsmértija istočájuščij
vódy, zemnoródniji
poznávše ublažájem.

S: Vooružísja na ný lukávno
vráh, jazýkom jákože
mečem pohubíti choťá:
no tvojeju, Bohorodíteľnice,
kripostiju predvarí.

I: Pučínu, čístaja, zastupléniju
któ izočetť síly tvojejá?
Tímže nás súšcich v núžďi
skóro predvarí.

Písň 6

II V bédňi hrichóvňij
vaľásja, neizslídnuju
milosérdija tvojeho
prizývaju bédnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Cilomúdrija súšči
chodátaica, prizývajúščym
tá nýni javísja, i ot
vsjákich izbávi napástej i
bíd, Bohonevísto.

ii: Zlodíjstva vrážija razorí,
i klevetý neprávednyja
ustávi, blahoslovénna

prečístaja, izbavľájušči
nepovínnyja ot skórbi.

S: Lútymi hrichí okružení,
i napástnymi bidami
potoplájemi, pod
božéstvennyj pokrýv tvój
pribihájem, Máti Christá
Bóha.

I: Neiskusomúžno róždši
Hóspoda, javísja po
roždeství páki dživstvujušči:
o preslávnaho čudesé, v tebí
soďílannaho, Bohonevísto!

Sidálen

Molénije téploje, i stíná
neoborímaja, mílosti istóčnice,
mírovi pribížišče, prilížno
vopijém tí: Bohoródice
Vladýčice predvarí, i ot bíd
izbávi nás, jedína vskóri
predstátel'stvujuščaja.

Písň 7

II Da preslávnaje roždestvó
tvoje Christé, jéze ot Dívy
proobrazíš jávi, neopalímy
v peščí ótroki sochraníl jesí,
písňmi pojúšcyja tebí: otcév
Bóže blahoslovén jesí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: O blahoutróbia tvojeho
Đivo čistaja! Rišiši bo
bezmírnyja pečáli i napásti,
prizyvajuščym v núždi i
obstojaniji: tīmže i nýni
pomozí blahoslovénnaja, tá
voschvalājuščym.

ii: Pokaží skóroje tvoje
zastuplénije, pokaží jáko
móžeši, jáko Máti Bóhu,
prizyvám tá ot sérdca so
slezámi pripádajušče, skórb
ukrotí i boľízň rabóv tvojích
vskóri.

S: Ustá čelovíkom jáko
l'vóm lútym, hróba
ťažčájše otverzósasja, hórko
pohlotíti mjá: no tý
Bohoródice, javísja naděžda
nenadžijuščymsja, i nizloží
krípošť ích blahoslovénnaja.

I: Da úzrjat vrazí i
postyďátsja, da razumíjut i
víďat tvojú, jéže po nám
soprotív borjúščuju sílu,
i v própašť preispódňuju
nizloží ích blahoslovénnaja,
naděždo nenadžijuščichsja.

Písň 8

II Péšč inohdá óhnennaja v
Vavilóni d'íjstva razďiláše,
Bóžijim vel'ínijem chaldéji

opaľajuščaja, vírnyja že
orošajuščaja, pojúščyja:
blahoslovíte vsjá d'ilá
Hospódňa Hóspoda.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Pribížišče naše, i míru
rádovanije, Bohorodíteľnice,
umilosérdisja potščísja,
i spíšno blahodáť tvojú
podážď nám oskorblénnyj,
i zastupí blahája, tvojá rabý.

ii: Sovít súeten soviščáša lúťi
na ný bezbóžnych sónmišča,
jakože préžde Achitofél. No
vopijém: tvojími molíťvami
séj razorí, nizložši sích
krípošť Bohoródice.

S: Prizyvajuščich tá
Bohoródice, ot duší nelóžno,
vo vsjákoj skórbi i v
boľíznech razlíčnych, i
bidách lútých, spíšno uslyši
Vladýčice, sích izbavľajušči
prísno molíťvami tvojími.

I: Da ímja tvoje Bohoródice,
na zemlí slavoslóvitsja, íže
iz tebé vozsijáv, hríšnikom
deržávnuju naděždu i sťinu
tá darová: tobóju bo vsjákoje
dychánije k Bóhu pritekájjet.

Písň 9

II Nedoumíjet vsják jazýk
blahochvalíti po dostojániju,
izumívajet že úm i
premírnyj píti tá
Bohoródice: obáče blahája
súšči, víru prijimí, íbo
ľubóv vési božéstvennuju
nášu, tý bo christiján jesí
predstáteľnica, tá veličájem.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Da zahradítsja vsják jazýk,
lukávym poučájajsja: da
molčát ustná ľstívaja, i ustá
neprávedno hlahóľuščaja
na právednaho bezzakónije,
hordýneju i zăvistiju
vražďebnoju vkúpi,
Bohoródicy molítvoju, i
svjatých Christóvych.

ii: Íže v molítvach bódruju,
čístuju Bohoródicu,
prizyvájem vsí boľízniuju
i skórbiju oderžími,
vzyvájušče: Vladýčice čístaja,
skóro izbávi ot oderžáščich
boľíznej rabý tvojá prísno,
jako po Bóze zastúpnicy
inýja ne ímamy.

S: Otčájavšichsja vélíje
pribížišče, oburevájemych
tíchoje pristánišče, tý
jesí Bohoródice. tímže i
mý pritekájem, vzyvájušče:

da ne postydímsja Máti
ístinnaho životá, no da
blahodarjášče usérдно tá
veličájem.

I: Prijimí, otrokovíce
prečístaja, božéstvennuju
písň, vzdavájušči blahodáť
na tá naďíjuščymsja, i
mír isprosí církvam prísno
posláti, da christijánskij
vsják jazýk tá veličájet.

Polnočnica

Písň 1

II Vo hlubiňi postlá inohdá, faraóniſkoje vsevojinstvo preoružennaja síla, voploščšesja že Slovo vsezlóbnij hrích potrebito jest', preproslávlennij Hospód', slávno bo proslávisja.

P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.

i: Trójičnoje i jedinonačálnoje jestestvo božestvá, písnenno vospojím hlahól'ušče: mílosti pučnu neizčerpájemuju, suščéstvennuju jáko imúšči, tebí kláňajuščichsja soblúdi i spasí, jáko čelovikol'úbec.

ii: Íže istóčnik, i kóreň Otéc sýj, jáko vinóven, íže v Sýni, i svjaťim tvojém Dúsi, sráslennaho božestvá trisólnečnyj sérdu mojemú istočí svít, i pričástijem osijáj, Bohodíteľnaho sijánija.

S: Trisvítlaja jedínice Bohonačálnaja, vés razorí hrichóv i strastěj mojích mrák, svítlych lučěj tvojích sladčájšimi pričáččěmi,

i sotvorí mja tvojejá nepristúpnaja slávy chrám i síň prečístuju.

I: **Bohoródičen:** Tók drévnij jestestvá nášeho, stradávšij bezmístno, i k tlí popólzšijsja prečístaja, voploščsja vo utróbi tvojěj Bóh Slovo, čelovikol'úbni osijá, i Bohonačáliju trisvítlomu nás tájno naučí.

Písň 3

II Na kámeni mjá víry utverdív, razširíl jesí ustá mojá na vrahí mojá, vozveselí bo sja dúch mój, vnehdá píti: níst' svját, jákože Bóh náš, i níst' práveden, páče tebé Hóspodi.

P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.

i: Rávenstvom jestestvá Bohonačálije jedinočestnoje slávľu tá lícy: život bo ot životá tý proizšéd netľínno, jedín sýj Bóh náš, i níst' svját, páče tebé Hóspodi.

ii: Tý číny neveščéstvennyja i nebésnyja sostávil jesí, jáko zercála tvojejá dobróty: Tróice

nerazdílnoje jedinonačálie, píti neprestánno tebí: no i nýňi naše ot brénnych úst prijimí chvalénije.

S: Utverdí na kámeni víry, i razšírí ľubvé tvojeja pučinoju serdcá i mýsľ tvojích ráb, jedínice trisólnečnaja: tý bo Bóh náš, na nehóže upovájušče, da ne posramímjsja.

I: **Bohoródičen:** Íže vsják préžde sostáv osuščestvovávj tvári, vo utróbi tvojeje osuščestvovásja, neizčétnoju bláhostiju Bohoródice, i svít trisólnečnyj vsím vozsjá jedínaho Božestvá i Hospódstva.

Sidálen

S (**ℙ** : **Blahoutróbija**)

Jehdá v načáľi Adáma sozdál jesí Hóspodi, tohdá Slóvu tvojemú ipostásnomu vozopíl jesí blahoutróbne: sotvorím po nášemu podobiju, Dúch že svjatýj soprisútstvovaše soďíteľ. Tímže vopijém tí: tvórče Bóže náš, sláva tebí.

S:I: **Bohoródičen:** Jehdá k nám Bóh prijítí izvóli, tohdá v tvoju prečístaja, čistíjšuju utróbu vselísja, i spasé tobóju čelovíčeskoje smišénije, darovávj vsím cárstvo nebésnoje. Tímže vopijém tí, Bohoródice čistaja, rádujsja Vladýčice.

Písň 4

II Poju ťa, slúchom bo Hóspodi uslýsach i užasóchsja, do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Tím mnóhoje tvoje snizchoždénije, jéže na mjá, proslavľaju mnohomílostive.

ℙ Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.

i: Razumíti ťa níže čínove móhut neveščéstvenniji ánhelstiji, jedínice, Tróice beznačál'naja: no úbo mý brénnym jazýkom tvoju súščestvennuju bláhost' vospívajem, i víroju slávím.

ii: Sýj sozdáteľ jestestvá čelovíčeskaho, vsederžíteľu, vse vídeť nemožénije: tímže uščédri rabá tvojehó, i k žizni lúčšej páki vozvedí.

S: Jedínicy načál'nyja nesmísna trí líca vospivájem, jáko svojstvenne imúščaja, i razdíl'ni ipostási: no úbo sojedinéna i nerazdíl'na, v sovítí že, i slávi, i Božeství.

I: Bohoródičen: Chrám tá číst i preneporučén, prisnodívo Bohoródice, vsedíteľ obríte jedínu jávi ot víka, v ňúže vséľsja: voobrazí čelovíčeskoje jestestvo, jáko čelovikolúbec.

Písň 5

II Prosviščénije vo tmí ležáščich, spasénije otčájannych Christé Spáse mój, k tebí útreňuju carjú míra, prosvítí mja sijánijem tvojím: inóho bo rázvi tebé Bóha ne znáju.

P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.

i: Jáko vsjáčeski na vsjá súščyja tvojehó prómysla, mirodárnyja prostirájaj lučý, i spasíteľnyja, carjú míra, sobľudí mja v míri tvojém: tý bo život i mír vsjáčeskomu.

ii: Mojséju v kupiňi jáko javílsja jesí v viďíniji

óhnenňi, ánhel narékl'sja jesí Ótčeje Slóvo, jéže k nám tvoje predjavľája prišestvije: imže vsím jávi vozvistíl jesí deržavu Bohonačál'ija jedínaho, trijipostásnuju.

S: Jáže jestestvennuju, soprisnosúščnuju slávu predložíši, jedinonačál'nijsaja Tróice svjatája, vospivájuščich tá pravoslávnoju víroju, tvojejá slávy víďiti spodóbi, beznačál'nuju, i jedínu zarjú trisólnečnuju.

I: Bohoródičen: Soderžíteľnyj po suščestvu sýj Bóh Slóvo, vsím vikóm, Dívo Máti, vo črévi tvojém uderžásja neizrečénno, čelovíki prizývaja ko jedínstvu jedínaho Hospód'stva.

Písň 6

II V bédni hrichóvňij vaľajasja, neizslídnuju milosérdija tvojehó prizývaju bédnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.

P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.

i: Volíteľu mílosti, pomíľuj v tá vírujuščich, Bóže trisólnečne, i prehrišénij

izbávi, i strastěj, i bíd, raby
tvojá.

ii: Volíteľu mίlosti, pomίľuj ...

S: Neizrečénnoju pučínnoju
bláhosti, neobmyslimuju
tvojehó sijánija, i
trisijánneho Božestvá
svitodáteľnuju zarjú
podázď mί.

I: **Bohoródičen:** Neizrečénne
Đívo, výšnij čelovík býst' iz
tebé, v čelovíka po vsemú
obólksja, i svítom mja
trisólnčnym ozarí.

Sídálen

S (P : **Blahoutróbija**)

Blahoutróbija pučínu nám
prostrýj, prijimí nás
mílostive, prízi na ľúdi
ťá slávjaščyja, prijimí
písň prosjáščich řá, Tróice
jedínice beznačálnaja: na řá
bo upovájem vsích Bóha,
prehrišeníj dáti proščénije.

S:I: **Bohoródičen:** Blahoutróbija
róždši istóčnik, mílostiva
tý jesí blahája Bohoródice:
tý bo vírnych jedíno
zastuplénije, tý skorbjaščich
uťišénije. římže tebí nýni
vsí víroju pripádajem,
obristí razrišeníje řútych,

obohaťíjuščesja jedínoju
tebé pómoščiju.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na
póli deíri služímu,
trijé tvojí ótrocy
nebrehóša bezbóžneho
velínija: posredí že ohňá
vvérženi, orošájemi pojáchu:
blahoslovén jesí Bóže otéc
nášich.

P Presvjatája Tróice Bóže náš,
sláva tebí.

i: Ustavľáješí prísno
ánheľskaja vójinstva k
nepreložéniju, jedíne sýj
neizmínne i trijipostásne
Hóspodi: pokaží úbo i mojé
sérdce neprelóžno vsehdá,
vo jéze sláviti řá tépli, i
vospiváti blahočéstno.

ii: Ustavľáješí prísno
ánheľskaja ...

S: Lícy úmniji
neveščéstvennych suščéstv,
tvojími lučami Bóže
jedinonačálnje, i trisólnječne,
ozarjájemi byvájut,
položénijem vtoríji svítove:
íchže i mené sijáňmi, i
pričástijem pokaží svít, jáko
svetodíteľ trisijánen.

I: Bohoródičen: Napravľáti nás
i vozvyšáti k nebesém ne
oskudňij, tebé ľúbjašcich,
íže za neizrečénnoje
čelovikoľúbije, býv čelovík
vo utróbi Dívy, i oboživ
čelovíka, i na prestóli slávy
so Otcém sid'áj.

Písň 8

II O podobiji zláti
nebréhše trebláženniji
júnoši, neizménnyj i
živýj Bóžij óbraz víd'ivše,
sredí ohňá vospiváchu:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

P Presvjatája Tróice Bóže náš,
sláva tebí.

i: Nepristúpnaja Tróice
soprisnosúščnaja, sobeznačál'naja,
Bohonačál'naja, neizmínnaja
vo vsích, kromí
svitonósnych svojstv,
vsjákiť lukávyj uprazdní
soprotivoležášcich sovít,
i stužénija démonov,
nevrédna sobľudájaj mjá
prísno, Hóspodi vsích.

ii: Nepristúpnaja Tróice
soprisnosúščnaja, ...

S: Premúdri i vsemóščnie,
neopísannoje, trisólnečnoje
jedinonačál'ije sostávl'sheje
mír, i sobľudájuščeje
v nevredímom číni
vsesoversénnom, vselísja v
moje sérdce, píti i sláviti tá
nemóľčno s líki ánhel'skimi
vo vsjá víki.

I: Premúdroste Ótčaja,
nepostižíme, neizrečénne,
Bóžij Slóve, neprelóžnoje
tvoje jestestvo ne izminív,
jestestvo čelovičeskoje
mílostivne vosprijál jesí:
i jedínstvennuju Tróicu
čestí vsích naučil jesí,
jako Hóspodonačál'ije vsích
vikóv.

Písň 9

Jáže préžde sólнца svitíl'nika
Bóha vozsijávšaho, plótski
k nám prišédšaho,
iz bokú d'ivíču
neizrečénno voplotívšaja,
blahoslovénnaja vsečístaja,
ťá Bohoródice veličajem.

P Presvjatája Tróice Bóže náš,
sláva tebí.

i: Ot svíta beznačál'na,
sobeznačálen Sýn svít
vozsijá, i sojestéstvennyj

svít Dúch izýde, neizrečénno
Bohoľípno, netľínno
roždestvú uverjájemi, vkúpi
že i neizrečénnomu
ischoždéniju.

ii: Vozsijáj v serdcách
trisólnečnoje Božestvo,
vospivájusčich tľa,
trisiánnym svítom tvojim:
i dážd' rázum jéze vo
vsích razumíti, i díjati
tvoje choťinije blahóje i
soveršennoje, i veličáti i
sláviti tľa.

S: Neizčéten jestestvóm sýj
jako Bóh, neizčétuju
pučinu ščedrót jako imíja,
uščedrila jesí Tróice préžde:
tako i nýňi uščédri rabý
tvojá, i ot prehrišeníj izbávi,
i napástej i obstojánij.

I: **Bohoródičen:** Spasí mja
Bóže mój, ot vsjákaho
iskušeníja i ozlobleníja, íže
v trijéch lícich vospivájemyj
neskazánno, jedínstvenňi
Bóh i vsesíľnyj, i tvoje
stádo sochraní, Bohoródicy
molítvami.

Utiereně

Tropar

T Jehdá snizšél jesí k smérťi,
životé bezsmértnyj, tohdá
ád umertvíl jesí blistánijem
božestvá. Jehdá že i
uméršyja ot preispódnich
voskresíl jesí, vsjá
síly nebésnyja vzyváchu:
žiznodávče Christé Bóže náš,
sláva tebí.

B **Bohoródičen:** Vsjá páče
smýsla, vsjá preslávnaja
tvojá Bohoródice, tájinstva,
čistoťi zapečátannoj, i
dívstvu chranímu Máti
poználasja jesí nelózna,
Bóha róždši ístinnaho: toho
molí spastísja dušám nášym.

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

i: Blahoobráznyj Jósif, s dréva
sném prečistoje tvoje tľilo,
plaščaníceju čistoju obvív,
i blahoucháňmi vo hróbi
nóve zakrýv položí: no
tridnéven voskresl jesí
Hóspodi, podájá mírovi
véliju mílostľ.

ST Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká tvojá, ne zabúdi ubóhich tvojších do koncá.

ii: Mironósicam ženám pri hróbi predstáv ánhel vopijáše: míra mértvym súť prilíčna, Christós že istlínijsa javísja čúžd'. No vozopíjte: voskrése Hospód', podajá mírovi véliju mílost'.

S:I: Bohoródičen: Preproslávlenna jesí Bohoródice Ďívo, pojém tá: krestóm bo Sýna tvojihó nizložísja ád, i smérť umertvísja, umerščvlénniji vostáchom, i životá spodóbichomsja: ráj vosprijáchom drévneje naslaždénije. Tím bláhodarjášče, slavoslóvim jáko deržávnaho Christá Bóha nášeho, i jedínaho mnohomílostivaho.

Po 2-om stichoslovii

i: Kámeň hróbnyj zapečátati ne vozbranív, kámeň víry voskrés pódal jesí vsím, Hóspodi sláva tebí.

ST Ispovímsja tebí Hóspodi vsím sárdcem mojím, povím vsjá čudesá tvojá.

ii: Učeníkón tvojších lík s mironósicami ženami rádujetsja sohlásno: óbščij bo prázdnyk s ními prázdnujut, v slávu i česť tvojihó voskresénija. I tími vopijém tí, čelovikoľúbče Hóspodi: ľúdem tvojším podážď véliju mílost'.

S:I: Bohoródičen: Preblahoslovénna jesí Bohoródice Ďívo, voplóščsim bo sja iz tebé ád plínisja, Adám vozzvájsja, klátva potrebísja, Jéva svobodísja, smérť umertvísja, i mý ožíchom. Tím vospivájušče vopijém: blahoslovén Christós Bóh blahovolívyj táko, sláva tebí.

Ypakoj

Po strásti šédša vo hrób žený, vo jéze pomázati tílo tvoje Christé Bóže, vídliša ánhely vo hróbi, i užasóšasja: hlás bo slýsachu ot ních, jáko voskrése Hospód', dáruga mírovi véliju mílost'.

Stepénny

Antifón 1

i: Na nébo oči puščáju mojihó sárdca, k tebí Spáse, spasí mja tvojším osijánijem.

ii: Pomíľuj nás sohríšajúšcich
tebí mnóho, na vsjákij čas,
o Christé mój, i dážd' obraz
prežde koncá pokájatisja
tebí.

S: Svjatómu Dúchu, jéze
cárstvovati podobájet,
osvjaščáti, podvizáti tvár:
Bóh bo jést', jedinosúščen
Otcú i Slóvu.

I: Svjatómu Dúchu, jéze ...

Antifón 2

i: Ášče ne Hospód' by býl v nás,
któ dovólen cíl sochranén
býti ot vrahá, kúpno i
čelovikoubíjcy?

ii: Zubóm ích ne predážď
Spáse, tvojehó rabá: íbo
ľvóvym obrazom na mja
podvizájutsja vrazí mojí.

S: Svjatómu Dúchu
živonačálíje i česť: vsjá bo
sozdánnaja, jáko Bóh sýj
síloju sobľudájet vo otcé,
Sýnom že.

I: Svjatómu Dúchu
živonačálíje ...

Antifón 3

i: Nad'ľuščijisja na Hóspoda,
upodóbišasja horí svjaťij:

íže nikákože dvízutsja
prilóhi vrážijimi.

ii: V bezzakóniji rúk svojích
da ne próstrut božéstvenni
živúščiji: ne ostavlájet vo
Christós žezlá na žrébiji
svojém.

S: Svjátým Dúchom tóčitsja
vsjáka premúdrost': otsjúdu
blahodáť apóstolom, i
stradálčestvy vinčájutsja
múčenicy, i prorócy zrját.

I: Svjátým Dúchom tóčitsja ...

Prokimen

Vostáni Hóspodi Bóže mój
povel'ínijem, ímže zapovídal jesí,
i sónm ľuděj obydet tá

Stich: Hóspodi Bóže mój na tá
upovách, spasí mja.

Kanon

Písň 1

Kanón voskrésnyj

I₁ Vo hlubiňí postlá
inohdá, faraonítskoje
vsevójinstvo preoružénnaja
síla, voplóščšesja že Slóvo
vsezlóbnij hrích potrebílo
jést', preproslávlennij
Hospód', slávno bo
proslávisja.

i: Mirskij knáz bláze, jemúže
napisáchomsja, zápovidi
tvojejá ne poslúšavše,
krestóm tvojím osudísja:
prirazísja bo tí jáko
smértnu: otpadé že
vlásti tvojejá deržávoju, i
nemoščnýj obličísja.

ii: Izbáviteľ róda
čelovičeskaho, i netľínnomu
životú načáľnik v mír
prišél jesí: voskresénijem
bo tvojím razdrál jesí
smértnyja pelený, jéže
slavoslóvim vsí: slávno bo
proslávisja.

iii: **Bohoródičen:** Prevýšši
javílasja jesí čistaja
prisnodívo, vsjáki ja
nevidimyja že i vídimyja
tvári: ziždíteľa bo rodilá jesí,
jáko blahovolí voplotítisja
vo utróbi tvojej, jehóže so
derznovenijem molí, spastí
dúšy náša.

Kanón krestovoskresnyj

II₂ Netrénu, neobýčnu,
nemókrenno morskúju
šestvovav stezjú, izbránnij
vopijáše Izráil': Hóspodevi
poím, jáko proslávisja.

i: Síla nemoščných,
voskresénije pádšich, i
netľíni je uméršich býľ
jesí Christé, plóti tvojejá
strástiju: jáko proslávisja.

ii: Uščédri pádšij óbraz,
i voskresí sokrušénnyj,
sodíteľ Bóh i obnovíteľ
umerščvlén býv vsích oživí:
jáko proslávisja.

Kanón presvjaťij Bohoródicí

II₃ Netrénu, neobýčnu,
nemókrenno morskúju
šestvovav stezjú, izbránnij
vopijáše Izráil': Hóspodevi
poím, jáko proslávisja.

i: Neveščéstvennaja drévle
ľístvica, i stránno
oledeňívšij pút' mórja, tvoje
javľáše roždestvó čistaja,
jéže pojem vsí: jáko
proslávisja.

ii: Síla výšňaho, ipostás
soveršénna ja, Bóžija
múdrosť, voplóščšisja
prečístaja, iz tebé, k
čelovíkom besídova jáko
proslávisja.

iii: Prójde skvozí
dvér neprochódnuju,
zakľučénnyja utróby
tvojejá, právdy Sólnce

čístaja, i mírovi vozsijá: jáko
proslávisja.

Písň 3

Kanón voskrésnyj

II₁ Procvilá jést' pustýňa,
jáko krín, Hóspodi,
jazýčeskaja neplodáščaja
cérkov, prišestvijem tvojím,
v néjže utverdisja moje
sérdce.

i: Tvár v strásti
tvojej izmiňášesja, zrjášči
ťá v niščetni
óbrazi ot bezzakónnych
poruhájema, osnovávšaho
vsjá božéstvennym
manovenijem.

ii: Ot pérsti po óbrazu mja
rukóju tvojeju sozdál jesí:
i sokrušénna páki v pérst'
smértnuju za hrích, Christé
sošéd vo ád, sovokresíl jesí.

iii: **Bohoródičen:** Číni
udivíšasja ánhel'stiji
prečístaja, i čelovíčeskaja
ustrašíšasja serdcá o
roždeství tvojém: čímže ťá
Bohoródicu víroju čtím.

Kanón krestovokresnyj

II₂ Lúk sokrušísja sílnych
deržávoju tvojeju Christé,

i síloju nemoščtvújuščiji
prepojásašasja.

i: Íže vsích výšši
Christós, umálisja málym
čím, strástiju plotskóju,
ánhel'skaho jestestvá.

ii: Mértv so bezzakónnymi
vminívšja, sijája ženám
vincém slávy Christé,
javílsja jesí ot voskrésnija.

Kanón presvjaťij Bohoródiči

II₃ Lúk sokrušísja sílnych
deržávoju tvojeju Christé,
i síloju nemoščtvújuščiji
prepojásašasja.

i: Íže vrémene prevýššij
vsjakaho, jáko vrémenem
tvoréc, iz tebé Dívo vóleju
mladénec sozdásja.

ii: Črévo prostránnijšeje nebés
vospojím, ímže Adám na
nebesích rádujasja živét.

Písň 4

Kanón voskrésnyj

II₁ Prišél jesí ot Dívy, ne
chodátaj, ni ánhel, no sám
Hóspodi voplóščsja, i spásal
jesí vseho mja čelovíka. Tím
zovú ti: sláva síli tvojej
Hóspodi.

- i: Predstojíši sudíšču jáko sudím, Bóže mój, ne vopijá Vladýko, súd iznosjá jazýkom: ímže strástiju tvojeju Christé vselénňij soďílal jesí spasénije.
- ii: Strástiju tvojeju Christé, vrahú oskudíša orúžija, protivnym že jéže vo ád schoždénijem tvojím, hrády razrušíšasja, i mučíteleva dérzosť nizložěna býst'.
- iii: **Bohoródičen:** Tá pristánišče spasénija, i stínu nedvížimu, Bohoródice Vladýčice, vsí vírniji svímy: tý bo molítvami tvojími izbavľáješi ot bíd dúšy náša.

Kanón krestovoskresnyj

- II₂ Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvoje smotrénije, i proslávich čelovikolúbče, nepostižímuju tvoju sílu.
- i: Víďivši na drévi tá Christé prihvožděna Díva, jáže nebolíznenno tá rózďšaja, Máterski bolízni preterpí.
- ii: Pobižděna býst' smért', mértv plíňájet ádova vratá: vsejádcu bo razóršusja, jáže páče jestestvá vsjá mí darovášasja.

Kanón presvjaťij Bohoródici

- II₃ Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvoje smotrénije, i proslávich čelovikolúbče, nepostižímuju tvoju sílu.
- i: Sé prevoznesešja božéstvennaja horá dómu Hospódna, prevýšše síl, Bohomáter jávstvenňijše.
- ii: Zakónov jestéstvennych kromí, jedína Dívo rózďši vladýčestvujuščaho tvárij, spodóbilasja jesí božéstvennaho zvánija.

Písň 5

Kanón voskresnyj

- II₁ Chodátaj Bóhu i čelovíkom býl jesí Christé Bóže: tobóju bo Vladýko, k svitonačál'niku Otcú tvojemu, ot nóšči nevíd'inja, privedénije ímamy.
- i: Jáko kédry Christé, jazýkov šatánije sokrušíl jesí vóleju Vladýko: jáko izvólil jesí na kipurísi, i na pévki, i kédri, plótiju sovozvyšajem.
- ii: V róvi Christé preispódnim položíša tá bezdychánna mértva: no tvojeju jázvoju zabvénnija mértvyja, íže vo

hrobích spjášcyja, ujázven s sobóju voskresíl jesí.

iii: **Bohoródičen:** Molí Sýna tvojeho i Hóspoda, Ďívo čístaja, na tá upovájuščym mír darováti, plíněnnym izbavlěnije, ot soprotívnych nastojánij.

Kanón krestovoskresnyj

II₂ Úhl' Isáiji projavléjsja, sólnce iz đívstvennyja utróby vozsijá, vo tmí zablúždšym, Bohorazúmija prosviščěnije dárúja.

i: Postíti otverhíjsja Adám, vkušájet smertonósnaho dréva pěrvyj: no sehó hrích potreblájet, raspnýjsja vtorýj.

ii: Jestestvóm čelovíčeskim strásten že i smérten býl jesí, íže bezstrástnyj neveščěstvennym Božestvóm, obeztlívyj umerščvlěnnysja Christé, ot preispódnich ádovych voskresíl jesí.

Kanón presvjaťij Bohoródičij

II₃ Úhl' Isáiji projavléjsja, sólnce iz đívstvennyja utróby vozsijá, vo tmí zablúždšym,

Bohorazúmija prosviščěnije dárúja.

i: Óblacy vesélija sládost' kropíte súščym na zemlí: jáko otročá dadějsja, íže sýj přéžde vík, ot Ďívy voplóščsja Bóh náš.

ii: Žitijú i plóti mojěj svít vozsijá, i drjáchlost' hrichá razruší: naposlídok ot Ďívy bez símene voplóščsja výšnij.

Písň 6

Kanón voskresnyj

II₁ V bėzdňi hrichóvňij vaľájasja, neizslídnuju milosěrdija tvojeho prizývaju bėzdnú: ot tlí Bóže mjá vozvedí.

i: Jáko zloděj právednik osudísja i so bezzakónnymi na drévi prihvózdísja, povínnym ostavlěnije svojěju dárúja króviuju.

ii: Jedíňim úbo čelovíkom, pěrvym Adámom dréve v mír vníde směrt', i jedíňim voskresěnije Sýnom Bóžijim javísja.

iii: **Bohoródičen:** Neiskusomúžno Ďívo rodilá jesí, i víčnuješi Ďíva, javľájušči ístinnaho

Božestvá, Sýna i Bóha
tvojeho óbrazy.

Kanón krestovoskresnyj

II₂ Hlás hlahól molébných ot
boľíznennyja Vladýko, duší
uslýšav, ot ľútych mja
izbávi: jedín bo jesí nášeho
spasénija vinóven.

i: Blustíteli položíl jesí
pádšemu, Cheruvímy dréva
živótnaho, no víďívše
ťá, dvéri otverzósasja:
javílsja bo jesí putetvorjá
razbójniku v ráj.

ii: Púst ád i isprovéržen
býst' smértiju jedínaho:
jéže bo mnóhoje bohátstvo
sokróviščestvova, jedín o
vsích nás Christós istoščíl
jést'.

Kanón presvjaťij Bohoródici

II₃ Hlás hlahól molébných ot
boľíznennyja Vladýko, duší
uslýšav, ot ľútych mja
izbávi: jedín bo jesí nášeho
spasénija vinóven.

i: Jestestvo čelovíčeskoje
rabótajuščeje hrichú,
Vladýčice čístaja, tobóju
svobódu ulučí: tvój bo

Sýn, jáko áhnec, za vsích
zakalájetsja.

ii: Vopijém tí vsí ístinňij
Bohomáteri, prohňívavšija
rabý izbávi: jedína bo
derznovenije k Sýnu ímaši.

Kondák i Ikos

K Voskrésl jesí ot hróba
vsesíl'ne Spáse, i ád víďív
čúdo, užasésja, i mértviji
vostáša: tvár že víďášči
srádujetsja tebí, i Adám
sveselítsja, i mír Spáse mój
vospivájet'ťá prísno.

IIK Tý jesí svít omračénnyj,
tý jesí voskresénije vsích,
i život čelovíkov, i vsích
sovoskresíl jesí, smértnuju
deržávu Spáse razór, i ádova
vratá sokrušívij Slóve:
i mértviji víďívše čúdo
čudáhusja, i vsjáka tvár
srádujetsja o voskreséniji
tvojem čelovikolúbče. Tímže
i vsí slávím i pojém tvoje
snizchoždenije, i mír Spáse
mój, vospivájet'ťá prísno.

Písň 7

Kanón voskrésnyj

II₁ Bohoprotívnoje velínije
bezzakónnujuščaho mučíteľa

vysók plámeň vonesló
jesť: Christós že prostré
Bohočestívym otrokóm
rósu duchóvnuju, sýj
blahoslóven, i preprosláven.

i: Ne terpíl jesí Vladýko,
za blahoutróbiže smértiju
čelovíka zríti múcima, no
prišél i spásl jesí tvojeju
króviyu, čelovík býv: sýj
blahoslóven, i preprosláven
Bóh otéc nášich.

ii: Vídívše tá Christé, obolčéna
vo odéždu otmsčénija,
užasóšasja vrátnicy ádovy:
bezúmnaho bo mučíteľa
rabá, Vladýko, prišél jesí
ubíti: sýj blahoslóven i
preprosláven Bóh otéc
nášich.

iii: **Bohoródičen:** Svjatých
svjaťijšuju tá razumíjem,
jako jedínu róždšuju
Bóha nepremínnaho,
Đívo neskvérnaja, Máti
beznevístnaja: vsím bo
vínym istočila jesí
netľínije, božestvennym
roždestvóm tvojim.

Kanón krestovoskresnyj

II₂ Vitíji javíšasja ótrocy,
ľubomúdrijsiji drévle: ot

Bohoprijátnyja bo duší
Bohoslóvjašče, ustnámi
pojáchu: prebožestvennyj
otcév i náš Bóže blahoslóven
jesí.

i: Osudí práotca drévle
vo Jedémi preslušánije:
no vóleju sudím
býst, prestúplšemu
razrišája prehrišénija,
prebožestvennyj otcév Bóh, i
preprosláven.

ii: Spásl jesí ujázvennaho
jazýkom, závistiju
čelovikoubíjcy, vo Jedémi
vól'nym uhryzénijem:
vól'noju bo strástiju iscílíl
jesí, prebožestvennyj otcév
Bóh, i preprosláven.

iii: **Bohoródičen:** Chod'ášča mjá
v síni smértňij prizvál jesí
k svítu, temnozráčnyj ád,
blistánijem oblóz Božestvá,
prebožestvennyj otcév Bóh, i
preprosláven.

Kanón presvjaťij Bohoródicí

II₃ Vitíji javíšasja ótrocy,
ľubomúdrijsiji drévle: ot
Bohoprijátnyja bo duší
Bohoslóvjašče, ustnámi
pojáchu: prebožestvennyj

otcév i náš Bóže blahoslovén
jesí.

i: Zrjáše v nošči úbo Jákov,
jako v hadániji Bóha
voploščenna, iz tebé že
svítlostiju javísja pojúščym:
prebožéstvennyj otcév Bóh, i
preproslávlen.

ii: Známenija jáže v tebí
neizrečénnoho projavľája
sňátija, so Jákovom
bóretsja: ímže vóleju
sojedinísja čelovíkom
čístaja: prebožéstvennyj
otcév Bóh, i preproslávlen.

iii: Mérzok íže ne propovědujet
ťá Ďívy Sýna, jedínaho
ot prepétyja Tróicy
nesumňínnoju víroju,
i jazýkom vopijá:
prebožéstvennyj otcév Bóh, i
preproslávlen.

Písň 8

Kanón voskrésnyj

II₁ Pěšč inohdá óhnennaja v
Vaviloni d'íjstva razďíl'áše,
Bóžijim vel'ínijem chaldéji
opal'ájuščaja, vírnyja že
orošájuščaja, pojúščyja:
blahoslovíte vsjá d'ílá
Hospódna Hóspoda.

i: Króviyu tvojęju Christé,
očervléno plóti tvojejá
zrjášče od'ijánije trépetom
užasachusja mnóhomu
tvojemú dolhoterpíniju,
ánhel'stiji číni, zovúšče:
blahoslovíte vsjá d'ílá
Hospódna Hóspoda.

ii: Tý mojé smértnoje
od'íjal jesí ščédre, v
bezsmértije vostánijem
tvojím. Tímže vesel'áščesja
blahodárstvenno vospivájut
ťá izbránniji l'údije Christé,
zovúšče tebí: požérta býst'
voístinnu smért' pobídoju.

iii: **Bohoródičen:** Tý íže
Otcú nerazlúčnaho, vo
utróbi Bohomúžno požívša
bezsimenno začalá jesí,
i neizrečénno rodilá jesí
Bohorodíteľnice prečístaja:
tímže řá spasénije vsích nás
svímy.

Kanón krestovoskresnyj

II₂ O podobiji zláťi,
nebréhše treblažénniji
júnoši, neizmínnyj i
živýj Bóžij óbraz víďívše,
sredí ohňá vospiváchu:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

i: Víďin býl jesí na kresťi
prihvoždám, íže bohátyj
v mĺlosti, vóleju pohrébľsja
jesí: i tridnévno voskrésl
jesí, i izbávil jesí
vsjá čelovíki čelovíkoľúbče,
víroju pojúšcyja: da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

ii: Izbáviti ot istľínija, sošéd
v preispódnaja Slóve Bóžij,
jehóže sozdál jesí Christé,
síloju tvojęju božéstvennoju,
i bez istľínija sotvór,
slávy prinosúščnyja tvojęjá
pričástnika soďílal jesí, da
pojét, zovúšči, vsjá tvár, i
prevoznósit Christá vo víki.

Kanón presvjaťij Bohoródici

II₃ O podobiji zláti,
nebréhše treblažénnyj
júnoši, neizmínnyj i
živýj Bóžij óbraz víďivše,
sredí ohňá vospiváchu:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

i: Víďin býsť na zemľi
tobóju, i s čelovíki
poživé, íže bláhosti ju
nesravnénnýj i síloju,
jemúže pojúšče vsí vírniji
zovém: osuščestvovánnaja

da pojét Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

ii: Voístinnu tľa čístuju
propovídajušče slávím
Bohoródicu: tý bo jedína
rodilá jesí ot Tróicy
voploščénna, jemúže so
Otcém i Dúchom vsí pojém:
da pojét Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

Písň 9

Kanón voskrésnyj

II₁ Beznačál'na Rodíteľa Sýn,
Bóh i Hospód', voplóšcsja
ot Ďívy nám javísja,
omračénnaja prosvitíti,
sobráti rastočénnaja: tľim
vsepítuju Bohoródicu
veličájem.

i: Jáko v rají nasaždéno na
lóbňim Spáse, trebohátuje
drévo tvojęhó prečístaho
krestá, króvíju i vodóju
božéstvennoju, jáko ot
istóčnika božéstvennaho,
rebrá tvojęhó Christé,
napojájemo, život nám
prozjabló jést.

ii: Nizložíl jesí síľnyja,
raspnýjsja vsesíľne, i
jéže nízu ležáščeje vo
ádovi tverdýni, jestestvo

čelovíčeskoje voznés, na
Ótčem posadíl jesí prestóli.
S nímže tebí hrjadúšču
poklaňajuščesja, veličájem.

iii: **Tróičen:** Jedínicu
tričíslelnuju, Tróicu
jedinosúščnuju pravoslávno
pojúšče vírniji,
slávím: nepresikómo
prebožéstvennoje jestestvó,
trisivítluju, nevečérnuju
zarjú, jedínu netlínnuju
nám svít vozsijávšuju.

Kanón krestovoskresnyj

II₂ Ot Bóha Bóha Slóva,
neizrečénnoju múdrostiju
prišédšaho obnovíti
Adáma, jádiju v tľínije
pádaho l'úťi: ot svjatýja Ďívy
neizrečénno voplotívšahosja
nás rádi, vírniji
jedinomúdrečno písňmi
veličájem.

i: Posred'í osužděnných, jáko
áhneč vozvýšen býl
jesí Christé, na krestí,
na lóbnim kopijém
v rebró probodájem,
živót daroval jesí nám
pérstnym jáko bláh, víroju
čtúščym božéstvennoje tvoje
voskresénije.

ii: Íže svojéju smértiju,
smérti deržavu síloju
uprazdnívšemu Bóhu vsí
vírniji poklonímsja, jáko íže
ot víka mértvyja sovoskresí,
i vsím podajét živót i
voskresénije.

Kanón presvjaťij Bohoródici

II₃ Vés jesí želánije, vés sládost',
Slóve Bóžij, Ďívy Sýne, Bóže
bohóv, Hóspodi, svjatých
presvjaťij. Tím tá vsí s
róždšuju veličájem.

i: Žézl kríposti dadésja
jestestvú tľínnomu, Slóvo
Bóžije vo utróbi tvojeje
čístaja: i sijé voskresí, do
áda popólzšesja. Tímže tá
vsečístaja, jáko Bohoródicu
veličájem.

ii: Júže izvólil jesí
Vladýko, prijimí mílostivno
molítvennicu, Máter tvojú
o nás, i tvojeja bláhosti
vsjáčeskaja ispólnjatsja: da
tá vsí jáko blahodíteľa
veličájem.

Chvalite

viii: Vsjákoje dychánije i vsjá
tvár, tá slávit Hóspodi, jáko
krestóm smért' uprazdníl

jesí, da pokážeši ľúdem, jéze iz mértvych tvoje voskresénije, jáko jedín čelovikolúbec.

vii: Da rekút Judée, káko vójini pohubíša strehúšči carjá? Počtó bo kámeň ne sochraní kámene žízni? Ilí pohrebénna da dadát, ilí voskréšsemu da poklónatsja, hlahólusče s námi: sláva mnóžestvu ščedrót tvojích, Spáse náš, sláva tebí.

vi: Rádujtesja ľúdi i veselítesja, ánhel siďáj na kámeni hróbňim, tój nám blahovistí, rék: Christós voskrése iz mértvych, Spás míra, i ispólni vsjáčeskaja blahouchánija: rádujtesja ľúdi i veselítesja.

v: Ánhel úbo jéze rádujsja, přezde tvojehó začátija Hóspodi, blahodátňij prinesé: ánhel že kámeň slávnaho tvojehó hróba v tvoje voskresénije otvalí: óv úbo v pečáli místo, veselija óbrazy vozviščája: séj že v smérťi místo, Vladýku žiznodávca propovíduja nám, tǔmže vopijém tí:

blahodíteľu vsích, Hóspodi sláva tebí.

iv: Vozlijáša míra so slezámi na hrób tvój žený, i ispólnišasja rádsti ustá ích, vnehdá hlahólati: voskrése Hóspod'.

iii: Da pochváľat jazýcy i ľúdi je Christá Bóha nášeho, vóleju nás rádi krest preterpívšaho, i vo áďi tridnévnovavšaho: i da poklónatsja jehó iz mértvych voskreséniju, ímže prosvitíšasja vsehó míra koncý.

ii: Ráspjat i pohrebén býl jesí Christé, jákože izvóľil jesí, isprovérhl jesí smérť, i voskrésl jesí vo slávi, jáko Bóh i Vladýka, dáruga mírovi žízň víčnuju i véľiju mílost'.

i: O voístinnu bezzakónniji, pečátavše kámeň, bólšich nás čudés spodóbiste! Ímut rázum stráži je, dnés prójde iz hróba, i hlahólachu: rcýte, jáko nám spjáščym, prijidóša učenicý, i ukradóša jehó. I któ krádet mertvecá, páče že i náha? Sám voskrése samovlástno jáko Bóh, ostávľ vo hróbi i pohrebáteľnaja

svojá: prijidíte vídite
judéje, káko ne rastórže
pečáti, smérť poprávyj
i ródu čelovíčeskomu
bezkoněčnuju žízň dárujaj, i
véliju mílost.

Tropar

T Voskrés iz hróba, i úzy
rasterzál jesí áda, razrušíl
jesí osuždénije smérťi
Hóspodi, vsjá ot sitěj vrahá
izbávivyj, javívyj že sebe
apóstolom tvojím, poslál jesí
já na própovid', i tími mír
tvój podál jesí vselénňij,
jedíne mnohomílostive.

Liturgia

Blažénna

- ST** Blaženi milostiviji, jako tiji pomilovani budut.
- vi:** Hlás tí prinósim razbójnič, i mólimsja: pomjaní nás Spáse, vo cárstviji tvojem.
- ST** Blaženi čistiji sérdcem, jáko tíji Bóha úzrjat.
- v:** Krest tebí prinósim v proščénije prehrišénij: jehóže nás rádi prijál jesí čelovikoľúbče.
- ST** Blaženi mirotvórcy, jáko tíji Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv:** Poklaňájemsja tvojemu Vladýko pohrebéniju, i vostániju: ímiže ot tľínija izbávil jesí mír čelovikoľúbče.
- ST** Blaženi izhnáni právdy rádi, jáko tľich jěsť cárstvo nebésnoje.
- iii:** Smértiju tvojěju Hóspodi, požérta býsť smérť: i voskresénijem tvojím Spáse, mír spásł jesí.
- ST** Blaženi jesté, jehdá ponósjat vám, i iždenút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii:** Mironósicy srítíl jesí, voskrés ot hróba, i učeníkóm

vozvístl jesí, reščí tvoje
vostáníje.

ST Rádujtesja i veselítesja, jáko
mzdá váša mnóha na nebesích.

i: Íže vo tmí spjáščiji tá svít
vídivše, v preispódnjších
ádovych Christé voskrésóša.

S: Otcá proslávím, Sýnu
poklonímsja vsí, i svjatómu
Dúchu vírno vospojím.

I: **Bohoródičen:** Rádujsja
prestóle ohnezráčnyj.
Rádujsja, nevísta
nenevístnaja. Rádujsja, jáže
Bóha čelovíkom Dívo
róždšaja.

Tropár i Kondák

T Jehdá snizšél jesí k smérťi,
životé bezsmértnyj, tohdá
ád umertvíl jesí blístánijem
božestvá. Jehdá že i
uméršyja ot preispódních
voskresíl jesí, vsjá
síly nebésnyja vzyváchu:
žiznodávče Christé Bóže náš,
sláva tebí.

K Voskresl jesí ot hróba
vsesílne Spáse, i ád víd'iv
čúdo, užasésja, i mértviji
vostáša: tvár že víd'ášči
srádujetsja tebí, i Adám

sveselítsja, i mír Spáse mój
vospívájet tá prísno.

B **Bohoródičen:** Vsjá páče
smýsla, vsjá preslávna
tvojá Bohoródice, tájinstva,
čistoťi zapečátannoj, i
d'ívtvu chranímu Máti
poználasja jesí nelózna,
Bóha róždši ístinnaho: tohó
molí spastísja dušám nášym.

Prokimen

P Krípošť mojá i pínije moje
Hospód', i býšť mňí vo
spasénije.

ST Nakazúja nakazá mja
Hospód', smérťi že ne
predadé mja.

Allilúia

A Uslýšit tá Hospód' v déň
pečáli, zaščítit tá ímja Bóha
Jákovľa.

ST Hóspodi spasí carjá, i uslýši
ný, vónže ášče déň prizovém
tá.

PONDELOK

Večiereň (v nedeľu večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Imíjaj blahoutróbija
istóčnik, istočájaj že
bézdny mĺlostej, i potóki
ščedrót, ótče preblahíj,
i Sýne, Slóvo Ótčeje: i
Dúše svjatýj, nesoždánnoje
jestestvo, prijimí molénije
i molítku nášu, vsím
v prehrišeníjich súščym
podajú proščénije, jáko Bóh
ščédr i čelovikoľúbec.

5: Ímaši po jestestvu jáko Bóh,
utróbu ščedrót, i mĺlosti
i blahostýni: tímže mólim
ťá Christé Spáse náš, i
pripádajušče zovém, prísno
tí vopijúšče: dárui rabóm
tvojím prehrišeníj mnóhich
razrišeníje i proščénije
vsích, íchže sohrišíchom
vsí, jáko Bóh ščédr i
čelovikoľúbec.

4: Spastí choťá Spáse vsích,
jáko Bóh, íchže rádi
vočelovíčivsja, i javílsja

jesí čelovík, spasí nás
poklaňajuščichsja tvojím
zápovidem. Ne prišél
bo jesí čelovikoľúbce,
právedniki spastí: no
íže v prehrišeníjich
okovánnych nás mnóhimi
hrichí, razrišíti blahodátiju
kreščénija božéstvennahó,
jáko Bóh ščédr i
čelovikoľúbec.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Prestóli, Cheruvími i
Serafími : Hospód'stvoja že
i síly, i vlásti čestnýja:
ánheli, archánheli i načála
s ními: tích netlíjnoje
jestestvo sostávlšemu: písn
neprestánnuju sohlásno
pojút, jedíno v Tróici
suščestvo vsjá naučájušče
čestí, srásleno, jedinočéstno
i soprestólno.

2: Pérviji neveščéstvennych
lícy, Bohonačál'stvoja
zarí, nechodátajstvennymi
sijáňmi podjémľušče, po
činu ích próčim
prepodavájut božéstvennyja
svétlosti: i prinósjat nám
sijá ľubóvnym zakónom,
po dostojániju tákožde, k
serdečnij komúždo čistoťi s
priľižánijem.

i: Horí k vysoťí, duší
horí serděčnoje oko,
i úmnaja stremlénija,
ľubóviju božéstvennoju
imúšče, v dušách svojích
prostirám vsehďa: jáko
da íže ottúdu lučami
oblistájemi, ubíhnem tmý
strastěj, čájušče so
ánhely predstáti strašnomu
prestólu ziždíteľa, i
preobrazítisja ot svíta vo
svít.

S:I: Bohoródičen: Mnóžestvo
ánhel Sýna tvojehó
prečístaja, vospivájut
trisvjátými hlásy, jáko
prestól tá tohó
súščuju ohnezráčen, i
palátu oduševlěnnuju, móst
božéstvennyj, íže ot zemlí
prevodášči vsehďa k nemú:
rádujsja obrádovannaja,
vopijúšče tí sohlásno so
archánhelom Havrijíлом,
jáko róždšej istóčnika
rádosti.

Stichíry na stichovňi

i: Sohriších tí Christé Spáse,
jáko blúdnyj sýn: prijimí
mja Ótče kájuščasja i
pomíluj mja Bóže.

ii: Vopijú ti Christé Spáse
mytarévym hlásom: očísti
mjá jákože ónaho, i pomíluj
mjá Bóže.

iii: Íže zemnýja sládosti ne
vozl'úblše strastotérpcy,
nebésnym blahím
spodóbišasja, i ánhelom
sohráždane býša: Hóspodi,
molítvami ích pomíluj, i
spasí nás.

S:I: Bohoródičen: Rádujsja
Maríje Bohoródice, chráme
nerazrušímyj, páče že
svjatýj, jákože vopijét
prorók: svját chrám tvój,
díven v právd'i.

Povečerie (v nedeľu v noci)

Písň 1

- II** Vo hľubiňi postlá inohdá, faraonítskoje vsevojinstvo preoružennaja síla, vopľoščejesja že Slovo vsezlóbnij hrích potrebilo jest', preproslávlennij Hospód', slávno bo proslávisja.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Voobražsja iz tebé po nám, Sólnce nevečérneje, tá slovésnoje nébo, i svitlíjšeje, jávstvenňi pokazá. Tímže mja izbávi strástnaho smráda: jáko da vospojú ľubóviju tá jedínu Máter Ďívu.
- ii:** Kleščú mýslennij úhl' nosívšuju, i čelovíčeskoje jestestvo očistívšuju, molú ťa Vladýčice: mnóhich mojích prehrišénij skvérnú omýj, i ot oskverňájuščich strastěj izbávi mja molítvami tvojími.
- S:** Íže istóčnik mílosti Christá prečístaja róždši, i Jedém čelovíkom otvérzši,

dvéri otvérzi mí mílosti tvojejá Bohoródice, i dárui sohrišénij proščénije, Vladýčice míru.

- I:** Mojích prehrišénij plenícy rastórhni Vladýčice tvojehó Sýna i Bóha molášči, i tomjáščij mja hrích nizloží prisnoďívo: jáko da vospojú ťa vsehdá preneporóčnaja spasájem.

Písň 3

- II** Na kámeni mja víry utverdív, razšírl jesí ustá mojá na vrahí mojá, vozveselí bo sja dúch mój vnehdá píti: níšť svját, jákože Bóh náš, i níšť práveden páče tebé Hóspodi.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Mhlú strastěj mojích i omračénije otžení, zarjámi molítv tvojích, i prosvití mja prečístaja Vladýčice, róždšaja vozsijávšaho préžde dennícy Christá, ot sólнца sólnce nezachodímoje.
- ii:** Vozstávila jesí prečístaja, tvojím roždestivóm, skíniju pádšuju i sokrušennuju,

Davída tvojehó práotca:
tímže vzostávi Bohoródice,
i mené rabá tvojehó,
sokrušenaho strastmí i
prehrišeníji.

S: Prohoňajuščeje orúžije
hrichí i strásti duší
mojejá búi Divo: i
pokaží mja jákože druhíj
ráj, beznavíten i sobľudén
tobóju i prinosjášč cvíty
Dúcha.

I: Prostérši rúku
blahoutróbija, prijímí
mja Bohorodíteľnice: i
vsjákaho ischití osužďénija
k tebí pribihájuščaho,
i tebí pripádajušča,
i prizývajúščaho tvoju
pómošč.

Písň 4

II Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi
uslýšach i užasóchsja: do
mené bo ídeši, mené iščjá
zablúždšaho. Tím mnóhoje
tvoje snizchožďénije, jéže
na mja, proslavľaju
mnohomílostive.

P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Kvás čelovíčeskaho
jestestvá, neskvérnyj i

svjatýj, ot nehóže prijem
ťisto, sozdá jehó zižďíteľ: i
mní strastěj skvérnú omýj, i
kál prehrišeníj mojích očisti.

ii: Ličbóju molítv tvojích
Vladýčice, i plástyrem
i másлом, duší mojejá
strúpy, i jázvy hrichóvnyja
nýňi iscílí čistaja, jáko
róždši Bohonačľnuju cilbú
jestestvá.

S: Plenícu strastěj mojích
razriší Vladýčice, i
veríhi hrichóv mojích
rastórhni orúžijem molítv
tvojích, Christá róždšaja,
podajúščaho izbavleníje
svjazannym vo áďi.

I: Strásti duší mojejá
iscílí, omračívšyja mja
preokajánňi: i pómysl
prosvití, daléče othoňajušči
čistaja, tmý bisóv
oskorblájuščich mja i po
vsjá dní síti prostirájuščich
mní.

Písň 5

II Prosviščénije vo tmí
ležášich, spasénije
otčájannych Christé Spáse
mój, k tebí útreňuju carjú
míra, prosvití mja sijánijem

tvojím: inóho bo rázvi tebé
Bóha ne znáju.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Ot klátvy drévniya mír
jako izbávila jesí Vladýčice,
míru blahoslovénije Christá
róždšaja: pomyšlénij
bezmístnych izbávi mjá, i
vsjákiya pečáli, jedína bo jesí
vírnych rádovaniye.

ii: Okružájet duší mojejá
hrád bisóvskij pólk, i
razplíniti ziló pokušájetsja:
preslávnaja Vladýčice, hráde
vsích carjá, ohradí mja
stólpnymi stínami, tvojími
molítvami, i spasi.

S: Búrja ľutá razvraščénij,
duchóv lukávstvija, mojú
mýsl' smuščajet: predvarí
skóro, i utíši sijú
róždšaja vsjákiya tvári
jedínaho kórmčija Christá
vsesíľnaho.

I: Vozsijáj mí svít pokajánija
Bohorodíteľnice, vo tmí
pohíbeľnij zatvorénnomu:
dáruj rúku pómošči
ležáščemu, i tvojími
molítvami vzdvíhni mjá
čístaja, tvoríti Bóžija
opravdánija.

Písň 6

II V bézdňi hrichóvňij
vaľájasja, neizslídnuju
milosérdija tvojeho
prizývajú bézdnú: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Jáko žízň víčnuju róždši
prečístaja, ot tíla duší mojéj
ischod'ášče, smérť tvojími
molítvami umertví.

ii: Lóvit iskušája mjá zmíj
čelovikonenavístnyj: sehó
uprazdní Vladýčice, jáko
róždši hlavý sokrúššaho
zmijév.

S: Stropótnyja stezí
šéstvovavšaho k právij stezí
nastávi, jáže púť žízni
róždšaja, Christá Bóha
nášeho.

I: Duší mojejá strásti iscílí,
i pečáli nedoumínije
pobidí, jáže Bóha róždšaja
na spasénije čelovíkom,
prečístaja.

Sidálen

(P : Podóben)

Milosérdija súšči istóčnik,
mílosti spodóbi nás Bohoródice,
prízri na ľúdi sohrišívšyja, javí

jáko prísno sílu tvoju: na ťa
bo upovájušče, rádujsja, vopijém
tí, jákože inohdá Havrijíl
bezplótnych archistratíh.

Písň 7

II Tílu zlatómu premúdryja
ďíti ne poslužíša, i v plámen
sámi poidóša, i bóhi ích
obruháša, sredi plámene
vozopíša, i orosí já ánhel:
uslýšasja užé úst vášich
molítva.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Smuščajet mí úm, i
kolébleť dúšu volná
strastěj: no róždšaja,
móre volnújuščejesja
povelínijem božéstvennym
obuzdavájusčaho, Ďívo, k
tišiňi preloží bezstrástija, i
plotskoje ustávi smuščeníje.

ii: Tá dvér vídyj mýslennaho
vostóka s nebesé jávľšujusja,
vníti v nebesá tobóju Ďívo,
ráb tvój molúsja: tímže
prijimí mja Vladýčice, i
svítom nastávi.

S: Na krestí Christós Sýn
tvój raspénsja vóleju, načála
ťmý posramí, i smértnuju
razruší tletvórnuju sílu:
ímže Vladýčice prečístaja,

strástnoje moje plóti
mudrovánije umertví.

I: Ne prestáj čístaja, molášči ot
tebé róždšahosja Bóha, o íže
víroju pritekájusčich k tebí,
i prosjáščich izbavlénija,
jedína zastúpnice míru,
otčájannym nadéžda i
zastuplénije, oburevájemym
v lútych prísno pómošč.

Písň 8

II O podobiji zláťi
nebréhše treblaženíji júnoši,
neizmínnyj i živýj
Bóžij óbraz víďivše,
sredi ohňá vospiváchu:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Bohodílanaja skínije,
súščaja svjatáho svjatých,
pokazávšaho drévnija
skíniji óbraz, archijeréja
velíka vnútr imúšči, moje
sérdce Ďívo, javí výšňaho, i
vsích carjá Christá skíniju
svjátu.

ii: Božéstvennyj kovčéh nosívši
i skrižáli zavíta,
neopísannaho Sýna tvojeho

Christá Ďivo, Slovo Bóžije
prečísťoje, semú napisátisja,
jakože na dscí duší mojejá
sotvorí pérstom Bóžijim,
tvojími molíťvami.

S: Usičésja ot tvojích ložésn,
preneporóčnaja Vladýčice,
jako ot horý čestnýj kámeň, i
stolpý vsjáki ja prélesti, jako
vsederžíteľ jedín vsesíl'nyj
sokruší: ímže nýňi óbrazy
strastém potrebí duší
mojejá, mýslennych vráh
sokrušívši čel'usti.

I: Vodámi živótnymi,
izsóchšeje moje sárdce
hrichóvnym plámenem, tý
napój Ďivo Bohoródice,
vo umiléniji vsehda
sobľudájušči mja, so
stráchom pojúšča: da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit jehó vo víki.

Písň 9

II Jáže préžde sólнца svitíl'nika
Bóha vozsijávšaho, plótski
k nám prišédšaho,
iz bokú Ďivíču
neizrečénno voplotívšaja,
blahoslovénna ja vsečístaja,
ťá Bohoródice veličájem.

P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Právdy sólnce čistaja,
Christá vozsijála jesí, i nébo
pokazásja presvítlo, ímže
nóšč strastěj mojích, tvojími
molíťvami razorí, i dúšu
mojú prosvití, i sárdce moje
ozarí i ujasní.

ii: Sudí Bohoródice, i preprí
ľútaho mojehó sopostáta, i
ot tohó mja oskorblénija
izbávi: sudijú bo blaháho i
právednahó rodilá jesí, íže v
ńídrich Božestvá osudívšaho
smért'.

S: Íže bezplótnych suščestvá
jako Bóh sostavlěj, iz
tebé Ďivo otrokovíce
voplotísja. Tímže izbávi
mja plótskáho strastěj
obstojánija i plótskáho
mudrovánija, tvojehó rabá
tvojími molíťvami.

I: Razrušíla jesí Jévinu
pečál', Adáma nóvaho
róždši, préžde Adámovo
jestestvo sozdávšaho. Tímže
razriší i mojích prehrišénij
rukopisánije, napástej i
skorběj i strastěj mja
svoboždájušči.

Utierenň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i:** Jáko vólny morskíja vostáša
na mja bezzakónija mojá,
i jáko korábl' v pučíní,
áz jedín pohružájusja
sohrišénmi mnóhimi: no
v tíchoje pristánišče
pokajánija nastávi mja
Hóspodi, i spasí mja.
- ii:** Áz jésm drévo neplódnaje,
Hóspodi, pokajánija plodá
ne tvorjá otňúd, i posičénija
bojúsja, i ohňá ónaho
ustrašájusja nehasímaho.
Tímže tá moľú: préžde ónyja
bidý obratí i spasí mja.
- S:I: Bohoródičen:** Milosérdija
súšči istóčnik, mílosti
spodóbi nás Bohoródice,
prízri na ľúdi sohrišívšyja,
javí jáko prísno sílu tvojú:
na tá bo upovájušče,
rádujsja, vopijém tí, jákože
inohdá Havriíl, bezplótnych
archistratíh.

Po 2-om stichoslovii

- i:** Pomíľuj mja, rečé Davíd: i áz
tebí zovú: sohriších, Spáse,

mojá hrichí pokajánijem
očisti, i pomíľuj mja.

- ii:** Pomíľuj mja Bóže, pomíľuj
mja, o dvojú hrichú Davíd
plákašesja, áz že o tmách
prehrišénij vopijú ti: ón
postěľu slezámi omakáše,
áz že kápli nijedínyja
přitažách. Otčajavájusja i
moľú: pomíľuj mja Bóže, po
velícij mílosti tvojej.
- iii:** Tebé od'ivájusčaho nébo
óblaki, imúšče svjatíji
od'ijánije, v míri múki ot
bezzakónnik preterpíša, i
lést' ídol'skuju uprazdníša.
Tích molítvami i nás svobodí
ot nevidímaho vrahá, Spáse,
i spasí nás.

S:I: Bohoródičen: Tebé veličájem
Bohoródice, vopijúšče:
rádujsja, nezachodímaho
svíta óblače, sehó nosívši
v nídrich tvojích, slávy
Hóspoda.

Po 3-om stichoslovii

- i: (P : Milosérdija súšči)**
V nevíďiniji i rázumi
sohrišája, v noščí i
vo dní, tebé Christé
prohňívaju, jedín na zemlí
bezzakóniji moími: jedíne

blahýj bezhríšne, obratí
i spasí mja moľbami
ánhel tvojích, prišédyj
milosérdijem hrišnyja
prizváti na pokajánijsa.

ii: Bezplótnych presvjatíji lícy,
móľat tá Bóha blaháho i
Vladýku, poščadíti nás v
čas osuždénija, i izbáviti
nás hórakaho mučénija,
bisóvskija zlóby, i strastěj
omračénija, i vsjákaho
preščénija, pribihájuščich
ľubóviu k pokróvu vašemu.

S:I: Bohoródičen: Bohoródice
beznevístnaja čístaja, jáže
bez símene róždšaja vsích
Vladýku, tohó so ánhely
molí, izbávitisja nám ot
vsjákaho nedoumínija, i
dátí umilénije i svít
dušám nášym, i sohrišénij
očiščénije, jáže jedína vskóri
zastupájušči.

Kanon

Písň 1

Kanón umilíteľnyj

II₁ Hrjadíte ľudijsa, pojím písň
Christú Bóhu, razďílšemu
móre, i nastávľšemu
ľúdi, jáže izvedé iz

rabóty jehípetskija, jáko
proslávisja.

i: Voplóščsja Slóve, i ne
prišéd právedniki, jákože
rékl jesí, no hrišniki
prizváti na pokajánijsa,
mnóho sohrišívša prijimí i
spasí mja.

ii: Jedín áz hrichóm
poraboščén jásm, jedín áz
strastém dvéri otverzóch:
blahopremíníteľu jedíne,
obratív mja, spasí
milosérdijem tvojím.

iii: **Múčeničen:** Na sudíšči
tvojém Hóspodi, vincy
nosjášče predstoját
strastonóscy, lukávaho
pobidívše dérzošť,
i bezsmértijem
obohatívšesja.

iv: **Múčeničen:** Strují nám
iscilénij istočájušče
strastotérpcy, vsehdá
tečénija plóti náseja
strásti izsušájut, síloju
božéstvennahó Dúcha.

S:I: Bohoródičen: Jáže istočnik
bezstrástija róždšaja,
ujázvenaho mja strastímí,
Otrokovíce iscilí, i ohná
vičnahó ischití mja, jedína
Bohoblahodátnaja.

Kanón bezplótnym

II₂ Netrénu, neobýčnu,
nemókrenno morskúju
šestvovav stezjú, izbránnij
vopijáše Izráil: Hóspodevi
pojím, jáko proslávisja.

i: Úhlije Bohonósnoje, zaréju
razžéhšesja tvojehó
suščestvá, bezplótnyja javíl
jesí líki, tebé Christé
slávjaščyja, jáko vsesíl'na.

ii: Sílu netlíniya, i
slávu sťažávše bezsmértija
darovánnuju ánheli Christé,
jéže k tebí približenijem
prosviščájutsja.

iii: Javíšasja svitonóscy,
íže nevesčestvennuju
pokazújušče, i po jestestvú
obrazmí ánheli Christé,
čúvstvenni voobrazújuščiji
čistotú.

S:I: **Bohoródičen:** Číni ánhel'stiji
roždestvú tvojemu Dívó,
jéže páče jestestvá, slúžat
rádujuščasja čistaja: sích bo
rodilá jesí Bóha i Hóspoda.

Písň 3

Kanón umilíteľnyj

II₁ Utverdí nás v tebí Hóspodi,
drévom umerščévj hrích, i

strách tvój vsadí v serdcá nás
pojúščich tá.

i: Íže vo črévo Christé
všedyj netlínnóje, istlívsuju
strastmí dúšu mojú
pokajánijem obnoví, i
svíta prisosúščnaho javí
ispólnenu.

ii: Poslúšach vrahá
prohňívajuščaho, i vsjáak
hrích soverších, i
bezúmno prohňívach tebé
čelovikolúbče, jedínaho
dolhoterpilívalo.

iii: **Múčeničen:** Krestóm
ohraždení nepobidímiji
orúžnicy, i múčenicy
Spásovy, jákože sťíny
razoriša o Bózi
dóblestvenno, léstnaja
utverženija.

iv: **Múčeničen:** Síloju
božéstvennoju, nemoščnoe
váše ukríplše, dóbliji
strástotérpcy, krípost'
borcá vsekonečnij páhubi
predáste.

S:I: **Bohoródičen:** Maríje, zlatája
kadílnice, strastěj mojích
voňú otžení, i utverdí
mja koléblemaho prilóhmi
l'stívaho borcá.

Kanón bezplótnym

II₂ Lúk sokrušísja síľnych deržávoju tvojeju Christé, i síloju nemoščstvújuščiji prepojasasja.

i: Íže jestestvóm bezsmérten Bóh, premúdre soďívája blahodátiju, vóinstva bezsmértnaja javľájet.

ii: Nýňi predstojášče želánijem krájnim Christú spastísja vsím nám, ánheli molítejsja.

S:I: **Bohoródičen:** Načálo podľítno prijém izvístno iz tebé, íže ľít soďíteľ Máti prisnodíívo.

Písň 4

Kanón umilíteľnyj

II₁ Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi usľýsach, i užasóchsja, do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Tím mnóhoje tvoje snizchoždénije, jéže na mjá, proslavľaju mnohomílostive.

i: V kál hrichóvnij vpád, i výšneje blahoobrázije pohubích, Hóspodi, i bojúsja mučénija. Tímže pokajánija krasotóju, smirénnuju dúšu mojú prosvití.

ii: Ľstívymi hlahóly, ľstívij ot tebé mja ukrád, sníd' sebí soďíla: Bóže vsích, sehó zlóby ischití mja, i pokajánija óbrazy prizoví mja.

iii: **Múčeničen:** Predavájemi na sníd' zvirém, i ohném žhómi múčenicy, i odirájemi, i na údy razdroblájemi, Christá pomóščnika imúšče ne otverhóstesja: tohó príľížno molíte, za mjá okajánnaho.

iv: **Múčeničen:** Jedínicu čtúšče suščestvóm, Tróicu že lícy, Božestvo nesozdánno, sozdánije nikákože počétše vý Christóvy múčenicy poznástesja: sehó rádi múki vsjákija preterpíste.

S:I: **Bohoródičen:** Voploščájetsja iz čístych krověj tvojích, i čelovíkom sojediňájetsja vóleju Hospód' prečístaja, i prijémlet kájušcyjasja, íže drévle pohružénnyja hrichmí, tvojími mol'bami čístaja prísno preklačájem.

Kanón bezplótnym

II₂ Usľýsach Hóspodi, slávnoje tvoje smotrénije, i

proslávich čelovikoľúbče
nepostižímuj tuvojú sílu.

i: Molítvenniki privoždú ti
bezplótnyja: íchže Ščédre
priím jáko blahoutróben, ot
hrichóv mjá izbávi.

ii: Umú približajúšesja
vsevinóvnomu, úmove
božéstvenniji očiščájemi,
prosviščájutsja prevýšnimi
rázумы.

iii: Božéstvennaja ukrašénija
nebéснаho činonačálija,
božéstvennym Dúchom
ukrašájemi, sochraňajemi
súť neprelóžňi.

S:I: **Bohoródičen:** Razumív tá
izdaléča Dívo, Bóha
nosjáščuju voploščénna
na rukú tvojeju, Isáia
predvozvísti.

Písň 5

Kanón umilíteľnyj

II₁ Svíta podáteľu, i vikóv
tvórče Hóspodi, vo svíťi
tvojích poveľinij nastávi nás:
rázvi bo tebé inóho Bóha ne
znájem.

i: Íže prosvitívyj óči sľipáho,
oslíplénnuju dúšu moju
prosvití, i bďíti sijú ukripí
v d'ijánija blahája, són

že línostnyj do koncá
vozenavíďiti.

ii: Iscílí jedíne Spáse,
ujázvlennuju moju dúšu
voístinnu, jázvoju lútoju
hrichá drévle v razbójniki
vpádšemu jázvy iscílívyj.

iii: **Múčeničen:** Sobór
čestných stradálec, sobór
bezzakónnych honítelej
posramí mnohovídnyja
bolízni preterpí: i
nýňi so svjaščénnymi
sobóry ánhel'skimi prísno
rádujetsja.

iv: **Múčeničen:** Zvízdy
mnohosvítlyja, zari
terpínija ispuščájušče,
i vírných dúšy
Dúchom božéstvennym
prosviščájušče, presvítliji
javíšasja múčenicy.

S:I: **Bohoródičen:** Nóvo jáko
mlaďá nám predvíčnaho
Sýna rodilá jesí, vo dvojú
choťiniju i d'ijániju súšča
suhúba, jáko čelovíka vkúpi
že i Bóha, vsepítaja.

Kanón bezplótnym

II₂ Úhl' Isáiji projavléjsja, sólnce
iz d'ívtvennyja utróby
vozsijá, vo t'mí zablúždšym,

Bohorazúmija prosvišćenije
dárúja.

i: Božéstvennahó Bohonačálíja
blíz sijájušče, Cheruvímy
i Serafímy, svítlostiju,
so prestóly prevzjátymi,
Bohopodóбно próčaja
prosviščájut.

ii: Božéstvennahó Bohonačálíja
blíz ...

iii: Jáko vsehó svitolítíja
podáteľu, zercála
svitovídnaja Slóve Bóžij,
privél jesí tvojú zarjú
s veselíjem i rázumom
neuklónnym prijémľuščaja.

S:I: **Bohoródičen:** Rádost' tebí,
íže práotcem sítovaníje
razrišájuščuju, Havrijíl
svjaščénnyj archánhel,
s nebesé sleťív
blahovistvováše čístaja
Bohonevísto.

Písň 6

Kanón umilíteľnyj

II₁ V bédňi hrichóvnij
vaľajasja, neizslídnuju
milosérđíja tvojeho
prizývajú bédnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

i: Nizpadóchsja zlóboju
zmijínoju, i na odrí

otčájanija ležú: íže
razsláblennyja hlahólom
vozdvíhnuvyj Christé, i
mené vozdvíhni.

ii: Víjema vítry zmiínymi,
i potoplájema vsehdá
volnámi hrichóvnymi, spasí
mja, jákože Petrá,
čelovikol'úbče Hóspodi.

iii: **Múčeničen:** Preminúvše
pred'ily jestestvá, jáže páče
jestestvá múki preterpíste:
sehó rádi páče umá blahích
spodóbistesja, múčenicy.

iv: **Múčeničen:** Jáko dóbriji,
jáko krásniji, jáko
čestníji, dobrotvórnomu i
krásnomu sočetástesja, o
nás vsehdá moláščesja,
preslávniji múčenicy.

S:I: **Bohoródičen:** Ot vsích
rodóv tvoréc izbrá tebé
vseneporóčnaja, dobrótu
Jákovľu, júže vozľubí, i iz
tebé vozsijáv javísja.

Kanón bezplótnym

II₂ Hlás hlahól molébných ot
bol'íznennyja Vladýko, duší
uslýšav, ot ľútych mjá
izbávi: jedín bo jesí nášeho
spaséníja vinóven.

i: Božéstvennaja mistá slávy tvojejá, načáľnaho svíta
Vladýko Christé, svitoblistánnymi razžéhšesja sijáňmi, zaréju svitovidňi vično prebyvájut.

ii: Božéstvennaja mistá slávy ...

iii: Síloju božéstvennoju ukriplájemi, Serafími zovúšče hlásky nemóľčnymi, pínije trisvjatóje, počítáti vozvódat nás jestestvo trijipostásnoje.

S:I: Bohoródičen: Klátsja, jákože reče Hospód', ístinoju drévle Davídu, iz čréva tvojehó prošéd ispóľni: rodilá bo jesí otrokovíce, nébom i zemléju cárstvuščaho.

Písň 7

Kanón umilíteľnyj

II₁ Óbrazu zlatómu na póľi deíri služímu, trijé tvojí ótrocy nebrehóša bezbóžnaho veľínijsa, posredí že ohňá vvérženi, orošájemi pojáchu: blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.

i: Úmnym razvrašćenijem i bisóvskimi prilóhi vsjákaho

studá ispóľnichsja, daléče bých zápovidej tvojích, jákože blúdnyj. Nýňi že obraščájasja zovú: sohriších jákože ón, ne vozhnušájsja mené Iisúse, voploščéjsja mené rádi.

ii: Bóže vsjáčeskich, Ninevíťany zapreščénija razdájuščaho smért', pokájavšyjasja drévle spásł jesí: tákožde jedíne čelovikolúbče, premnóhim bludóm oskvernénnoje sárdce mojé, nýňi obraščájuščejesja, ľútych izbávi múk.

iii: Múčeničen: Ujazvísja ľúťi, ujazvíti voschoťívij vás zlodíj, Bohoblažénnijsi božéstvennijsi múčenicy, i neiscílen prebýst', vsím že vírnym iscilénije jázvy váša javíšasja, ujazvlenym prilóhom vétchaho zapináťeľa.

iv: Múčeničen: Ni zviréj ľútych, ni mučíteľej preščénija, ni ohňá, ni rán, ni mečá sekúščaho, ni razžžénnych ubojástesja sosúd, no jákože v čuždích tělesích vsjá preterpíste velikomúčency: sehó rádi vinčáni býste.

S:I: Bohoródičen: Neveščestvennaho
 svíta žilíšče črévo tvoje
 býst', prečístaja Bohonevísto
 otrokovíce, svítlostmi
 božestvennaho rázuma
 bezbóžije othnávsaho,
 jehóže pojúšče zovém:
 blahoslovén Bóh otéc nášich.

S:I: Bohoródičen: Zakóna tá
 načátok i prorókov
 Otrokovíce Havrijíl
 pokazúja vopijáše: sé tý
 razdáješi jedína vsepítaja,
 prebožestvennaho otcém i
 nám Bóha blahoslovénnaho.

Písň 8

Kanón bezplótnym

I₂ Vitíji javíšasja ótrocy,
 ľubomúdrijšiji drévle, ot
 Bohoprijátnyja bo duší,
 Bohoslóvjašče ustnámi
 pojáchu: prebožestvennyj
 otcév i náš Bóže blahoslovén
 jesí.

i: Ókrest prestóla
 neizrečénnyja tvojejá slávy,
 likújušče prísno nebésni
 úmove, nemóľčnymi
 ustnámi vospivájut:
 prebožestvennyj otcév i náš
 Bóže blahoslovén jesí.

ii: Ókrest prestóla
 neizrečénnyja ...

iii: Jehdá víďiša tá ánhel'stiji
 číni na nebesá s plóti
 voznošíma, vratá nebésnaja
 otverzóša tí, pojúšče:
 prebožestvennyj otcév i náš
 Bóže blahoslovén jesí.

Kanón umilíteľnyj

I₁ Péšč inohdá óhnennaja vo
 Vavilóni d'íjstva razďiláše,
 Bóžijim veľínijem chaldéji
 opalájuščaja, vírnyja že
 orošájuščaja, pojúščyja:
 blahoslovíte vsjá d'ílá
 Hospódňa Hóspoda.

i: Podpadóch lukávomu, i
 kozňmí jehó poraboščen
 bých, i zrjá mja ľstívyj
 v nebrežéniji mnózi,
 chváľitsja: sehó mja ischití,
 íže zablúždšym obraščénije
 ščédre.

ii: Razriší mja nerišínymi
 úzami strastěj soderžíma
 tľel'snymi, íže nerišímyja
 razrišívyj ot víčnych úz,
 i teščí k stezjám naprávi
 spasíteľnym Christé Spáse
 míra.

iii: **Múčeničen:** Íže strastém
 soďíteľije, na mňí

smirénňim vsjú zlóbu
sozidáša voistinnu: no
íže strastém Christóvym
jako voistinnu podobnicy
blaženniji múčenicy, sehó
izbáviti mja vreždénija.

iv: Múčeničen: Kolína ne
preklónše istukánnym, v
pěšč rán jákože ótrocy
vvérženi býste drévle,
i rosóju božéstvennoju
jávľšesja neopálmi prebýste,
prechváľniji múčenicy,
pojúšče Christá vo víki.

S:I: Bohoródičen: Iznemóhšuju
mnóhimi prilóhmi
lukávaho, okajánnuju mojú
dúšu, Bohorodíteľnice,
cilébnymi tvojími molbámi
Đívo, zdrávu sodílaj, da tá
slávľu vo vsjá víki.

Kanón bezplótnym

II₂ O podobiji zláťi
nebréhše treblaženniji
júnoši, neizmínnyj i
živýj Bóžij óbraz víďívše,
sredí ohňá vospiváchu:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

i: Podobija tvojejá bláhosti
sostávil jesí ánhely,

zápovidi tvojá krípostiju
soveršájuščyja Slóve,
i spospišestvújuščyja
vsím vírnym zváti:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

ii: Božéstvennymi dobroďitelmi
nebesnoje ukrasíl
jesí žitijé, svjatých
áňhel svjaščennonačálíje,
prosviščája sích tebé
Christé vopijúščich:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

iii: Rádujuščesja svítlo,
vospojím božéstvennoje
píniye bezplótnych
neoskúďni, i Vladýku
Bohoslóvjašče, písň
s ními vozopiím:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

S:I: Bohoródičen: Právost,
jáže múdri vsjá
právjaščaja, vozľubí
dostójno tá preneporučuju
i prečístuju Đívu
neskazánno presvjatája
Bohoródice v tá vsěľšajasja,
júže slavoslóvim, da pojét

Hospoda vsjá tvár, i
prevoznosit vo vsjá víki.

Písň 9

Kanón umiliteľnyj

II₁ Ot Bóha Bóha Slóva,
neizrečénnoju múdrostiju,
prišédšaho obnovíti Adáma,
jádiju v tľínije pádšaho ľúti,
ot svjatýja Dívy neizrečénno
voplotívšahosja nás rádi,
vírniiji jedinomúdrenno
písňmi veličájem.

i: Sé vrémja dľlanija, čtó
spíši bez umá dušé,
vo unýniiji hlubóci?
Vostáni, slezámi prosvití
sviščú tvojú. Potščísja,
približájetsja ženích dušám:
ne ukosní, da ne
ostánešisja božéstvennych
dverěj vňijúdu.

ii: O kól strášnoje tvoje sudíšče,
javľájuščeje vsjako dľjáníje
náho pred ánhely i čelovíki!
O kól ľútoje izrečénije, ježe
sohrěššym chóščeši dátí! Ot
nehóže izbávi mja Christé
prežde koncá, podajá mi
obraščénija slézy.

iii: **Múčeničen:** Známenavšesja
božéstvennoju Áhnca i
Pástyrja króviiju, slávniji

božéstvenniji stradalcy,
zakalájemi rádovachusja,
jákože nezlóbiviji áhncy,
i nýni vsjú pervoródných
cérkov svjatúju, voístinnu
na nebesích prosviščájut.

iv: **Múčeničen:** Sólnečnych
sijánij, jáko svitíl'nicy
javľšesja, lučámi stradáni
vášich vsjaku dúšu
ozarjájete, i vsjaku tmú
prélesti othoňájete dóbliji
stradalcy: sehó rádi
dostójno víroju blažími
jesté.

S:I: **Bohoródičen:** Poščadí mja
Hospodi, poščadí, jehdá
chóščeši sudíti, i ne osudí
mené vo óhň, ni járostiju
tvojeju obličí mené: mólit
ťá Díva, jáže tebé Christé,
róždšaja, i ánhel mnóžestvo,
i múčeniik soslóviije.

Kanón bezplótnym

II₂ Vés jesí želáníje, vés sládost',
slóve Bóžij, Dívy Síne, Bóže
bohóv Hospodi, svjatých
presvjatýj. Tím tá vsí s
róždšeju veličájem.

i: Biloobrazújušče javíšasja
ánheli svitoobrázno,
božéstvennym učeníkóm

tvojím povídajušče tvoje
vtoróje prišestvije Christé: s
nímiže tá vsí Bohoslóvjšače
veličajem.

ii: Biloobrazújušče javišasja
ánheli ...

iii: Jáko blahodíteľ vsjákaho
jestestvá slovésneho, tvoríši
pérvij sí zari vtorúju
svítlost, krájniya rádi
bláhosti: tímže tá vsí
blahodarjášče veličajem.

S:I: Bohoródičen: Razumív tvoje
prečístaja, svitoobráznoje
dívstvo, i udívljsja, radosť
tebí prinesé božestvennyj
archistratíh: tímže tá vsí
jáko Bohoródicu veličajem.

Chvalite

iii: Sodíjannych mnóju lútych
pomyšľája bezmístnaja, k
tvojím pribiháju ščedrótam,
mytarjá podražája, i
bludnícu slezívšuju i
blúdnaho sýna: tímže i
pripádaju tí milostive,
prežde dáže ne osúdiši mja,
poščadí mja Bóže, i pomíľuj
mja.

ii: Bezzakónija moja prézri
Hóspodi, ot Dívy roždéjsja,
i sérdce moje očisti, chrám

sijé tvorjá svjatómu tvojemú
Dúchu. Ne otríni mené
ot tvojehó licá, bezmírnuju
imíjaj véliju mílost'.

i: Po Christí postradávsje dáže
do smérťi, o strastotérpcy
múčenicy, dúšy bo ímate
na nebesích v rucí
Bóžijej, i po míru vsemú
počitájemi súť váša móšči.
Svjaščénnicy poklaňajutsja
i ľúdiye vsí, rádujuščasja,
sohlásno vopijém: són česten
pred Hóspodem smért'
prepodóbnych jehó.

S:I: Bohoródičen: Na tá
upovániye Bohoródice
vozložíchom, čájaniya da ne
otpadém, spasí nás ot bíd,
pomóšćnice nedoumíjemym,
i soprotívných sovítý razorí:
tý bo jesí naše spasénije,
blahoslovénnaja.

Liturgia

Blaženna

ST Blaženi mirotvorcy, jáko tíji
Sýnove Bóžiji narekútsja.

iv: Hlás tí prinósím razbójnič,
i mólímsja: pomjaní nás
Spáse vo cárstviji tvojem.

ST Blaženi izhnáni právdry rádi,
jáko tích jésť cárstvo nebesnoje.

iii: Spasí mja Hóspodi Bóže,
i óbščnika sotvorí časti ot
duší vozľúblšym tá.

ST Blaženi jesté, jehdá ponósjat
vám, i izdenút, i rekút vsják zól
hlahól na vý lzúšče mené rádi.

ii: Vsja nebesnaja vóinstva so
stráchom slúžat tí jáko
Bóhu: íchže molítvami spasí
nás.

ST Rádujtesja i veselítesja, jáko
mzda váša mnóha na nebesích.

i: Orúžijem víry stradálcy,
pobidíte polkí vrážija, i
prinesení býste k Bóhu.

S: Počitájut číni úmniji,
s čelovíčeskím ródóm,
Tróicu próstu, jedínaho že
suščestvá Božestvo.

I: Prečístaja Vladýčice, jáže
Bóha bez símene rózďšaja,
tohó molí spastísja nám.

UTOROK

Večiereň

(v pondelok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Jedíne bezhríšne Christé,
jedíne nezlóbivyj, jedíne
istóčniče bláhosti, vížď moje
stísneníje, vížď skórb mojú:
i jázvy strúp mojích očisti
vsjá i mílostiju tvojęju spasí
rabá tvojehó: jáko da línosti
óblaki daléče othnáv, slávľu
ťá prebláhaho Spása mojeho.

5: Prízri, o duše mojá
smirénna! Vížď tvojá
ďílá, kája súť vseskvérnaja:
vížď tvojú nahotú, ole
i jedínstvo! Íbo ímaši
razlučítisja ot Bóha i
ánhelov, i k bezkonéčnomu
vmetátisja mučeníju.
Vosprjaní, vostáni, potščísja,
vozopíj: sohriších Spáse,
dážď mí proščéníje, i spasí
mja.

4: Télo oskverních ľúťi,
rastlích dúšu i sérdce
pomyslénmi skvérnymi: vsjá
čúvstva mojá ujazvích, óči

oskverních, okaľách ušesá
slovesý, jazyk oskverních,
i vsjá imíju stúdna.
Tímže tí pripádajaj zovú,
Vladyko Christé: sohrišich
tí, sohrišich, prostí, i spasí
mja.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Potščísja, izmí mja o
iskušenij slávnyj Hospódeň
Predtéče, molúsja tí: vsúje
bo podvihóšasja na mjá
borjúšciji mjá hórnyi
démoni, iščušče voschítiti
dúšu rabá tvojehó, jákože
ptícu bídnuju. Ne ostávi mjá
do koncá: da razumíjut že
páče vseblaženne, jáko tý
moje jesí pribížišče.

2: Neplódy vsesvjatýj
ótrasľ, prozjabénije
krásnoje pustýnnoje,
lástovica krásnaja, slavíj
blahohlásnyj, holubíce
zlatája, neplódstvujuščuju
vsehdá okajánnuju dúšu
mojú blahoplódnú pokaží
blahích d'íl, jáko
da prozjabájušči klás
storíčestvujuščij blaženne,
božéstvennuju prinósit tí
pochvalú.

1: Izbávi víčnaho mjá ohňá,
ťmý nesvítlyja i núždy i

vsjákijsa skórbi, i vsjákaho
zlostradánijsa, vsjákaho
stísneníjsa, molú ťa predtéče,
i pokaží časti spasájemych
samoosuždného súšča
prehrišénmi blaženne,
molítvami tvojími, idíže
svjatých likovánijsa i radosť
jesť neskazánnaja.

S:I: Bohoródičen: Skórbi,
ľútych navid'ínija,
strásti že različnyja
oburevájut smirénnuju
mojú dúšu otrokovíce
neiskusobráčnaja, Máti
Christá Bóha, pravíteľnica
mí javísja v móri žitéjšťim,
i naležáščuju ukrotí búru
k pristániščem tíchim
pokajánijsa i prochlaždénija
nastavľajušči, k
božéstvennomu pokróvu
tvojemú pritekájušča.

Stichíry na stichovňi

i: Sohrišich tí Christé Spáse,
jáko blúdnyj sýn: prijimí
mja ótče kájuščasja, i
pomíluj mjá Bóže.

ii: Vopijú ti Christé Spáse
mytarévym hlásom: očísti
mjá jákože ónaho, i pomíluj
mjá Bóže.

iii: Múčeničen: Svjátým
múčenikom moláščymsja o
nás, i Christá pojúščym,
vsjaka prélest' prestá, i
čelovíčeskij ród víroju
spasájetsja.

S:I: Bohoródičen: Vse upovánijsja
moje na tá vozlaháju, Máti
Bózija, sochraní mja pod
króvvom tvojim.

Povečerie (v pondelok v noci)

Písň 1

II Vo hlubiňi postlá
inohdá faraonítskoje
vsevójinstvo preoružénna
síla, voplóščesjesja že Slóvo
vsezlóbnij hrích potrebílo
jést', preproslávlennij
Hospód', slávno bo
proslávisja.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Pochvalénija tí
prisnocvitúščij vinéc, jehóže
prozjabé Dúchom cérkov
čístaja, prinósit písnenno
tebí so archánhelom
Havrijíлом Bohonevístnij,
rádujasja pojúšči, i tá čéstno
vinčájušči.

ii: Vozd'ílavši živonósnyj
vinohrád, Máti Bózija
prepítaja Christá Bóha,
zemlé svjatája Ótča
javísja, páče smýsla
Bohoblahodátnaja, i vés mír
napojí píva živonósnaho
čístaja.

S: Volnújuščahosja ľúti
prehrišéniji vsehó míra,
i potoplájemaho, rodilá

jesí prečístaja Bóha i Hóspoda vsich nás, i okormíteľa Christá, ko spasiteľnomu pristánišču nás napravľajušča vírno.

I: Pribížišče i spasénija hráde, vsí vírno mólim tá, Maríje Máti Bóžija, i míli d'ijemsja tépli: prijimí mol'by náša tvojích vírnych ráb, i razriší vsjá ný ot prehrišenij osuždenija.

Písň 3

II Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščévj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúšcich tá.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Načálo otvrašćenija Bóha býst' k čelovíkom, Jévino preľščénije: svjatája že Bohoródica privedé páki Bóha k nám.

ii: Žizni tá sokróvišče prepítaja razdájet mírovi, i rádujetsja blahočádiju slávnyj Joakím o tebí, jáko neplódnymi otcý prišédši nadézda.

S: Ot Ánny rádosť ródu procvité, razdáješi dvojú carjá: i srádujetsja

roždestvú tvojemú žený, razríššasja tobóju klátvy.

I: Kupiná v Sináji proobražáše tvoje Dívó, preslávnoje roždestvó: íbo ohném Božestvá ne opalísja, v ložesnách prijémši čístaja.

Písň 4

II Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvoje smotrénije, i proslávich čelovikolúbče, nepostižímuju tvoju sílu.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Jákov tá jáko l'istvicu Boholípno províďaše Dívó, na jejáže versí Bóh utverždášesja.

ii: Ánhel'skoje snítije, jéze k nám Slóva prišéstvije tobóju prečístaja projavísja.

S: Utróba tvojá prepítaja, i soscá blažénna Dívó: tích bo rádi žízň vsí obritóchom.

I: Tájno vospivám tá Máti Bóžija, hlásy pravoslávnymi, ímže cérkov blúdóma jést' molítvami tvojími.

Písň 5

II Prosvišćenije vo t'mí
ležášcích, spasenije
otčájannych Christé Spáse
mój, k tebí útreňuju carjú
míra, prosvití mja sijánijem
tvojím: inóho bo rázvi tebé
Bóha ne znáju.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Zakóna i kovčéha čestníjšu
tá vospivájem, Bohoródice
Maríje: íbo vsích ziždíteľa
i Bóha, jáko skřižáli nosíla
jesí prepítaja.

ii: Prestól Bóžija Bóžija Slóva,
proslavľajem Bohoródice, na
némže jáko čelovík Bóh siďá
javísja, i býst' Cheruvímov
prevýšši.

S: Razrišila jesí Ďívo,
ot hórkijsa rabóty
vės ród čelovíč, i
svobódoju Christóvoju
jestestvó žénskoje počtíla
jesí, v božéstvenním tvojem
roždeství.

I: Rodilá jesí Sýna Ďíva,
i pobizďájut žený
vrahá jávi: tímže
i pritekájut otrokovíce,
ďívtvo deržášče.

Písň 6

II V bézdňi hrichóvnij
vaľájasja, neizsľídnuju
milosérdija tvojeho
prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Jáže míru rádošť
Bohoródice čístaja, rádujsja,
tebí Ďívo zovém so
ánhelom vírno, tvojeja
rádosti spodóbi, i pečál' nášu
razorí.

ii: Rádosti neotjémlemyja
žilíšče tá voschvaľájušče
vírno Máti prisnoďívo,
tvojeja rádosti spodóbi, i
pečál' nášu razorí.

S: Nébo nebés výššeje javílasja
jesí Bohonevístnaja,
božéstvennoju tvojeju
slávoju: v tá Bóh náš
vselívsja, javísja mí.

I: Nýňi jestestvó žénskoje
vožrádovasja, nýňi pečál'
prestá, rádošť procvité: jáko
Maríja rodí rádošť, Spása
Christá Bóha.

Sidálen

(P : Milosérdija súšči)

Duší mojeja l'ínost' ľútuju, i
sérdca mojeho prenemohánije,
Máti Bóžija vozzrívši, iscílí

molíťvami tvojími, i spasénnych
mjá časti spodóbi, izbavľájušči
mjá tmý i mučeníja, jáko jedína
upovánije moje i uťišeníje.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na
póli Deíri služímu,
trijé tvojí ótrocy
nebrehóša bezbóžnaho
veľínija, posredí že ohňá
vvérženi, orošájemi pojáchu:
blahoslovén jesí Bóže otéc
nášich.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Runó inohdá Hedeónovo,
jéze na tá čistaja Bóžija
Slóva proobrazí snítije:
jákože bo rósu začátije
priját, netľínnaja Divo.
Tímže vsí tebí zovém:
blahoslovén plód tvojehó
čréva čistaja.

ii: Nóva i strášna, i vírna i
čúdna tvojá táinstva, Maríje
Máti Christá Bóha nášeho:
jáko tobóju primiríchomsja
vsí Bóhovi i Vladýci, i
so ánhely nýňi pojém:
blahoslovén plód tvojehó
čréva čistaja.

S: Íze préžde Hedeón
predvistvújet tebé čistaja,

božéstvennoje roždestvó
jávi: okrín prinošajet
ispólnen vodý ot ocyždénija
runóvnaho: vés bo v
tá božéstvenno vselísja,
prečístaja: blahoslovén plód
tvojehó čréva čistaja.

I: Róždši Bóha i Spása
vsjáčeskich Maríje, bylá jesí
otčájannych ispravlénije,
hrišnikov obnovlénije,
i nenadéžnych nadéžda,
i pojúšcich pómošč:
blahoslovén plód tvojehó
čréva, čistaja.

Písň 8

II V péšč óhnennuju
ko otrokóm jevréjskim
snizšédšaho, i plámeň na
rósu prelózšaho Bóha, pójte
ďilá jáko Hóspoda, i
prevoznosite vo vsjá víki.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Nów ráj nám javílasja
jesí presvjatája Bohoródice,
ne smértnoje drévo, no
živótnoje, jáko sád bez
símene prorastívši Hóspoda,
ímže bezsmértnoju žízniuju
pitájemsja vsí.

ii: Vospivájet vsjá Christóva
cérkov Bohoródice, tvoje
roždestvó, jáko spasájutsja
hrišnji vsi i niščiji, iže
ľubóviju k tebi pribihájušče:
priide bo Christós na zémľu,
čelovíki spastí.

S: Svoboždájetsja osuždenija
prábaba tobóju Bohoródice
Đívo: i sé nýni žený stráždut
po Christí, i rádujetsja
jestestvó žénskoje, jákože
pervomúčenca vopijét
Thékla.

I: Niktóže pohíbe čistaja,
iže víry nadězdu sťažá
k tebi pravoslávno,
Đívo Máti Bóžija, rázvi
tóčiju zăvistiju otmetájajsja,
tvojemú ne poklaňátisja
óbrazu načertánnomu.

Písň 9

II Jáže préžde sólнца svitíl'nika
Bóha vozsijávšaho, plótski
k nám prišédšaho
iz bokú d'ivícu,
neizrečénno voplotívšaja,
blahoslovénnaja vsečístaja,
ťá Bohoródice veličajem.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Prikloní mi úcho tvoje Đívo
presvjatája, vospivájuščemu
vírno pochvál'nymi slovesý
tvoje roždestvó: i jáko dáry
vdovíci, písň ustén mojích
prijémši, prosí hrichóv
mojích proščénija.

ii: Sijájet dobróta tvojá,
blistájet čistoty svtlost',
čístaja, i presijájet páče
sích tvoje roždestvó: Bóh bo
tvorec sólнца i tvári vsejá,
iz tebe rodísja: tímže tá vsi
veličajem.

S: Svít tá čistoty, i žézl
d'ívtva, i Máter Bóžiju,
Bohoľípno v písnech pojúšče
Bohoródice, so hlásom
chvalénija mólimsja tí: v
d'ívtvi utverdí nás, i v
čistoťi sochrání.

I: Tílo i dúšu neskvérnu
Bóhovi sobľúdši čistaja, cár
voschoťi tvojejá dobroty
Christós, i Máter svojehó
voploščénija pokazá, Maríje
preslávnaaja, spasénije moje
soveršája.

Utierenň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i:** Pomyšľajúšči duše moja, stráśneho dné ispytánija, trepěšči vzdajánija víčnyja múki, i pokajánijem vozopíj slezjášči: Bóže sohríšich, pomíluj mja.
- ii:** Ispytújaj moju sóvisť osuďennuju, bojúsja tvojehó stráśneho sudíšča Hóspodi, jáko níst mí ot d'íl spasénija: no jáko imíjaj bohátstvo blahoutróbija, uščedri mja Christé Bóže i spasí mja.
- S:I:** **Bohoródičen:** Ťá veličájem Bohoródice vopijúšče: rádujsja žézle, ot nehóže bezsíménno Bóh prozjabýj, pohubí na drévi smért'.

Po 2-om stichoslovii

- i:** Pomíluj mja, rečé Davíd, i áz tebí zovú: sohríšich Spáse, moja hrichí pokajánijem očistiv, pomíluj mja.
- ii:** Pomíluj mja Bóže, pomíluj mja, o dvojú hrichú plákaše Davíd, o tmách áz

sohrišénijich vopijú ti: ón postěľu slezámi omočaváše, áz že ni kápli jedínyja ímam, otčájachsja i moľú: pomíluj mja Bóže, po velícij mílosti tvojej.

- iii:** **Múčeničen:** Prosvitívij svjatýja tvoja páče zlata, i proslávivij prepodóbnyja tvoja, jáko bláh, t'imi umolájem byvája Christé Bóže, živót náš uprávi, jáko čelovikoľúbec, i molítku naprávi jáko kadílo, jedíne vo svjatých počívájaj.

- S:I:** **Bohoródičen:** Bohoródice ne prézri mené trébujušča zastuplénija, jéže ot tebé: na ťá bo upová duša moja, pomíluj mja.

Po 3-om stichoslovii

- i:** (**ℙ** : **Blahoutróbija**)
Blahoutróbija nezavístnyj istóčnik, vo Jordáni pohruzíl jesí strují Joánne otňúduže priľžno moľú ťa: strast'mí mnóhimi potoplájema, pučinoju mja žitéjskoju, na vsjákiť deň ľúto, blahoprijátnymi tvojími molítkami, k životá pristánišču rukovodí.

ii: Blahoutróbia rádi mĺlosti
bláže, spastí tvoje sozdanije
Christé prišél jesí, preklón
nebesá schoždénijem tvojím.
Tímže strášnoje smotrénije
tvoje pojúšče, vopijém
tí: molbámi Predtéci
tvojehó očišćenije hrichov
podážď nám, jáko jedín
blahoutróben.

S:I: Bohoródičen: Któ víďi,
któ slýša Máter
ražďajúščuju svojehó
sodítel'a neiskusomúžno,
dojáščuju dajúščaho píšču
vsjákoj plóti? Ole čudesé!
prestól cheruvímskij javísja
črévo tvoje Bohoródice
blahodátnaja, molí o dušách
nášich.

Kanon

Písň 1

Kanón umilénija ko
Hóspodu nášemu Iisúsu
Christú i svjatým
múčenkom

II₁ Moiséjskuju písň
vospriímši, vozopíj duše:
pomóšćnik i pokrovítel býst
mńi vo spasénije, séj mój
Bóh, i proslávľu jehó.

i: Sebé brátije préžde ischóda
vospláčim hórko, jáko da
slezámi dóbrymi ubižím
tohdá sléz mućenija, ničtóže
imúšćich poléžno.

ii: Tímami Christé, zaviščách
pokájatisja, i nečúvstvennu
dúšu imíjaj, v prehrišénija
vpádaju: uščédri Spáse
némošć mojú.

iii: Múčeníčen: Íže mućenija óhň
preterpívše, božéstvennym
orošením strastotérpcy
Christóvy, ohňá hejénny
izbávite mjá, v strastéch
ľútych sležášćaho.

iv: Múčeníčen: Krípcy
na vrahí jávlšesja
síloju božéstvennoju,
nekrípostnuju ích nizložíte
sílu, múčenicy Christóvy
dostochváľniji.

S:I: Bohoródičen: Plamenonósnaja
kleščé, júže Isáia víďi
inohdá, veščéstvennyja
sérdca mojehó strásti
Bohorodíteľnice popalí, i do
koncá potrebí.

Kanón svjatómu velíkomu
proróku Joánnu predtéci

II₂ Vo hlubińi postlá
inohdá faraonítskoje

vsevoínstvo preoružennaja
síla, voploščšesja že Slovo
vsezlóbnij hrích potrebílo
jést', preproslávlennyj
Hospód', slávno bo
proslávisja.

i: Krestíteľu i Predtče
Christóv, pohružájemyj
vsehdá slastmí tělěsnymi,
úm mój uprávi, i vólny
strastěj ukrotí: jáko da
v tišiňi božěstvenňij býv,
pisnoslóvľu řá.

ii: Nedoumínnym prosvitěvsja
prosviščénijem, jáko
mnohosvítľaja zvizdá,
mýslennomu vostóku
predtékl jesí: ímže ozarítisja
sěrdcu mojemú Krestíteľu,
molí, omračěnnomu vsími
bisóvskimi priložénij.

iii: V ricí bėzdnu
inohdá vsemúdre
pohruzíl jesí, potóp
sodřívájuščuju blahodátiju,
vseho prestuplénija.
No moľúsja, potóki
blažénne mojích prehrišénij
izsuší, božěstvennym
chodátajstvom tvojím.

S:I: Bohoródičen: Čistyja Dívy,
Bóha voplotívšija, sródnik
býl jesí blažénne Predtče,

s néjuže řá čtím i mólim,
íže v božěstvenňim chrámi
tvojém nýňi živúšče: chrámy
i nás sotvorí Dúcha svjatáho.

Písň 3

**Kanón umilénija ko
Hóspodu nášemu Iisúsu
Christú i svjatým
múčenkom**

II₁ Neplódstvovavšij mój úm,
plodonósen Bóže pokaží mi,
dřílateľu dóbrych, nasadíteľu
blahích, blahoutróbijem
tvojím.

i: Línostnym dremánijem
otřahotích dúšu: vzdvíhni
Christé ko bďíniju
pokajánija, tvoríti tvojá
povelřínija.

ii: Ne javí mené Iisúse, v
děň strášnyj otčájanna: no
prěžde koncá obratív, řútyja
izbávi múki.

iii: Múčeničen: Íže strásti
Christóvy podražávše dóbri,
božěstvennymi óbrazy
strastotěrcpy Christóvy,
duší mojejá řútyja strásti
iscilíte.

iv: Múčeničen: Da íže na
nebesích prinosúsčnym
blahím spodóbitesja

vsjakoje iskušénije ľútych,
strastotérpcy, na zemlí
tvérdo preterpíste.

S:I: Bohoródičen: Doíši
materolípno pitátel'a vsích,
i nósiši sehó na objátijach
čístaja, vsjáčeskaja rukóju
nosjáščaho vsehdá.

Kanón svjatómu velíkomu proróku Joánnu predtéči

II₂ Na kámeni mjá víry
utverdív, razšírl jesí ustá
mojá na vrahí mojá.
Vozveselí bo sja dúch mój,
vnehdá píti: níšť svját,
jákože Bóh náš, i níšť
práveden páče tebé Hóspodi.

i: Iscilií strúpy duší
mojejá, úm mój,
omračénnyj nebrežénijem,
ozarí božéstvennym tvojím
chodátajstvom Hospódeň
Predtéče, i vsjákaho
izbávi mjá soprotívneho
obstojánija, mol'úsja.

ii: Neplódstvije razřišíl jesí
róždšija, rodívsja Bóžijim
promyšlénijem premúdre
proróce: neplódnaje úbo
sérdce mojé, plodonósno
nýňi soďílaj Hospódeň
Predtéče, chodátajstvom

tvojím, dobrod'ítelej
prínosíti prozjabénija.

iii: Ľubóviju tvojéju
sozidájuščaho božéstvennyj
dóm, výšňaho žitijá
ulučiti molí, íže
víroju chrámu tvojemu
služáščyja, chrámy Dúcha
božéstvenneho sotvorí,
Krestíteľu i Predtéče,
chodátajstvy tvojími.

S:I: Bohoródičen: Vesel'ášesja
predtéča v ložesnách nosím
máternich, i poklaňášesja
Hóspodu, nosímu v
ložesnách blahodátnyja,
jehože molí, ot vsjákijsja
skórbi izbáviti mjá.

Písň 4

Kanón umilénija ko
Hóspodu nášemu Iisúsu
Christú i svjatým
múčenkom

II₁ Jéze ot Ďívy tvoje
roždestvó prorók predzrjá,
vospropovídaše vopijá:
slúch tvój uslyšach, i
ubojáchsja, jáko ot júha, i iz
horý svjatýja priosinénnyja
prišél jesí Christé.

i: Okrádena mjá otvsjúdu, i
obniščávša Slóve, zrjá vráh,

o pohíbeli mojej rádujestsja, ľstivýj mudréc: Hóspodi slávy, obohátiteľu ubóhich, tohó mja zlodějstvija izmí.

ii: Rúci i oči oskverních Hóspodi, soďíjav jáže neľípo jěst' tvoríti, i v hńív podvihóch ščedróty tvojá, iždív tvojé dolhoterpínije: prizrív uščédri mjá bláže.

iii: Múčeničen: Kól' díven Bóh náš vo svjatých jěst', poslušavšich jehó, i nizlahájuščich istukánnyja pohíbeli, i nasľídovavšich rajá prostránstvo, ot nehóže drévle izhnán býst' Adám.

iv: Múčeničen: Strujámi krověj blažěnniji ustávisťe króv, prinosímuju inohdá démonom, vsím pohíbeľnuju, na páhubu prinosjáščym čelovíkom. Sehó rádi ublažájemi jěsté prísno.

S:I: Bohoródičen: Naučívsvja Dúchom proróčeskij preslávnyj lík, jěže páče umá tvojěj tájňi Bohoródice, različnoobrázno sijú prednačertájet, svjaščěnnymi obrazý, íchže konec zrím svítlo.

Kanón svjatómu velíkomu proróku Joánnu predťeči

I₂ Prišěl jesí ot Ďívy, ne chodátaj, ni ánhel, no sám Hóspodi voplóššsja, i spásľ jesí vsehó mja čelovíka. Tím zovú ti: sláva síľi tvojěj Hóspodi.

i: Preklónšemu nebesá i čelovíkom besídovavšu, hlavú prikloníl jesí, desníceju tvojěju preboháte: jějuže mjá sobľudí, vo smiréniji sobľudája sěrdce mojé.

ii: Pustýňa tebé hraždanína neprochódnaja imjáše, blažěnně Predťeče. Tímže vopijú ti: pústu vsjákaho božěstvennahó d'íjánija bývšu dúšu moju snabdí.

iii: Zakón božěstvennyj upravľája, bezzakónno zaklán býľ jesí. Tímže moľúsja tebí: bezzakónnujušča mjá vsehdá, i preľščájema bisóvskimi preľščěňmi, isprávi.

iv: Sozdáv sám sebé chrám Vladýci carjú, k božěstvennym selénijem nýňi prešěl jesí Predťeče:

íchže polučíti molí,
tebí presvjatýj dóm
vzdvíhšaho.

strastotérpcy spodóbistesja
slávi, soprebyvájušče
Christú.

S:I: Bohoródičen: Prízri
na mjá nedúhujuščaho
vseneporóchnaja, i razřiší
strásti mojá lútyja i
neudoboiscíl'nyja: jáko da
veličáju tá vozveličivšuju vsé
čelovíčestvo.

iv: Múčeničen: Lubvé jáže k
plóti úm otlučívše, víroju
múki usvóiste l'ubézno
strastotérpcy, usvojájemi
Christú.

S:I: Bohoródičen: Danijíl tá
hóru velíju dúchom zrzjášče
Bohoródice: ot nejáže
kámeň otsíksja, sokrušájet
démonov istukánnaja.

Písň 5

**Kanón umilénija ko
Hóspodu nášemu Iisúsu
Christú i svjatým
múčenkom**

**Kanón svjatómu velíkomu
proróku Joánnu predtéči**

II₁ Mhlú duší mojejá Spáse mój
razhnáv, svítom záповidej
tvojích ozarí mja, jáko jedín
cár míra.

II₂ Prosviščénije vo t'mí
ležáščich, spasénije
otčájannych Christé Spáse
mój, k tebí útreňuju carjú
míra, prosvití mja sijánijem
tvojím: inóho bo rázvi tebé
Bóha ne znáju.

i: Hrichí sovokuplájú
bezúmno hrichóm, i
vosklonénija níst' v smérti
mojéj: uvý mní, káko
javlúsja Christóvi?

i: V tečénijich Jordánskich
strujá netl'ínija Predtéče,
krestív Christá molí
istekánija strastěj mojích
izsušíti, i potóki sládostnyja
naslídovati, i právednych
krásnaho rádovanja.

ii: Bidú prijemľu jáko korábl',
pohubích moje brémja, jéže
mí dál jesí ščedre, i nýni
obniščáv zovú: ne prézri
mené Christé.

ii: Užé rydáju, i sodrahájusja
stráchom, i nedoumínijem
vsehdá soderžím jésm,

iii: Múčeničen: Jáko slávu
prezrívše dól'ňuju i
popirájemuju, nebésnij

pomyšľája moją soďílannaja,
i búduščij súd užásnyj:
blahoutróbně Hóspodi,
poščadí mja tvojehó
krestíteľa molbámi.

iii: Zakonopolahájaj ľúdem
spasénije, v raskájani
Predtéče prehrišénij
bývšeje, posredí zakóna i
blahodáti stál jesí. Seho
rádi mólim tá: obrazmí
pokajánija nás prosvití.

iv: Dážď mí vrémja pokajánija,
unýnno prešédšeje, vsé
iždívšemu, blahodíteľu,
imíja na sijé moláščaho
tá Slóve, Joánna velíkaho
Predtéču, i pokajánija
vsemírnaho propovídnika.

S:l: **Bohoródičen:** Navíty
i lovléniji ľstívaho
umertvíchsja, Vladýčice
vseneporóchnaja, oživí mja,
jáže rózdsaja život vsích
Bohoródice ipostásnyj, da
tá pojú blahočéstno
vseneporóchnuju.

Písn 6

Kanón umilénija ko
Hóspodu nášemu Iisúsu
Christú i svjatým
múčenkom

II₁ Vo hlubiňi hrichóvnij
soderžím jěsm Spáse, i v
pučínij žitéjstij oburevám:
no jákože Jónu ot zvirja, i
mené ot strastěj vozvedí, i
spasí mja.

i: Jákože drévle chananéja
zovú ti Spáse, Sýne Bóžij,
pomílovav mja uščedri: dúšu
bo stráždušču ímam v
ľútych, i samú v čúvstvo
prijítí ne choťáščuju.

ii: Smučájet mja bezmírných
strastěj búrja: jákože mórju
inohdá zapretíl jesí, i spásil
jesí svjatýja učeníkí tvojá, i
mené Iisúse vozvedí, i spasí
Christé.

iii: **Múčeničen:** Udivíšasja
ánheľstij bezplótnij lícy
terpíniju vašemu, jěže
v tělesí: i pochvalíša
podajúščaho vám čestníj
stradálcy, i sílu i trudov
vozdajánija.

iv: **Múčeničen:** Okropľájemi
krověj svojích tečénij,
i očiju izbodájemi
múčenicj, pomerzájemi
stúdeniju ľútoju, k teploťi
žizni preidóste, vospívájusče
Christá.

S:I: Bohoródičen: Jáko trapéza
chlíb vmiščáješi tájnyj, ot
nehóže jádše ne ktomú
álčem vsepítaja, víduščiji
ťá Christá vsích Bóha
rodíteľnicu, i pitáteľnicu
jáko voístinnu.

**Kanón svjatómu velíkomu
proróku Joánnu predtéči**

II₂ V bédňi hrichóvnij
vaľajasja, neizslídnuju
milosérdija tvojehó
prizývaju bédnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

i: Hlás Slóvo propovídavyj,
vsích hlásy vosprijém, prosí
hrichóv proščénije darováti,
víroju pojúščym ťá.

ii: Sokrušénije duší mojejá
iscilí, i hrichóv bréma
razreší, i páče nadéždy
spasí mja molítvami tvojími,
blažénne predtéče.

iii: Iisúsa, jehóže rukóju tvojęju
krestíl jesí, Predtéče molí,
rukí mja izbáviti hrichá,
vzimájušča k nemú rúci
prísno, vseslávne.

S:I: Bohoródičen: Dremánijem
línostnym oderžím jésm,
són hrichóvnij ťahotít
sérdce mojé: tvojím

prečístaja bďínnym
chodátajstvom vzdvíhni, i
spasí mja.

Písň 7

**Kanón umilénija ko
Hóspodu nášemu Iisúsu
Christú i svjatým
múčenkom**

II₁ Cheruvímy podražájušče
ótrocy v peščí,
likovstvováchu vopijúšče:
blahoslóven jesí Bóže, jáko
ístinoju i sudóm navél jesí
sijá vsjá hrích rádi nášich,
prepítyj i preproslávlennij
vo vsjá víki.

i: Zakónov tvojích
otverhóchsja, i pokoríchsja
bezslóvnym pochotém,
ďíja neľípaja Christé, jáko
osujetíchsja v bezúmiji
mojém, jákože ín niktóže ot
čelovík na zemlí: ne ostávi
úbo mené Spáse, pohíbnuti,
čelovikoľúbija rádi.

ii: V bezzakónijich, Hóspodi,
sé áz začát jésm, jákože
Davíd zovú, i jáko bludníca
slezjú, i jáko preohorčevájaj
ráb, preohorčích ťá jedínaho
súščaho Bóha blaháho: ne
ostávi úbo mené Spáse

pohľbnuti, čelovikoľúbija
rádi.

iii: Múčeničen: Múčeničeskij
podvizásja sobór
strastotérpec, múčeničeski
vinčasja živonosnoju
desnícej: jáko voístinnu
Bóha vozľubí, vsjá
sotvóršaho slóvom. I
nýňi na nebesích
rádujasja, naslaždájetsja
božéstvennaho nasľídija.

iv: Múčeničen: Óčiju
izbodájemi, i otjémlemi
rukámi i nohámi,
blahotéčno k nebésnomu
blahoslávniyi posyláachusja
šéstviju, prepínajúšče
šéstvija jedinobórca: tých
molítvami spasí vsjá Slóve,
tebé slavoslóvjaščyja.

S:I: Bohoródičen: Cheruvímy
slávjat, Serafímy vospivájut,
prestóli, i vlásti, i
Hospódstvija prísno, jéže
páče umá tvoje roždestvó,
Maríje vsepítaja, jáko jedína
Bóha raždáješi plótiju.
Jehóže molí čistaja, vsím
nám spastísja, ľubóviju
počitájuschym tá.

Kanón svjatómu velíkomu
proróku Joánnu predtéči

I₂ Bohoprotívnoje veľínije
bezzakónnujuščaho mučíteľa,
vysók plámeň voznesló
jést: Christós že prostré
Bohočestívym otrokóm rósu
dúchóvnuju, sýj blahoslovén
i preproslávlen.

i: Iz kórene sikíroju
tvojehó pokajánija, istórh
jázvy strástnaho sérdca
mojehó, vsadí Predtéče
božéstvennoje bezstrástije,
i strách čistíjšij Bóžij,
vsjákiya zlóby otčuzďajúščij
mjá.

ii: Vo strujách Jordánskich,
jáko krestíl jesí
pokryvájuščaho vodámi
prevýsprendňaja Hóspoda:
tohó molí vódu darováti
božéstvennaho umilénija
prísno očíma moíma, slávnyj
Predtéče.

iii: Íže míru vzémľuščaho hrích
áhnca Bóžija, Predtéče
propovídav, tohó molí ot
kózlišč části javíti mjá
čúžda, i desným jehó ovcám
i mené sočetáti, slávne.

S:I: Bohoródičen: Neplódnaja
utróba nosjáše tá Dívó:
vo črévi nosívšuju
Slóvo voploščénno, jehóže

božestvennými vzyhráními, veliký předtěl, neplodný všesvatý plod pozná radujasja, i poklonísja.

Písň 8

Kanón umilénija ko Hóspodu našemu Iisúsu Christú i svjatým múčenkom

II₁ V kupině Moiséju Dívě čudo, na sinájském horě proobrazívšeho inohdá, pójte, blahoslovíte, i prevoznosíte vo vsjá víki.

i: Da obožíš nás, vplotíšsja jesí za milost, nikakože rozumích, porabošćen slastmí: tvojeju bláhostiju obrátí mja Christé, vsích spasénije.

ii: Ty pástýrju dobýrj Slove, zablúždšuju na horách prestuplénija, okajánnuju moju dušu obrátí i spasí: da ne do konca mja vráh lstvíj požrét.

iii: **Múčeničen:** Stánem múžeski vkúpi, vopijáchu druh druhu krásniji stradalcy, uraňajemi lúti: sé Christós prostirájet pobídy vincy vo vsjá víki.

iv: **Múčeničen:** Krípkimi žilami, tvérdymi vašimi bolízniimi udavíste zmíja, choťáščaho vás zlokovárno prelstíti: i rájskija píšči javístesja naslídnicy.

S:I: **Bohoródice:** Da obožít nás Bóh, vplotíšsja iz čistych krověj tvojích, i býst čelovík Dívó Bohoródice: jehóže molí prisno o čtúščich tá.

Kanón svjatómu velikomu proróku Joánnu předtéli

II₂ Péšč inohdá óhnennaja vo Vaviloně d'jstva razdíláše, Bóžijim velínijem chalději opalájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsjá d'ila Hospódna Hóspoda.

i: Dážď desnícu mňí na zemlě ležáščemu, Předtélce, íže desnícu prostér, i omýl jesí vodami neskvérnaho: i izbávi mja skvérny tělěsnýja, vseho mja očičájaja pokajánijem, i spasí mja.

ii: Imúšči duše vrémja pokajatisja, línosti tažčájšij són otrjasí, i spíšno pobdí vopijúšči Vladýci tvojemú:

milosérde, ušćedri mja, Krestíteľa tvojeho moľbami.

iii: Potócy strastěj, i vódy zlóby do duší mojejá vnidóša, blaženne Predtěce: potšćisja skóro izjáti mja, iže ríčnymi strujámi izmýv bezstrástija tišájšuju pućinu.

iv: Uvý mňí, mnóha zlá sotvóršemu! uvý mňí, jedínomu prohńívavšemu Bóha preblahaó! Krestíteľu Christóv, pomozí mi, i podážď prehrišénij mojích razrišénije, i dolhóv mojích otsićénije tvojími chodátajstvy.

S:I: Bohoródičen: Výšňaho Bóhu plótiju rózďšaja, ot hnója mja vozstávi strastěj oskorblájušćich mja, i ľúťi vsehó obnišćávša, božéstvennymi obohátí prećístaja dobroďitelmi, jáko da vospojú ťa spasájem.

Písň 9

Kanón umilénija ko
Hóspodu nášemu Iisúsu
Christú i svjatým
múćenkom

II₁ Ot zemnoródných któ
slýša takové, ilí któ

víďi kohdá? Jáko Ďíva obrítešja vo črévi imúšćaja, i bezbolíznenno mladénca porózďšaja? Takové tvoje čúdo, i ťa ćístaja Bohoródice velićajem.

i: O káko strášno jěst' tvoje sudíšće, na némže Christé ožidáju sudítisja, i ne čúvstvuju otńúd sehó strácha, v ľínosti vsjá ľíta provoždája! Obratí mja jedíne soďíteľu, iže Manassíju obrašćěj sohrišívšaho.

ii: Ustávi Christé potóki, vopijú ti, bezmírnych mojích zól, tóki mňí dájaj sléz umyvájušćyja skvérnu, jáže podjách bezúmijem: i spasi mja, spasýj bludnícu ot duší pokájavšujusja, mílostiju tvojěju.

iii: Múćeničen: Svitozárnaja božéstvennych strastotérpec pámjať, jáko sólnce nám vozsijávši, vsjá koncý zemnýja svitovódit, i ťmú prohoňajet božéstvennym Dúchom idoloneístovstva, i strastěj dušetľínnych pomraćenije.

iv: Múčeničen: Pólk česten, vóinstvo pobidonósnoje, i izbránnoje opolčénije, sobór svjatých múčenik, lík blažénnyj, likostojánijem sočetásja bezplótnych. Tích molítvami Christé, vsjá ný cárstviju tvojemú pričástniki sotvorí.

S:I: Bohoródičen: Svítlymi zarjámi, iz čréva tvojehó vozsjávšaho nám, i bezbóžija nóšč potrěblšaho, Ďívo Máti Maríje, prosvití vsjá víroju tebí čtúšcyja, i ot nesvitímyja tmý izbávi v čas osužénija.

Kanón svjatómu velíkomu proróku Joánnu predtéči

II₂ Beznačál'na rodíteľa Sýn, Bóh i Hospód', voplóšcsja ot Ďívy nám javísja, omračěnnaja prosvitíti, sobráti rastočěnnaja. Tím vsepítuju Bohoródicu veličájem.

i: Kála mjá izbávi hrichóvnaho Hóspodi, bezhríšne jedíne i mnohomílostive, Krestíteľa molbámi, íže tebé propovídavýj vsemú míru

áhnca Bóžija, vzém'uščaho čelovíkov hrichí.

ii: Jáko šípok blahovónen, jáko blahouchánnýj kiparís, jáko neuvjadájemyj krín, jáko míro čěstno imíjaj tá Hospódeň Predtéče, mojích d'íl zlosmrádija izbavlájusja molítvami tvojími, pritekája k pokróvu tvojemú.

iii: Neplódstvujušča mjá neplódnymi d'íly vseblažěne sotvorí, dobrodítelej blahoplódije prísno prinosjášča, čádo mjá Hospódne tvorjá, i pričástnika božěstvennomu cárstviju, i svjatých sobóru kupnožíteľa.

iv: Nám l'ubjaščym tá, i l'ubóviju počítájuščym, i v božěstvenním chrámi tvojem líkújuščym, dážd' s nebesé razrišěnije l'útych Predtéče Hospódeň, i žitijá ispravlěnije, i prehrišěnij izbavlěnije.

S:I: Bohoródičen: Nosímu vo utróbi Bohomáterni, vsjá nosjáščemu mánijem, poklonílsja jesí proróče: s néjuže molí smirěnnij spastísja duší mojěj, vo

mnóhaja vpádajušej po vsjá
dní sohrišénija.

Chvalite

iii: Vsích prevoschoždú
hrichóm, kohó naučú
pokajániju? Ášče vozdochnú
jako mytár, nepščúju
oťahčítí nebesá: ášče slezjú
jakože bludníca, oskverňaju
slezámi zémľu. No dážd' mí
ostavlénije hrichóv Bóže, i
pomíľuj mjá.

ii: Bezzakónija mojá prezri
Hóspodi, ot Dívy roždéjsja,
i sérdce mojé očísti, chrám
sijé tvorjá svjatáho tvojeho
Dúcha: ne otvérži mené
ot tvojeho licá, bezmírnuju
imíjaj véľiju míľosť.

i: Krest Christóv vzémše
svjatíji múčenicy, orúžije
nepobidímoje, vsjú diávoľu
síľu uprazdníša, i prijémše
vincý nebesnyja, steťiná
nám býša, o nás tomú
moláščesja.

S:I: Bohoródičen: Rádujsja
Maríje Bohoródice, chráme
nerazrušímyj, páče že
svjatýj, jakože vopijét
prorók: svját chrám tvój,
díven v právdí.

Liturgia

Blažénna

ST Blažéní mirotvórcy, jáko tíji
Sýnove Bóžiji narekútsja.

iv: Hlás tí prinósim razbójnič,
i vopijém tí: pomjaní nás
Hóspodi vo cárstviji tvojém.

ST Blažéní izhnáni právdy rádi,
jako tích jést' cárstvo nebesnoje.

iii: Razbójnika prevzydóch,
i bludnícu strast'mí:
uščedri mjá Spáse
samoosuždénnaho.

ST Blažéní jesté, jehdá ponósjat
vám, i iždenút, i rekút vsják zól
hlahól na vý ľžúšče mené rádi.

ii: Pohruzívyj bédnu
blahoutróbiya vo vod'í
Predtécé, tvojími molíťvami
strásti mojá umáli.

ST Rádujtesja i veselítesja, jáko
mzdá váša mnóha na nebesích.

i: Íže preléstnaja tečénija,
krověj tečénmi izsušívše,
Christóvy strástotérpcy,
dostójno slávimi jesté.

S: Vitíjstvujaj, jakože písano
jést', úm čelovíčeskij ne
mózet Božestvá jedíno
načálo píti triipostásnoje.

I: Jáže neopálno rózďsuju
Bóha prebeznačál'na,

pochváľnymi vsí písňmi
neprestánno vospojím.

STREDA

Večiereň
(v utorok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Svitíti svitíla ne terpjášče
omračíšasja, na kresťí
zašédšu tebí Slóve:
zemľá že podvizášesja,
i kámenije razsidášesja,
cerkóvnoje blaholípije
razdirášesja posredí, hróby
otverzáchusja, mértviji
vostajáchu, ád izdajáše
vsjá súšcyja dólu, bísy
pobižďáchusja, i són vsím
vminášesja smérť.

5: Jehdá plodovítjy tá
Christé vinohrád,
razbójnik blahonrávnjy
víd'iv, lúčšij býst'
razbójnik blahoiskúsen,
i ukrádajet proščénije
drévnich sohríšénij, ziló
blahojestéstvenňi máljy
hlásom: tomú revníteli býti
potščímjsja. Jéze pomjaní
i nás čelovikol'úbče, vsí
zovúšče.

4: Sijájet jáko zvizdá na nebesí, v cěrkvi božěstvennyj voístinnu krest tvój Christé, opaľája úbo bisy, vírnyja že prosviščája, i posramľája lica tebé raspěnsich: ímže prarodíteli drěvom voobražajuščim krestá, přězde ot rabóty izvél jesí, i ot kámene mēd ssáti v pustýni sotvoríl jesí.

3: (P : Jehdá ot drěva)

Vsím predstátelnicu tá čelovíkom, vsím pribížišče velíkoje, vsím zastúpnicu tá pokazá, Vladýčice, christijánom, íže iz tebé v naše smišénije obólksja blahoutróbní, i raspjátije i smért' nás rádi podját. Tohó úbo molí neprestánno, vsím očičěénije nizposláti prehrišénij, Bohonevístnaja.

2: Drěvle Díva i áhnica, zrjášči iz čréva jejá, na drěvi povíšena, jáko osužděna so dvimá osužděnnoma, vosklicājušči hlahólaše: Sýne i Bóže mój, stránno vídimoje strášnoje tájinstvo: obáče múdrosti tvojejá bėzdnu ispytáti niktóže móžet: pojú tvoje dolhoterpínije.

1: Hdí tvojehó vidínija blaholípije? Hdí krasotá skrýsja dobróty tvojejá, Sýne? Káko íže dobrótoju neizrečěnnaja sotvorívyj Bóže, krásnyj v dobrótach, za vsjá čelovíki, bezsláven i bezčěsten na drěvie vísiši, vída, ni dobróty ne imíjaj, čádo? Predóbraja Díva vopijáše, steňášči i pláčušči.

S:I: Krestobohoródičen: Zájde svitílov zarjá, zemným svítom pobíždšisja, obnážšimsja na kresťi: pobíždájetsja úbo prísno chůždšeje bólšim, i lúčšemu ménšeje dajét místo, káko úbo ne podobáše svitášču Christú, skrýtisja zari čúvstvennij? Dostójnym hlahólaše, tá zrjášči prečístaja, svitílom svíta.

Stichíry na stichovňi

i: Spasí mja Christé Spáse, síloju kréstnoju, spasýj Petrá v móri, i pomíluj mjá Bóže.

ii: Da ráspnetsja vopijáchu, íže tvojích darovánij prísno naslaždājuščijisja, i

zlodíja vo blahodáteľa
místo prošachu prijáti, íže
právednikov ubíjcy: molčál
že jesí Christé, terpjá
ích surovstvó, postradáti
choťá, i spastí nás jáko
čelovikoľúbec.

iii: Múčeničen: Lícy
múčeničestiji protívišasja
mučítelem, hlahóľušče: mý
vójinstvujem carjú síl, ášče
i ohnú i múkam predáste
nás: no ne otmetájemsja
Tróičeskija síly.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Boľízni
preterpívši mnóhija v
raspjátiji Sýna i Bóha
tvojeho prečístaja, steňáše,
slezjášči i vosklicájušči:
uvý mňí čádo sládkoje,
bez právdý káko stráždeši,
choťá izbáviti jáže
ot Adáma zemnoródnýja?
Tímže prečístaja Dívo, tebé
mólim víroju: mílostiva nám
tohó soďílaj.

Povečerie (v utorok v noci)

Písň 1

II Hrjadíte ľúdiže, pojím písň
Christú Bóhu, razďílšemu
móre, i nastávľšemu
ľúdi, jáže izvedé iz
rabóty jehípetskija, jáko
proslávisja.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Slóvo mojehó priobrítenija
otnúd níst k pisnosloviju
vsečístaja, jáko pokryvájet
mjá hrichóv mojích tmá:
no o Bohorodíteľnice
uťisňájema prijimí mja.

ii: Pod tvój pokrýv pribiháju
prečístaja, ot hrich
bezčíslennych v konéc,
i Bóha i Vladýku
blahopremínna sotvorí
čístaja, i spasi mja.

S: Tý mňí Vladýčice téploje
očistílišče, k tebí pribihája
spasúsja, i priobrjášču
dušévnoje spaseníje: móžeši
bo vsjá, jáko súšči Máti vsích
Bóha.

I: Íže dušám ľstéc, privlecé mja
v pohíbeľnyj rón: no mňí
prostrí deržávnuju tvojú

ráku, Bohoródice Ďívo, i skóro ko svítu vozvedí.

Písň 3

- II** Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich tá.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Vo mnóhija vpád razbójniki okajánnyj, obnažén bých, ujázvlen že i ostávlen: no tý Bohoródice čístaja, ne prézri mené.
- ii:** Obnaží Adáma préžde zmíj, prelštív drévom, nýňi že udóbnó plíní dúšu moju: moľúsja tí Vladýčice, uščédri mja.
- S:** Nýňi tebí mojá prinošú tájnaja, ístinňij predstátel'nici mojej i pokróvu: jáko da sijá mňí ne obličít Sýn tvój, na sudí právedňim svojem.
- I:** Pomíľuj nás čístaja, pomíľuj: íbo ot d'íl spasénija otňúd níšť nám. Tímže víroju téploju k tebí vopijém: pomíľuj rabý tvojá.

Písň 4

- II** Pojú tá, slúchom bo Hóspodi, uslýšach i užasóchsja, do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Tím mnóhoje tvoje snizchoždénije, ježe na mja, proslavľaju mnohomílostive.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Boľášča mja neiscíľno Vladýčice, i obniščávša ne prézri: no dážd' mí jeléj bláhosti tvojejá Ďívo, i tvojími promyšlénmi obohatí mja, ježe ot Bóha zlátom netlínny.
- ii:** Dóbrych vsích obnažíchsja, i ležú vo zlých, obóľksja páče vsích drévle pádsich: i nýňi préžnimi ukrasí mja, i vtorých izbávi Bohonevísto.
- S:** Bludnícu prevzydóch v bludích, i mytarjá lichóimstvom vsehdá, slóvom i izvolénijem: no úbo obojú pokajánije, préžde koncá sťažáti mí Vladýčice spodóbi.
- I:** Vodvoríchsja v pustýni pečálňij, udalíchsja ot tebé Bohorodíteľnice, któ dást mí kriľí, i poleščú, i priidú k tebí nadéždi mojej,

spasájušcej malodúšije mené
okajánnaho?

Písň 5

- II** Svíta podáteľu, i vikón
tvórče Hóspodi, vo svíťi
tvojích poveľínij nastávi nás:
rázvi bo tebé inóho Bóha ne
znájem.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i:** Jáko nevečérnij svít ot
čréva tvojehó Vladýčice,
súščym na zemlí vozsijávšij,
smrádnuju dúšu mojú ozarí
čístaja, i otžení vsjáku mhlú
sérdca mojehó.
- ii:** Nóšč mjá pokrývájete ľútaja
lukávych mojích i zlých
ďijánij, no vopijú ti
Vladýčice: nastávi mjá
k svítu božéstvennomu
tvojehó Sýna i Vladýki
vsepítaja.
- S:** I mené prijimí čístaja, jákože
blúdnaho sýna priját tvój
Sýn i ziždíteľ vsjáčeskich,
vopijúščaho s ním: sohríšich
voístinnu, i spasi mja
Vladýčice.
- I:** Ujazvívšesja moje sérdce
prilóhi lukávaho, prečístaja,
jáko mílostiva iscílí, na

krestí plótiju ujázvlennoho,
neizhlahólanno róždši.

Písň 6

- II** V bédžni hrichóvnij
vaľajasja, neizslídnuju
milosérdija tvojehó
prizývaju bédnu, ot tlí Bóže
mjá vozvedí.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i:** V rów hrichóvnij vpadóch,
i k nezabyvájuščemu ne
vziraju Bóhu, stráchom
oderžím: no k tebi
primetájusja Bohonevísto.
- ii:** Pokrývšesja ľúťi sérdce
moje nedovídomych
prehrišénij voľnóju,
vsesíľnoju tvojeju molítvoju
Bohoródice Dívó okormí.
- S:** Krasotú mňí víditi
slávy tvojejá spodóbi,
jehdá ot plóti mojeja
choščú razlučítisja, jáko
utverždénije moje Vladýčice:
da otsjúdu uvím ostavlénije.
- I:** Napástej i bíd i skorběj
izbávi rabý tvojá, svjatája
Vladýčice, jáže k Bóhu
tvojími molíťvami, víroju k
tebé pribihájuščyja.

Sidálen

Ťá veličájem Bohoródice,
vopijúšče: rádujsja žézle,
ot nehóže bezsímennno Bóh
prozjabýj, pohubí na dréve
smért'.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na
póli Deíri služímu,
trijé tvoí ótrocy
nebrehóša bezbóžnaho
veľínija, posredí že ohňá
vvrženi, orošájami pojáchu:
blahosloven jesí Bóže otéc
nášich.

PP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Nýňi tščítsja zijája vráh
prijáti mja vo utróbu
svojú: íbo prinošájet mí
otvsjúdu iskušénija i síti,
vés presikája, spích mój:
no predvarívši izbávi mja
Đívo Máti, ot tohó navíta
lukávaho.

ii: Oskverňájet i smuščájet
čúvstvija i úm sopostát,
i v rónv otčájanija svestí
mja tščítsja. Tímže vopijú
ti jedíňij: pribížišče moje
Bohonevísto, izbávi mja ot
rukí sehó ľstívaho.

S: Íže dréve trí júnoši ot pészci
horjáščija, Christé mój,

izbavlěj, sám Slóve, i mené
mol'bami neiskusobráčnyja
Mátere tvojejá ot
plámene, jehóže razžehóh
bezmírnyimi zlými, izbávi i
orosí.

I: Věščno obrít sěrdce moje
tlítel', umertví jé: no tý mja
úbo síloju božéstvennoju
odoždí neiskusobráčnaja
Máti, i pobidíti mí spodóbi
sehó, jáko da víroju zovú ti:
blahoslovennaja, jáže Bóha
plótiju rózďšaja.

Písň 8

II V pěšč óhnennuju
ko otrokóm jevréjskim
snizšédšaho, i plámeň v rósu
prelózšaho Bóha, pójte đilá
jáko Hóspoda, i prevoznosíte
vo vsjá víki.

PP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Mnóhimi zlými moími
pohorblén býv ľúťi,
mnóžestvom ľahót, i óko
moje otňúd na nebesá ne
smíju vozvestí, no vopijú ti:
pomíľuj jedína Bohoródice,
mené páďšaho.

ii: Vónže vpadóh hńív tvojehó
Sýna i Bóha, čístaja izbávi

mjá: i v čas, vónže chóšcet tvoríti ispytánije, búdi mí pómošč prečístaja, i ot šúich kózlišč izbávi mja.

S: Umerščvlénno mja mýslenno, ot bezčíslennych mojích zól, vzdvíhni Bohonevísto otrokovíce: i mol'bóju tvojęju izbávi mja ot vsjákija prélesti dušetlínno vrahá i ubíjcy.

I: Zloneisprávlennaja duše, káko očerníla jesí zlí pérvuju dobrótu? Káko otvérhla jesí vsjá, jáže k zizdíteľu tvojemú obíty, i prijála jesí zlóbnaja? No hrjadí i pritecý blahočéstno k Bohoródici.

Písň 9

II Ot Bóha Bóha slóva, neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúti, ot svjatýja Dívy neizrečénno voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrenno písňmi veličajem.

P Presvjatája Bohoródice spasí nás.

i: Díly tážkimi čúvstva oskverních voístinnu,

i vseho studodíjanija ispólnen jěsm: no očisti úbo prečístaja, vrémja mňí isprošájušči blahoumilénija, da neprestánno tá veličaju.

ii: Tý mja Bohoródice, opravdáj, jehdá javjátsja d'ílá sokrovénna ja kojehóždo jávi, ímaši bo voístinnu sílu: i t'mý mja izbávi i vo straňi učiní svíta molítvami tvojími, id'íže jěst' rádošť neizhlahólanaja.

S: Molú ta Slóve, préžde prišéstvi ja koncá pokajánije mí dárui téploje, i umilénije slezám, cilomúdrije vkúpi i smirénije, i ľubóv božéstvennuju, i stádu tvojemú ustrojénije, mol'bami róždšija tá.

I: Úmnych že i čúvstvennych, preminúvši Dívo slávoju i čéstiju, rázvi Bóha, ne omerzí mené preminúvšaho v prehrišénijich, vétchich že i nóvych čelovík sohríššich na zemlí: no tvojęju molítvoju spasí mja.

Utiereně

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i:** Spasénije sodílal jesí
posredí zemlí Christé Bóže,
na krestí prečístiji rúci tvoí
prostér! jesí, sobirája vsjá
jazýki, zovúšcyja: Hóspodi,
sláva tebi.
- ii:** Ímže óbrazom pľiníl jést
vráh Adáma drévom
sňídnym: tákože Hóspodi,
sám pľiníl jesí tý
vrahá drévom krestnym, i
strástiju tvojęju: na sé bo
prišél jesí vtorýj Adám,
vzyskáti zablúždšaho, i
oživíti uméršaho: Bóže sláva
tebí.
- S:I: Krestobohoródičen:** Tá
veličájem Bohoródice
vopijúšče: rádujsja žézle,
ot nehóže bezsímennu Bóh
prozjabýj, pohubí na dréve
smért'.

Po 2-om stichoslovii

- i:** Životvorjáščij krest tvojejá
bláhosti, jehóže darová! jesí
nám nedostójnym Hóspodi,
tebí prinósim v molítvu:
spasí hrád tvój, mír dárujaj

Bohoródicy rádi, jedíne
čelovikoľúbče.

- ii:** Prosvitívyj zemnája
krestóm i prizvávyj na
pokajánije hrišnyja, ne
otlučí mené stáda tvojeho,
Pástyrju dóbryj: no vzyščí
mené zablúždšaho Vladýko,
i svjatómu tvojemú stádu
sopričtí, íže jedín bláh i
čelovikoľúbec.
- iii:** Íže prosvitívyj svjatýja
tvojá páče zláta, i
proslávivyj prepodóbnyja
tvojá, jáko bláh: ot níchže
umolén byvája Christé Bóže,
žízň nášu umirí, jáko
čelovikoľúbec, i molítvu
isprávi jáko kadílo, íže
jedíne vo svjatých počívajaj.

S:I: (P : Milosérdija súšči)

Krestobohoródičen: Díva i
Máti tvojá, Christé, na krestí
zrjášči tá mértva prostérta,
pláčušči hórko hlahólaše:
Sýne mój, čtó strášnoje sijé
táinstvo? Íže vsím dárujaj
život víčnyj, vóleju na krestí
káko umiráješi smértiju
ponósnoju?

Po 3-om stichoslovii

i: (P : Milosérdija súšči)

Raspjátisja preterpíl jesí nás rádi, i mértv býti lisúse žiznodávče, jáko da rukú tvojeju sozdánije ot smértnaho osuždenija izbáviši, jáko blahoutróben Bóh i čelovikoľúbec, za množestvo ščedrót: íže jedín sýj bezhríšen.

ii: Jáko razbójnik ispovíduju, i vopijú ti blahómu: pomjaní mja Hóspodi, vo cárstviji tvojem: i s ním mja sopričtí, íže vóleju strásti nás rádi prijémyj.

S:I: Krestobohoródičen: Čestným krestóm Sýna tvojehó sochraňajemi, Vladýčice čístaja Bohoródice, vsják prilóh boríteľa vsí udóbni pobižďajem: sehó rádi po dólhu tá ublažajem, jáko Máter Bóžiju, jedínu upovánije dušám našym.

Kanon

Písň 1

Kanón čestnému i životvorjáščemu krestú

I₁ Vo hlubiňi postlá inohdá faraonítskoje vsevojinstvo preoružennaja

síla, voplóščejesja že Slóvo vsezlóbnij hrích potrebílo jést', preproslávlennij Hospód', slávno bo proslávisja.

i: Prestupív pėrvuju záповід drėvle pervozdánnyj, ot sadá smért' objém: vozdvíhnuvyjsja že na drėvo bezsmértnyj, i smérti vkuśivyj, bezsmértije vsím čelovíkom darová.

ii: Krestú vodruzívšusja na zemlí, nizpadé šatánije vrahá, i otńúd potrebísja: préžde že otrinovénnyj čelovík páki v ráj vchódit. Sláva tebí táko jedínomu blahoizvólivšemu Bóhu našemu.

iii: Múčeničen: Jáko ovní, jáko áhncy slovésniji, vsí zakalájemi, i na údy nemílostivno ssikájemi prechvál'niji múčenicy, i prinesení býste Zaklánomu jáko ovčata: i nýňi cėrkov svjatúju pervoródných prosviśčájete.

iv: Múčeničen: Krípkoje stojánije múdriji vsehdá tvorjášče, lukávyja vrahí nizložíte, mečí ssikájemi, i

vo ohň i v vódu vmetájemi:
tímže blažénnyja končiny
strastotérpcy spodóbistesja.

v: **Bohoródičen:** svjaščénnyj tá
proróčeskij lík naricáše
dvér neprochódnuju, zémľu
izbránnuju, i hóru
nesikómuju, prečístaja
Vladýčice: Vladýku bo vsích
rodilá jesí vóleju raspjátije
plótiju prijemšaho.

Kanón presvjaťij Bohoródiči

II₂ Hrjadíte ľúdije, pojím písň
Christú Bóhu, razdíľšemu
móre, i nastávľšemu
ľúdi, jáže izvedé iz
rabóty jehípetskija, jáko
proslávisja.

i: Vsí vírniji prijidíte, sohlásno
vospojím Bohoródicu: tá bo
Christá rodilá jest' páče umá
čeloviča, i neprestánno mólit
spastí vsích nás.

ii: Íže óbraz Ótči ipostási,
iz tebé priját smišénije
Bohorodíteľnice, i istľívšij
óbraz proslávi, i sehó nóva
sotvorí.

iii: Cheruvím čestňjší súšči,
i nebésnych krúh prevýšši
bylá jesí: Bóha bo páče umá

vo utróbi tvojej bezstrástno
vmistíla jesí.

iv: Izbavlénije nášich hrichóv
rodilá jesí blahodáteľa
Hóspoda, izminívši
mértvosť práotca Adáma,
vozvelá jesí jestestvo k
nebésnym.

Písň 3

Kanón čestnému i životvorjáščemu krestú

II₁ Procvilá jest' pustýňa,
jáko krín Hóspodi,
jazýčeskaja neploďáščaja
cérkov, prišéstvijem tvojim
v néžže utverdísja moje
sérdce.

i: Raspinájem pokolebál jesí
vsjú tvár Hóspodi, i vírnija
utverdíl jesí, vospivájušcyja
sílu tvojú, i neizrečénnoje
Slóve snizchoždénije tvoje.

ii: Ráj otvérzl jesí krestóm
tvojim Vladýko, i razbójnika
vvél jesí poznávšaho
cárstvije tvoje, i bohátstvo
božéstvennaho tvojegó
blahoutróbija.

iii: **Múčeničen:** Procvitóša
múčenicy jákože šipcý
blahouchánniji, v
mýslennych débrich, i

zlosmrádnuju prélešť
othnáša, i vírnych serdcá
oblahoucháša.

iv: Múčeníčen: Svitílnicy
vselénnyja, vírnych
spasíteli je svjatíji, svítlymi
Dúcha zarjámi vsích
prosvítíte, vás po dólhu
ublážajúšcich.

v: Bohoródičen: Vozdvizájema
na drévo žiznodávca víďašči,
i vóleju umirájušča, vsím
žízň podajúščaho, boľáše
utróboju vseneporóchnaja.

Kanón presvjaťtj Bohoródiči

II₂ Utverdí nás v tebí Hóspodi,
drévom umerščvéj hrích, i
strách tvój vsadí v serdcá nás
pojúšcich tá.

i: Zlatúju jáko voístinnu
kadílnicu, i rúčku mánný,
i Bóžiju hóru, i palátu
krasnú božéstvennuju, tá
Đívo imenújem.

ii: Cérkov i svjáščénnoje
žilíšče Slóva súšči
Bohoródice: sohrišénij
očistíšče, prečístaja, búdi
mí prisnodívo.

iii: Ni jazýk zemnoródných, ni
úm bezplótných vozmóžet
roždestvó tvój skazáti:

výše jestestvá bo i smýsla,
Bohoródice ziždíteľa rodilá
jesí.

iv: Utverždénije búdi i
pribížišče, i pokrów
Đívo Bohorodíteľnice, víroju
k tebí pribihájuščym,
i Bóžiju tá Máter
provozviščájuščym.

Písň 4

Kanón čestnému i životvorjáščemu krestú

II₁ Prišél jesí ot Đívy, ne
chodátaj, ni ánhel, no sám
Hóspodi voplóšcsja, i spásal
jesí vsehó mja čelovíka. Tím
zovú ti: sláva síli tvój
Hóspodi.

i: Uprazdníl jesí načálo lútaho
mirodéržca, na drévo
voznosím, i klátvu potrebíl
jesí. Tímže tá slávím,
íže tobóju spasení, jedíne
Hóspodi.

ii: Rasprostérta na dréve
víďívšeje tá sólnce
skrý svít, hóry i
kámenije raspadóšasja, i
zavísa cerkóvnaja razdrásja
vsesíľne.

iii: Múčeníčen: Umerščvlájemi,
vrahá do koncá umertvíste,

železom strážemi, kóžnaho
umerščvlénija debeľstvá
sovlekóstesja múčenicy
Hospódni, i slávoju
oblekóstesja.

iv: Múčeničen: Usikájemy
hlavami múčenicy, užásno
lukávych síl hlavý otsikóša,
i prebyvájuščuju slávu
nasľídovaša rádujuščesja.

v: Bohoródičen: Vozsijá iz
utróby tvojejá, otrokovíce
neiskusobráčna, Ótčeje
zarénije Christós, i prosvití
vselénnuju, raspinájem, i
bisóvskuju tmú potrebí
jést'.

Kanón presvjaťij Bohoródiči

II₂ Prišél jesí ot Dívy, ne
chodátaj, ni ánhel, no sám
Hóspodi voplóššsja, i spásl
jesí vseho mja čelovíka. Tím
zovú ti: sláva síli tvojéj
Hóspodi.

i: Kápl'u mí umilénija
odoždí Vladýčice, vzmájajušči
vsják sérdca mojihó
znój, i pomyšlénija
mojihó mútnyja potóki
ustavľajušči.

ii: Orúžijem mja slastěj
ujázvlena, i ležášča uránena,

prečístaja ne prézri, no iscili
kopijém i króviu raspjáta
Sýna tvojihó i Bóha nášeho.

iii: Obohatívši vladýčestvom
vsjú tvár, lúti mja
obniščávša blahodátiju
božéstvennoju uščédri: jáko
da veličáju tá, jáko blahúju
mojú predstáateľnicu,
vseneporóčnaja.

iv: Prochladí mja Dívo
pokájánijem, i odoždí sérdce
moje izsóchšeje znójem
strastěj, izlivájušči na mja
jelěj i cilénije mílosti tvojejá.

Písn 5

Kanón čestnému i
životvorjáščemu krestú

II₁ Chodátaj Bóhu i čelovíkom
býl jesí Christé Bóže:
tobóju bo Vladýko
k svitonačálniku Otcú
tvojemú, ot nóšči nevidínija
privedénije ímamy.

i: Na krestí prihvodzívsja,
zemnája osnovánija
pokolebál jesí, i
kopijém probodájem, zmíja
načalozlóbnahe zaklál jesí, i
tóki spasénija vsím Christé
istočil jesí.

ii: Ne terpíl jesí zríti
zabluždájema, jehóže
rukáma sozdáv, rúci
rasprostérí jesí Slóve na
drévi umerščvľájem, i oživí
jesí sehó drévom drévle
uméršaho.

iii: **Múčeničen:** Drúzi
Christóvy, tépliji
čelovíkom zastúpnicy, cvíti
čestníji, preudóbrenniji
sosúdi Dúcha, múdriji
strastotérpcy, dostójni
ublažájutsja.

iv: **Múčeničen:** Zakónno
postradá lík svjatých
tvojích stradálec,
bezzakónnych posramí
jedíne zakonodávče, síloju
tvojeju, i skončáv tečénije,
múčeničeski vinčasja.

v: **Bohoródičen:** Javílasja jesí
čístaja, po roždeství
netlínna, Bóh bo iz tebé
rodísja voploščájem: jehóže
usmotrívši raspínájema,
ne terpjášči, utróbnoju
boľízniju vosklicála jesí.

Kanón presvjaťij Bohoródici

II₂ Svíta podáteľu i vikóv tvórcě
Hóspodi, vo svíťi tvojích
povelínij nastávi nás: rázvi

bo tebé inóho Bóha ne
znájem.

i: Voploščénna iz tebé
Bohorodíteľnice, vírniji
poznáchom, bez símene
Sýna róždšasja Bóha ístinna,
i čelovíka jestestvóm. Tímže
ťá slávim.

ii: Pod króv tvój, prečístaja, i
zastuplénije vírniji vsehdá
pribihájušče víroju, tebé
rádi Dívó, izbavľájemsja
vsjákaho ľútaho obstojánija.

iii: Izbávi nás iskušénij, i ot
búri pomyslénij prečístaja,
vsjákaho hńíva, i vsjákaho
hrichá, hláda že i
hubíteľstva, i víčnaho Dívó
mučénija.

iv: Predstáteľnice náša,
spasénije i upovánie
Vladýčice christiján súšči,
spásáj ľubóviju tá prísno
vírno vospivájuščich Dívó
vsepítaja.

Písň 6

Kanón čestnému i
životvorjáščemu krestú

II₁ Ko Hóspodu ot kíta Jóna
vozopí: tý mja vozvedí iz
hlubiný áda, moľúsja, da
jako izbáviteľu vo hlási

chvalénija, ístiny že dúchom
požrú tebí.

i: Na júnyja hlavý polož
dláni inohdá Jákov, krest
propisováše, na němže Slóve
rasprostér! jesí dláni: i ot
rukí Istívaho borcá izbávil
jesí Christé čelovíčestvo.

ii: Raspénšusja Christé
tebí vsecárjú vóleju,
cárstvuščíj hrich
potrebísja: Adám že íže
inohdá drévle iz rajá
izhnánnyj, v tój vsel'ájetsja
páki, tebé vospivája.

iii: **Múčeničen:** Krasný súšče
v ránach svjaščénnyja, íže
blaho!ípíjem ukrasívšyjasja
nebésnym, voístinnu
vozlúblennyja Hospódni
múčeniki, nesumnínny
sérdcem vospoím.

iv: **Múčeničen:** Neuhasímu
sviščú svojú soblúdše,
božéstvenniji múčenicy,
napoíša bohátno krovmi
svojími, i božéstvennaho
čertóha polučíša vchód
rádujuščesja.

v: **Bohoródičen:** Pojém tá
vsepítaja, jáko Bóha
róždšuju prepítaho, na
drévi soprotivoborcá vrahá

pohúblšša, i iz tlí
izbávlššaho vospivájuščich
tohó stradánijsja.

Kanón presvjaťíj Bohoródicí

I₂ V bédzňi hrichóvňij
va!ájasja, neizsl'ídnuju
milosérdija tvojeho
prizyvájú bédznu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

i: Íže vóleju vsjá soďílavyj,
izvóli vo črévo
neiskusobráčnyja vselítisja:
i íže tl'ínijem bo!áščyja,
netl'ínijem obohátíl jést',
jáko milosérd.

ii: Prevýšši výšnich síl,
i svjaťíjši jesí
preneporóčnaja, páče
jestestvá vmistívši,
nevmistímoje Slóvo vo črévo
tvoje.

iii: Na putí mja žitéjstem
zablužďájúšča, i v
bezpútije částo vpádájúšča
hrichóvnoje, k stezí
pokájánijsja Vladýčice nastávi
mjá.

iv: Ne prézri čístaja, mol'bý
náša, na tá vozlóžšich
nadéždu ráb tvojích:
pribížišče bo Vladýčice, i
dušám očistílišče tý jesí.

**Kanón čestnému i
životvorjáščemu krestú**

II₁ Bohoprotívnoje veľínije
bezzakónnujuščaho mučiteľa,
vysók plámeň voznesló
jést: Christós že prostré
Bohočestívym otrokóm rósu
duchóvnuju, sýj blahoslovén
i preproslávlen.

i: Orúzije jéže préžde
obraščájemoje, pleščí mní
dajét, otnéliže kopijém
probodésja, na krestí
vozdvíženýj, blahoutróbné
Hóspodi. Tímže veličáju tá,
tvojęju čestnúju strástiju
obrít bezstrástije.

ii: Zmíj, íže Moiséjem
vozvyšájemyj na
drévo, božéstvennoje
vozvyšénije proobražáše
Christóvo, l'stívaho
zmíja umertvívšaho,
vsích že oživívšaho
nás umertvívšichsja
prestuplénijem.

iii: **Múčeničen:** Sýnove
byvájete božéstvennym
priobščénijem, beznačál'na
rodíteľa Sýnu sobeznačál'nu
svjatíji strásti prečísťij
upodóblšesja, tímže brátiju

vás naricájjet, i naslídniki
cárstvija svojehó.

iv: **Múčeničen:** Na krest
vozvyšájemi, jáko Vladýka,
i kopijém probodájemi, i
mečí ssicájemi, na óhň
že i vódu razdíľájemi,
i sdroblájemi kolesý
Bohonósniji rádovachusja
múčenicy.

v: **Bohoródičen:** Hrózd
sozrívšij, jehóže
nevozďílanno čistaja
vozrastíla jesí na drévi jáko
uzrí povíšena vzyváše: čádo
moje sládkoje, mstó iskápaj,
ímže strastěj pijánstvo
otímetsja.

Kanón presvjaťij Bohoródicí

II₂ Bohoprotívnoje veľínije
bezzakónnujuščaho mučiteľa,
vysók plámeň voznesló
jést: Christós že prostré
Bohočestívym otrokóm rósu
duchóvnuju, sýj blahoslovén
i preproslávlen.

i: Krípošť mojá i
pínije i spasénije, i
izvístnoje zastuplénije, i
stíná neborímaja: súšči
Vladýčice, borjúšcyja mjá

démony poborí, prísno
iščušcyja umertvíti mja.

ii: Bóha voplóšči ot
d'ivstvennych tvojích
krověj, oboživšaho Dívo
čelovičestvo: t'ímže mja
straštmí oskvernénna, i
istl'ivša vražijimi kózňmi,
izbávi molítvami tvojími.

iii: Pešč proobražáše tvojé
roždestvó vseneporóčnaja:
ótroki bo ne opalí,
jákože ni utróbu tvojú
óhň nepostojánnj. T'ímže
mólim tá: rabý tvojá ohňá
víčnaho izbávi.

Písň 8

Kanón čestnému i
životvorjáščemu krestú

II₁ Pešč inohdá óhnennaja vo
Vaviloni d'íjstva razd'il'áše,
Bóžijim velínijem chaldéji
opal'ajuščaja, vírnyja že
orošajuščaja, pojúšcyja:
blahoslavíte vsjá d'ilá
Hospódňa Hóspoda.

i: Króviyu iz tvojích rébr
netl'ínnych iskápavšuju
Dolhoterpilíve, tvár
osvjatísja: ríki že
mnobobóžija izsušény býša:
túcy že javíšasja

blahočéstija, prélestej
bezdoždije potrebl'ajuščaja.

ii: Raspjátija tvojehó sólnce
ustyd'ísja, i svojá lučý
sokry: kámenije že
raspadóšasja, i ád
nizu ustrašísja: právednych
že dúsi vzyhrašasja,
čájušče vskonéčnaho Slóve
izbavlénija.

iii: **Múčeničen:** Iscilénija
vírnym točat ostánki moščěj
strastotérpec, i vsehdá
vrédy neudoboiscíl'nych
bo'líznej iscilevájut: jáko
dívén jesí Hóspodi, zovém
blahodárno, vo svjatyých
tvojích múčenicich.

iv: **Múčeničen:** Ustá zvirěj,
i vrénija konóbnaja,
pomerzánija že i stúdeni,
tážesť znója, nohtěj
isterzánija preterpíte
tvérdostiju, i zatvorénija,
i núždnuju smért'
strastotérpcy. T'ímže so
Christóm proslavl'ájetesja.

v: **Bohoródičen:** Plót' iz tvojehó
čréva prijemlet choťáj, i
zrím byvájet nevídimyj, i
raspjátije prijemlet, i kl'átva
naricájetsja, ot kl'átvy

izymája vsích Sýn tvój,
Bohorádovannaja Vladýčice.

Kanón presvjaťij Bohoródici

II₂ Drévle orosívšaho
jevréjskija ótroki v plámeni,
i opalívšaho Hóspoda
chaldéji preslávno v
ném, vospojém hlahóľušče:
blahoslavíte i prevoznosite
jeho vo víki.

i: Živo i nezavístno spasénije
nám zemnoródnym,
neskvérnaja áhnica, jáže
porodilá jesi áhnca Bóžija,
ne přezri mené zovúšča:
blahoslavíte vsjá d'ilá
Hospódňa Hóspoda.

ii: Božéstvennoje tvoje
prečístaja, roždestvó obnoví
nás, i vsích čáda pokazá i
sýny dné i svíta, i spásšesja
vzyvájem: blahoslavíte vsjá
d'ilá Hospódňa Hóspoda.

iii: Živúju vódu porodilá
jesí čístaja, ot ložésn
d'ivíčeskich, i ostavlénije
istočila jesí ot istóčnika
iscilénij vírnym. Tímže vsí
zovém: blahoslavíte vsjá d'ilá
Hospódňa Hóspoda.

Písň 9

Kanón čestnému i životvorjáščemu krestú

I₁ Hrózd zrilyj žízni tý
vzrastíla jesí čístaja:
lozá bo jesí uslaždájuschi
zémľu blahími, júže pojúšče
zovém: blahoslavíte vsjá d'ilá
Hospódňa Hóspoda.

i: Beznačál'na rodíteľa Sýn,
Bóh i Hospód', voplóšcsja
ot Dívy nám javísja,
omračénnaja prosvitíti,
sobráti rastočénnaja: tím
vsepítuju Bohoródicu
veličájem.

ii: Iscilí sokrušénije i
okajánstvo moje tvojeju
ránoju Slóve neizslídovanne,
i pohrebénnyj óbraz
lukávymi strast'mí, očisti
strástiju tvojeju, Hóspodi
Bóže spasénija mojihó.

iii: Víd'in býl jesí voznosím,
na kparísi Vladýko, i na
pévki, i kédri rádi bláhosti,
jedín sýj svjatýja Tróicy,
jedínu ipostás imýj vo
dvojú jestestvú, da spásési
čelovícestvo.

iv: **Múčeničen:** Krestóm jákože
ščítóm obléksesja múčenicy,
nevredími javístesja, vsími
stirilámi soďílateľa zlóby.

Ťímže nýňi tohó popirájete,
tomú ruhájušesja jáko
chud'ij ptíci vsehdá.

v: Múčeničen: Zemľá úbo
zínuvši, króvi váša
priját, nébo že
božéstvennyja priját dúchi,
i so óhnennymi čínmi
božéstvennomu prestólu
predstoité, strastonósny
múčenicy, cerkóvniji stolpí
nepokolebímiji.

vi: Bohoródičen: Istľívšeje
obnovíla jesí jestestvó
praótcje, páče jestestvá
róždši, i d'ívstvujušči,
jestestvú vsemú sozdáteľa:
jehóže na kresťí povíšena
drévle víd'ašči, vosklicála
jesí prečístaja Máti D'ívo.

Kanón presvjaťij Bohoródici

II₂ Ot Bóha Bóha Slóva,
neizrečénnoju múdrostiju,
prišédšaho obnovíti Adáma,
jádiju v tľínije pádšaho ľúťi,
ot svjatýja D'ívy neizrečénno
voplotívšahosja nás rádi,
v'írniji jedinómúdrečno
písňmi veličájem.

i: Čelovikoľúbija mjá
božéstvennaho spodóbi
otrokovíce, jáže jedína

čelovikoľúbca Bóha, plót'
ot tebé zaimovávša,
neizhlahólanno róždši,
izbávi mjá budúščaho
plámene, i múki vsjákijsja,
ľubóvijsja tebé slávjaščaho.

ii: Jáko tvérduju
predstáteľnicu, jáko
upovánie i st'ínu, i
nadéždju, i pokróv tvérd,
i neoborímoje utverždénije,
i nebúrnoje pristánišče,
jedínu krípkoje pribížišče
sťažávše tá vsí, spasájemsja
vsepítaja.

iii: Svít róždšaja božéstvennyj,
mnóhimi pomračívšesja
strastěj navid'íňmi, i
pomyslénmi čuždáho, sérdce
mojé prosvití otrokovíce,
kápľu podajúšči mí prisno,
ot skvérn hrichá D'ívo,
očiščájuščuju mjá.

Chvalite

iii: Krestá tvojehó drévo
Christé Bóže, drévo
živótnoje pokazál jesí nám
vírujuščym v tá, i sím
uprazdníl jesí deržavu
imúščaho smérti: oživíl
že jesí ný umerščvlénnyja
hrichóm. Ťímže vopijém tí:

blahodáteľu vsích, Hóspodi
sláva tebi.

ii: Vóleju obniščáv obniščánija
rádi Adáмова Christé Bóže,
prišél jesí na zémľu ot
Ďívy voplóššsja, i raspjátije
prijál jesí, da nás svobodíši
ot rabóty vrážija, Hóspodi
sláva tebi.

i: Múčeničen: Vsják hrád i
straná čtút móšči váša, o
strástotérpcy múčenicy: vý
bo zákónno postradávsje,
vincý nebésnyja prijáste,
i sehó rádi svjatítelem
jesté pochvalá i cérkvam
blahoľípije.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Hrózd
vsežrílyj čístaja, jehóže
nevozďílanno vo utróbi
nosíla jesí, na drévi jáko
uzríla jesí sehó povíšena,
rydájušči vosklicála jesí,
i vzyvála: čádo, sládosť
iskápaj, jéjuže otímetsja
pijanstvo vsjákoje strastěj,
blahodáteľu, mené rádi
tebé róždšija, svoím
blahoutróbijem umolájem.

Liturgia

Blažénna

ST Blažení mirotvórcy, jáko tíji
Sýnove Bóžiji narekútsja.

iv: Hlás tí prinósim razbójnič,
i mólimsja: pomjaní nás
Spáse, vo cárstviji tvojem.

ST Blažení izhnáni právdy rádi,
jáko tích jest cárstvo nebésnoje.

iii: Na krest voznéššusja
tí Spáse, sovoznésl jesí
vsé čelovíčeskoje jestestvo,
neprestánno pojúščeje tá.

ST Blažení jesté, jehdá ponósjat
vám, i iždenút, i rekút vsják zól
hlahól na vý lžúšče mené rádi.

ii: Adámovo rukopísánije
kopijém tvojím razdrál jesí,
tohó napisúja v knízi živých
čelovikolúbče.

ST Rádujtesja i veselítesja, jáko
mzdá váša mnóha na nebesích.

i: Podóbnicy bývsje raspjátije
Preterpívšemu, tohó
óbščnicy i slávi javístesja
múčenicy.

S: Otéc prebeznačál'nyj, Sýn
sobeznačál'nyj, da pojétsja
vo jedínoj česti i slávi kúpno
so svjatým Dúchom.

I: Na krestí jáko víďivši, jehóže
bez símene rodilá jesí, tohó

dolhoterpíni je otrokovíce,
vospivála jesí slezjášči.

ŠTVRTOK

Večiereň
(v stredu večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Vsjú napojíte zémľu,
jakože ríki razdíľšesja
duchóvnyja iz Jedéma,
júže i poorávše vsíjaste
spasíteľnoje propovídanije,
i klás blahoplóden požáste
múdriji, dúšy spasénnych,
sích v mýslenných
sokróviščach sokryvájušče
učenicý Hospódni, jáko
mnohocínnoje bohátstvo.

5: Ot tmý strastěj i
slastěj mnohostrástnoje
mojé sérdce svobodíte,
svitíľnicy súšče vostóka
mýslennaho, i prosvitíteľije
presvítliji sólncu, vsím
vozviščájušče razóršaho lést'
nóšči zlovírija: jehóže
umolíte i náša prosvitíti
smýsly, jáko samovídcy sehó.

4: Nóvyja voístinnu
blahodáti vý
skrižáli Bohonačertánnyja,
tajínnicy i svítcy

oduševlénniji javístesja, slóvo spasiteľnoje nosjášče napísannoje Dúchom, Ótčim pérstom: tímže proidóste vsjá koncý, víru pravoslávnuju, i k nebésnym stezjú vedúščuju, vsím čelovíkom jávi pokazújušče.

3: (P : Jehdá ot dréva)

V Mírích požív čúvstvenňi, míro voístinnu javílsja jesí: mírom pomázan býv úmnym, svjáte Nikólaje svjatíteľu Christóv, oblahoucháješi bezsmértnuju voňú blahouchánija, víroju pritekajúščym pod króv tvój, razrišája sích ot napástej i bíd i skorběj ótče, ko Hóspodu tvojími molítvami.

2: Mnóžestvom iskušénij soderžím, i trevolnéniem žitéjskim obchodím, volnámi že potopljájem obstojánij, i pečálmi oblahájem, na tá nadéždu mojú vsjú vozlaháju ótče Nikólaje, vsích ľútych podážd' mí razrišeníje molítvami tvojími, blaženne, jéže ko Vladýci i Bóhu nášemu.

1: Mrákom i potemňínijem pomýšlénij i bisóvskimi lešťmí obnosíma, i plotskími strastmí oburevájema, i zakónom pobíždájema hrichóvnym, postíhnuv mjá ozarí svítom blahodáti: svít bo jesí v míri, božéstvennoju prosviščájem zaréju, dostoblaženne Nikólaje.

S:I: Bohoródičen: Slóvo, jéže Otcú, i svjatómu Dúchu ravnočéstnoje sýj jáko velíkoje sólnce, iz Dívy Bohootrokovícy vozsijávsje na zemlí v posľidňaja, poslá vás jáko zarí, slávniji apóstoli, svítom víry prosviščájuščich vsjá čelovíki, vo mráci prélesti, i tých k néj učénmi božéstvennymi privodáščich.

Stichíry na stichovňi

i: Vozvelíčil jesí Spáse, vo vselénňij verchóvných apóstol imená: navykóša bo nebésnym, i neizrečénna dáša zemným iscileníja: i síni ích jedíny nedúhi uvračeváchu, íže

ot rýbarej čudotvorjášče, i
íže ot Juděj bohoslóvjašče
blahodáti učénija: íchže rádi
Milosérde, dážd' nám véliju
mílošť.

ii: Íže ot neprávědnych
ďíjanij vsehdá borími,
i k tebí pribihájušče
voístinnu súščemu Bóhu,
hlás tvojích učeník
prinósim tí, hlahóľušče:
spasí ny nastávniče,
pohibájem. Pokaží i nýňi
vrahóm nášym, mólímsja
jako pokrývaješi ľúdi, i
spasáješi ot bíd, molítvami
apóstol, prezirája hrichí,
za mnóhuju blahostýňu,
Hóspodi sláva tebí.

iii: Vélija sláva júže sťažáste
svjatíji víroju: ne tókmo
bo vo stradánijich vrahá
pobidíli jesté, no i po
smérťi dúchi prohoňážete,
nedúžnyja iscílájete, dúš
i řílės vráčeve, molítejsja
ko Hóspodu, pomílovatisja
dušám nášym.

S:I: Bohoródíčen: Jako plodovíta
máslina, Ďíva izrastí tebé
plodá živótnaho, plodonosíti
míru véliju i bohátuju
mílošť.

Povečerie (v stredu v noci)

Písň 1

II Hrjadíte ľúdiže, pojím písň
Christú Bóhu, razďílšemu
móre, i nastávľšemu
ľúdi, jáže izvedé iz
rabóty jehípetskija, jáko
proslávisja.

P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Íže blahočéstno tá
čístaja, súščuju Bohoródicu
ispovídajuščaho dušéju i
ustý, ot ľútych bíd, i nedúh
i prehrišénij nýňi spasí
prečístaja.

ii: Vsjú v tebí
blahodátej bédnu
ležášču uvídichom: tímže
pribihájušče Bohoródice
usérдно k pokróvu
tvojemú božéstvennomu,
spasájemsja.

S: O nás tá
pojúščich prečístaja, molí
voploščěnnaho ot prečístych
tvojích i čestných krověj,
izbávitisja ot prehrišénij, i
boľíznej hórkich.

I: Tá pochvalú vírniji vsí
sťažáchom, pribížišče i

utverždenije i rádovanije, i
dušám spasenije, naděždu že
i stínu, Bohoblahodátaja.

Písň 3

- II Utverdí nás v tebí Hóspodi,
drévom umerščvéj hrích, i
strách tvój vsadí v serdcá nás
pojůščich řá.
- P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i: Molítvami tvojími
čístaja, Bóha jehóže
rodilá jesí, podážď
blahopremínna tvójím
rabóm, pritekájuščym k
pokróvu tvojemú, i vírno
kláňajuščymsja tvojemú
roždestvú.
- ii: Hlahóly mojejá molítvy
uslýši Ďívo, iz hlubiný
mojehó sérdca, jáže prinošú
ti prepítaja, i ot strastěj i
napástej spasí mja.
- S: Vsjú mojú žízň okormí
Ďívo, upováňuje moje
i predstáteľnice, iskušénij
i naítija izbavľájušči, i
núžnych Bohonevísto.
- I: Premúdrosť Bóžiju
ipostásnuju na rukú jáko
nosívši Bohomáti, ot

nevíd'inija i zabluždénija
izbávitisja nám, molísja.

Písň 4

- II Uslýsach Hóspodi, slávnoje
tvoje smotrénije, i
proslávich čelovikoľúbče
nepostižímuj tuvoju sílu.
- P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i: Jázvam moím dušévnym,
i plotskím skvérnám, jáže
Bóha róždšaja Vladýčice,
razřišeníje podážď.
- ii: Oskvernénna ho mja
straštmí, i pomysléniji,
i žitijá trevolnéniji,
upováňjem Ďívo, i víroju
utverdí.
- S: Ot naítija izbávi mja Máti
Bóžija, i búri, i bíd tvójimi
molítvami, jedína prepítaja.
- I: Oburevájema volnámi
žitéjskimi, ischití Ďívo,
k tvojemú pristánišču
nastavľájušči mja.

Písň 5

- II Svíta podáteľu, i vikóv
tvórcě Hóspodi, vo svíťi
tvójich povel'ínij nastávi nás:
rázvi bo tebé inóho Bóha ne
znájem.

ℙ Presvjatája Bohoródice spasí nás.

i: Orúžije nepobidímoje imúšče, na različnaja iskušénija vrázi ja, vsjákaho ozloblénija izbavľájemsja jávi, íže tá Bohoródicu čístuju víduščiji.

ii: Zakóna ispolnénije, výššaja Cheruvím, rodilá jesí Bóžija Slóva voploščénna, Sýna jedinoródna: jehóže o rabích tvojích umolí.

S: Vsjačeskich tvorcá na rukú tvojeju čístaja nosjašči, sehó nám tvojími molítvami blahopremínna daváj, nýňi vsím sérdcem k tebí pribihájuščym.

I: Ot utíšnéni ja i boľízni dúši, mol'bu prinošú ti okajánnij: ščedrót jedína rózďšaja vinóvnoje Slóvo, uščédriv spasí mja.

Písň 6

II V bédňi hrichóvňij vaľajasja, neizslídnuju milosérdija tvojehó prizývajú bédnu: ot tlí Bóže mja vozvedí.

ℙ Presvjatája Bohoródice spasí nás.

i: Spasénija pristánišče vídyj tá, plávaja mnohopečál'naho žitijá móre, prizývajú Vladýčice: okormíteľnica duší mojéj búdi.

ii: Obnažíchjsja odéždy cilomúdrija mojhó, ozlóblen býv, no Máti prisnoďivo Bóha rózďšaja, rádsti odéždu podážď mí.

S: Čístaho žitijá otpadóch, k línosti živ strástnyj: no vozvedí blahoslovénna ja Vladýčice, povelínijem Sýna tvojehó sočtávši.

I: Mílosti tvojeja Bohoródice spodóbi mja, premílostivaho Slóva porózďšaja, svojeju króvi ju ot tlí čelovíki izbavľšaho.

Sidálen

(ℙ : Božéstvennaho býchom)

Božéstvennaho mja vchóda čístaja spodóbi, molítvami tvojími prisnoďivo, i sojúzy lútych strástěj rastórhši, plámene búduščaho mja svobodí.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na póli Deíri služímu, trijé tvoji ótrocy

nebrehóša bezbóžnaho
veľínija: posreďí že ohňá
vvérženi, orošájami pojáchu:
blahoslóven jesí Bóže otéc
nášich.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Na krestí prihóžd'sja,
íže iz tebé voplotívyjsja
Bohorodíteľnice, Adámovo
razdrá rukopisánije: jehóže
nýňi Ďívo molí, vsjákijsja
zlóby izbávitisja víroju
zovúščym: blahoslóvennaja,
jáže Bóha plótiju róždšaja.

ii: Nadězda blahája, zastúpnica
že vírnych jesí Vladýčice: i
nýňi mólimsja tebí, darováti
mílosti pučinu vsím na tá
nad'íjuščymsja, i zovúščym
tí: blahoslóvennaja, jáže
Bóha plótiju róždšaja.

S: Ťmóju ľútoju žitijá
obját býv, sorskorbjáščaho
i sboľíznujuščaho ne
obritóch: tvojeju Ďívo
svítlostiju razriší tmú
prehrišénij, i ozarí píti tebí
blahoslóvennaja, jáže Bóha
plótiju róždšaja.

I: V krásnuju odězdu
spasíteľnych zápovidej
krešćenijem od'íjav'sja,

očerních ľínostiju
okajánnij, nýňi že k tebí
pritekáju Ďívo, vo odězdu
prosjá spasénija tobóju páki
obleščísja.

Písň 8

I V péšč óhnennuju
ko otrokóm jevréjskim
snizšédšaho, i plámeň v rósu
prelózšaho Bóha, pójte d'ílá
jako Hóspoda, i prevoznosite
vo vsjá víki.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Iznemohájet mój nýňi úm,
vo hlubinú vpád bezčéstija,
jako otvsjúdu različnymi
obját jěsm zlými: no tý Ďívo
iscilí, bezstrástija svítom
od'íjavši.

ii: Stólp kríposti tvěrd, i
stepěň, i chraníteľnicu,
i zastúpnicu sťažávše tá
víroju, spasájemsja nýňi,
pojúšče rožděstvo tvoje
prečístaja, i prevoznosjášče
jehó vo vsjá víki.

S: Bezsmértija zarjú, i istócnik
vímy tá Bohoródice,
jako róždšuju Slóvo
bezsmértnaho Otcá, vsjá
ot směrti izbavľajuščeje,

prevoznosjáščyja jehó vo vsjá víki.

I: Strují iscilénij nám vsehdá vírnym čístaja istočáješi, jehóže nezavístnuju blahodát vzémľušče, vospivájem roždestvó tvoje čístaja, i prevoznósím vo vsjá víki.

Písň 9

II Ot Bóha Bóha Slóva neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúti, ot svjatýja Dívy neizrečénno voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrečno písňmi veličájem.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Bohoblažénnaja otrokovíce, nadéždu mojú vsjú usérдно vozložích na tá: spasi mja Máti ístinnaho životá, i písči prísnošúščnyja nasýtítisja, molí čístaja, víroju tá i ľubóviju písňmi veličájuščemu.

ii: Jávlšisja Dívo dvér božéstvennaho svíta, duší mojejá mhlú svítom tvojím neveščéstvennym i blistániji

ozarí, i ot víčnaho ohňá izbávitisja mí spodóbi čístaja, chodátajstvy tvojími: jáko da neprestánno veličáju tá.

S: Boľášcyja zrzášči dušéju i tľlom, i vvérženyja v strásti ľútyja, blahoutróbijem tvojím Vladýčice iscilívši razriší, íže nýňi stužájemyja pečál'mi: da víroju i ľubóviju tá písňmi veličájut.

I: Vo črévo tvoje vselísja, jehóže iz čréva prevéčnyj Otéc rodí Sýna, soveršen býst' čelovík, i istóčnik blahodátej tá Bohomáti pokazá nám, vírno kláňajuščymsja neskazánnomu tvojemu roždestvú.

Utierenň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i:** Íže umudrívyj lovcý páče rítorov, i poslávyj jákože propovídniki po vsěj zemlí, neizhlahólannym čelovikoľúbijem tvojím Christé Bóže: tích rádi utverdí cérkov tvojú, i vírnym nizposlí blahoslovénije tvoje, jedíne vo svjatých počívajaj.
- ii:** Premúdrosti Bóžija súšče učenicý i samovídcy, premúdrych i rítorov jáko nemúduju múdrost' ochudiša, prostotóju própovídi jazyki umudrívše božéstvenniji apóstoli, pravoslávno vospiváti sod'íteľa jedínaho i Hóspoda.
- S:I: Bohoródičen:** Tebé veličájem Bohoródice, vopijúšče: rádujsja nezachodímaho svíta óblače: tohó bo nosíla jesí v nídrich tvojích, slávy Hóspoda.

Po 2-om stichoslovii

- i:** Ulovívše lovcý jazyki mréžuju Dúcha, i naučíša

koncý zemnýja tebí kláňatisja so Otcém, i Dúchom Christé Bóže: tích rádi utverdí cérkov tvojú, i vírnym nizposlí blahoslovénije tvoje, íže jedíne mílostive i čelovikoľúbče.

- ii:** Ulovívše lovcý jazyki ...

iii: Múčeničen: Strastonóscy Hospódni, blažénna zemľá napívšajasja króve vašeja, i svjáti chrámi prijémšiji t'ilesá váša: na sudíšči bo vrahá obličíte, i Christá so derznóvenijem propovídate. Tohó jáko bláha molíte spastísja, mólimsja, dušám nášym.

S:I: Bohoródičen: Božéstvennaho jestestvá óbščnicy býchom, tobóju Bohoródice prisnod'ívo: Bóha bo nám voploščénna rodilá jesí. Tímže tá po dólhu vsí blahočéstno veličájem.

Po 3-om stichoslovii

- i: (P : Milosérdija súšči)** Íže svítíla svítlaja, svjatýja tvojá učeníkí Slóve v mír posláv, i prosvitíl jesí podsólnečnuju, tmý

nerazúmija izbavľája vsích
čelovík. Tích molíťvami
prísno umolén byvája, júže
vo tmí dušu mojú prosvitiť
čelovikoľúbče, i spasí mja.

ii: Lučámi čudés Nikólaje,
prosviščáješi podsólnečnuju
vsjú, i razrišáješi mrák
skorběj, i bíd othoňáješi
našestvije, predstátel sýj
teplíjšij.

S:I: Bohoródičen: Neiskusobračnaja
prečístaja, svjatája
Bohoródice beznevístnaja,
Sýna tvojehó, jehóže páče
jestestvá plótiju rodilá jesí,
so apóstoly prísno molí
sohrišeníj proščénije, i
žitijá ispravlénije, i strastěj
preminénije darováti vsím
pojúščym tá.

Kanon

Písň 1

Kanón svjatým apóstolom

II₁ Vo hlubiňí postlá
inohdá, faraonítskoje
vsevójinstvo preoružennaja
síla, vopľóščšesja že Slovo
vsezlóbnij hrích potrebiló
jést', preproslávlennij
Hospód', slávno bo
proslávisja.

i: Svíta božestvennaho
mólnija víroju bývše,
svitovídniji Spásovy
apóstoli, vsehó mja
prosvitíte omračájema
slastěj čérnostiju, i v ľínosti
vsé moje žitijé prošédša.

ii: Svíta božestvennaho
mólnija ...

iii: Učenicý i drúzi Christóvy,
drúha mja bývša vrahú,
zlých rádi prisvojénija,
ot sehó mja izbavľájte
spodvížušče mojú dušu k
ľubví, vozľubívšaho ród
čelovíc blahostýni rádi.

iv: Smirénnaja duše
mojá, préžde smérťi
potščísja pokájatisja, i
sebé umerščvlénnuju
pláči: da jáko
Lázarja četverodnévnaho
voskresívyj jáko milosérd,
i tebé voskresít apóstol
mol'bami.

S:I: Bohoródičen: Blaháho
róždši Bóha, prečístaja,
vsích blahotvorjáščaho,
tľínijem soderžímych, tohó
molí preneporóčnaja, so
proróki, i múčeniki, i
apóstoly, vsích izbáviti ot
napástej.

Kanón Nikoláju čudotvórcu

II₂ Hradíte ľúdi, pojím písň
Christú Bóhu, razdíľšemu
móre, i nastávlšemu
ľúdi, jáže izvedé iz
rabóty jehípetskija, jáko
proslávisja.

i: Vsehdá božestvennomu
prestólu blahodáti predstojá
Nikólaje, blahodát' i mílosť
darováti molísja, tebé
prizývajúščym víroju rabóm
tvojím.

ii: Na zemlí velíka
predstáteľa tá pokazá Bóh
bídstvujuščym: čímže mí
predstáni v noščí i vo dní,
sochraňája mja ot soblázn
borcá.

iii: Jákože dnevnúju zvizdú
uvíd'iv tá, tvojími
svitozárnymi lučami tmý
da izbávľusja iskušénij, i
bíd i vsjákaho hrichá, ótče
Nikólaje.

S:I: Bohoródičen: Tílesnych
boľíznej izbávi mja,
i duší mojejá iscili
nedovídomyja strúpy, i ohňá
víčnaho ischití mja, jedína
Bohoblahodátnaja.

Písň 3

Kanón svjatým apóstolom

II₁ Procvilá jést' pustýňa,
jáko krín Hóspodi,
jazýčeskaja neplodáščaja
cérkov, prišéstvijem tvojím,
v néžže utverdísja moje
sérdce.

i: Učíteľa sťažávše svjatíji
premúdrosť Ótčuju
dúchom, jéllinskuju obušte
premúdrosť, bohovídcy
dostočúdniji.

ii: Neplódije duší mojejá
razrišíte vsechváľniji, i
blahočádije d'jánij, v
dobrod'ítelech prinosíti
sotvoríte, jáko Slóva
samovídcy dostoblažénniji.

iii: Lúťi mja ujadéna nýňi
jadovítym uhryzénijem
vrážijim, iscili mol'bami
apóstol tvojích, blahodíteľu
vsích mnohomílostive.

S:I: Bohoródičen: Bóha
preblaháho umolí
prečístaja, so apóstoly vsími,
ot vsjákaho vréda, i
obstojánija, i bíd izbávitisja
čtúščym tá.

Kanón Nikoláju čudotvórcu

II₂ Utverdí nás v tebí Hóspodi,
drévom umerščévj hrich, i

strách tvój vsadí v serdcá nás
pojúšcich tá.

i: Iscilénij istočnik sýj svjáte,
strásti uvračúj duši mojejá,
i žízň mojú sobľudí,
nevředna mjá sochraňája
rabá tvojeho.

ii: Umá mojeho pobiždénije
ispravľája, ot vréda
vídymych i nevídymych
borjúšcich mjá spasáj,
jako predstáteľ mój velíkij
Nikólaje.

iii: Íže jedín blahíj tá bláha
zastúpnika čelovíkom dadé
blaženne, sehó rádi molú tá:
ot vsjákich mjá zól svobodí.

S:I: Bohoródičen: Krípošť moja
i radosť i veselíje, i stíná
tvérdaja i predstáteľnice,
tý jesí vseneporóčnaja,
iskušeníj i bíd izbavľájušči
mjá.

Písň 4

Kanón svjatým apóstolom

II₁ Prišél jesí ot Dívy, ne
chodátaj ni ánhel, no sám
Hóspodi voplóšcsja, i spásl
jesí vsehó mja čelovíka. Tím
zovú ti: sláva síli tvojejí
Hóspodi.

i: Álčušča mjá vsehdá,
i hládom istájema,
spasénija sníďmi nasýti
jedíne čelovíkolúbče,
božéstvennymi molbami
apóstol, vo všem míri
propovíдавšich tá.

ii: Álčušča mjá vsehdá, ...

iii: Na móre mirskóje
navél jesí vsích, jáko
kóni čelovíkolúbče, slávnyja
apóstoly tvojá, toho
vozmuščájušcyja slányja
neverstviya hórkiya vódy.

iv: Sólncá Christá súšcym vo
ťmí vozvistívše, vo źmí mja
ležášča hrichóvnij prosvitíte
apóstoli prechváľniji,
vozbraňájušče lukávym
pomyslóm sérđca mojeho.

S:I: Bohoródičen: Vsepítaja, jáže
Bóha prepítaho rózďsaja, o
pojúšcich tá so apóstoly
molí, jáko da izbávimsja ot
hrichóv, i bíd i ozloblénija.

Kanón Nikoláju čudotvórcu

II₂ Pojú tá, slúchom bo Hóspodi
uslýšach, i užasóchsja: do
mené bo ídeši, mené iščjá
zablúždšaho. Tím mnóhoje
tvoje snizchoždénije, ježe

na mjá, proslavľaju
mnohomílostive.

i: Ukrasív prestól
dobrodíteľmi Nikólaje,
ukrašenie javíľsja jesí
svjatíteľem čestnóje. Tímže
ťá molú: neľipótu duší
mojejá ukrasí, i ot mirských
sobľázn spasí mja.

ii: Stezjú támo vedúščuju
uhládi mí preblaženne: ot
žitějskich vóľn oblehčí mja, i
ko pristánišču žízni vozvedí
Nikólaje, ot tebe predstátel'a
velíkaho obohátívšasja.

iii: Hlahól božěstvennych
posľúšateľu, usľýšav mojá
hlahóľy, izbávi mjá
ot bisóvskich sobľázn,
i bezzakónnych mužěj,
i vsjákich obstojánij
nachod'áščich, velíkij
Nikólaje.

S:I: Bohoródičen: Svjatája
Bohoródice Vladýčice, v
noščí mja i vo dní
osvjatí, i sochraní, i nastávi
ko spasěniu mnóhimi
hrichí pádajušča, i prilóhmi
bisóvskimi nizrífjema.

Písň 5

Kanón svjatým apóstolom

II₁ Chodátaj Bóhu i čelovíkom
býľ jesí Christé Bóže:
tobóju bo Vladýko
k svitonačálniku Otcú
tvojemú, ot nóšči nevidínija
privedénije ímamy.

i: Velíkij pástyr posred'í
volkóv posľá jáko
óvcy, božěstvennyja učeníkí
svojá, tích pretvorjájusčja
Bóžijeju síľoju kreščěnija, i
dobrótoju slovės.

ii: Velíkij pástyr posred'í ...

iii: Božěstvennym svítom, jáže
vo tmí přelesti prosvitíte
apóstoli serdcá. Tímže
molú vý, otemňínaho
mjá slasťmí mráčnymi,
prosvitíte Bohoblažěnniji.

iv: Okajánnaja dušé, přězde
koncá potščísja i
pokájsja, Hóspodevi zovúšči:
sohřiších tí Vladýko, prostí
apóstol rádi, i spasí mja jáko
milosěrd.

S:I: Bohoródičen: Svítom tvojím
ozarí vo tmí ležášča mjá,
svíta žilíšče, i so apóstoly
molísja preneporóčnaja, ot
vsjákija núždy izbávití mjá
tvojími molítvami.

Kanón Nikoláju čudotvórcu

II₂ Svíta podáteľu, i vikón tvórče Hóspodi, vo svíťi tvojích povel'ínij nastávi nás: rázvi bo tebé inóho Bóha ne znájem.

i: Zakóna Bóžija ispólniteľu, molí blaháho Bóha, zakóny božéstvennyja mí sobľudáti, i bezzakónnujuščich vráh izmí mja, i bisóvskaho vréda, vseblaženne Nikólaje.

ii: Jákože drévle predstáv svjáte, izbavľája júnoši trí: síce i mené ot vsjákaho hrichá izbávi tvojími k Bóhu molítvami, Bohomúdre Nikólaje.

iii: Svjaščennodílateľu Christóv, hrišnikom isporúčniče, velíkij čudotvórče, blahodávca molí Bóha, da ne posramít mené v čas súdnyj.

S:I: **Bohoródičen:** Hospodorodíteľnice čístaja, obladájema mja mnóhimi strast'mí, jáko blahá predstávši izbávi ot sích: jáko da tá vospiváju dušéju i sérdcem i jazýkom, spasájem.

Písň 6

Kanón svjatým apóstolom

II₁ V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojeho prizývajú bézdnu: ot tlí Bóže mja vozvedí.

i: Íže vódu živótnuju nosjášče, tájemuju dúšu mojú znójem hrichóvnym molúsja, učenicý Spásovy napójte.

ii: Nebesá myslennaja bývše, Bohozárniji apóstoli, slávu Bóžiju ispovídaste neizrečénnuju, júže ulučíti nám vsím molítejsja.

iii: V puč'íni ľúťi volnújuščijsja, k tebí Christé, íže vsích okormíteľu prichoždú, rádi apóstol tvojích, ko spasíteľnomu pristánišču uprávi mja.

iv: So vsími výšnimi sílami, so proróki, i apóstoly, i múčeniki, o nás molí Sýna tvojeho Bohonevísto.

S:I: **Bohoródičen:** V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojeho prizývajú bézdnu: ot tlí Bóže mja vozvedí.

Kanón Nikoláju čudotvórcu

II₂ Íže Mírjanom býv
pervoprestóľník Nikólaje, i
oblahouchál jesí vírnych
sostavlénija blahími tvojími
ďijániji: ot zlosmrádna
prehrišénija izbávi mja.

i: Svitľíjše sólнца sťažáv ótče
sérdce, vsehó mja prosvití,
iskušenij i skorběj othoňaja
ťmú Nikólaje.

ii: Ot vsjákija izbávi mja
ťisnotý, prostránstvo jáko
imíja mílosti Nikólaje,
ťisnym šestvovati mja ukripí
putém ko Hóspodu.

iii: Na vsjako vrémja tebé
prizývaju prečístaja, da
obrjášču tá pomóščnicu,
izimájuščuju mja ot
vsjakaho ozloblénija i
strašnych múk.

S:I: **Bohoródičen:** Bohoprotívnoje
velínije bezzakónnujuščaho
mučíteľa vysók plámeň
voznosló jest: Christós
že prostré Bohočestívym
otrokóm rósu duchóvnuju,
sýj blahosloven i
preprosláven.

Písň 7

Kanón svjatým apóstolom

II₁ Ohném božéstvennaho
Dúcha predvozžžéní bývše
apóstoli, prélesti úhlije
uhasíte, Bóžije že račénije
vo umích vsích vírnych
vospalíte: tímže velehlásno
vás čtím.

i: Ohném božéstvennaho
Dúcha ...

ii: Mír voznenavíd'iste, i jáže
v míri, Christá vozľubíte,
v míri plótiju čelovíkom
primisívšasja: jehóže molíte
božéstvenniji apóstoli, jáže
v žitij mja vsích ľútych
svobodíti.

iii: Sudijé právedne
serdcevidče, íže jedín
sokrovénna ja vídyj mojá
sohrišénija, v čas sudá ne
osudí mené, nižé otléši mja
vo óhň, molítvami apóstol
tvojích.

iv: Ohném Božestvá ne
opalílasja jesí, neizrečénno
róždši Dívó, bráku
neiskúsna bývši. Tímže so
apóstoly molílasja čistaja,
vičnaho mja plámene
svobodíti, tebé slávjaščaho.

S:I: **Bohoródičen:** Óbrazu
zlatómu na póli Deíri
služímu, trijé tvojí ótrocy

nebrehóša bezbóžnaho
veľínija: posredí že ohňá
vvérženi, orošájemi pojáchu:
blahoslóven jesí Bóže otéc
nášich.

Kanón Nikoláju čudotvórcu

II₂ Ohňú iskušénij na vsják déň
primišájusja, ótče Nikólaje,
posredí sítej mimochožďú,
jakože ptíca, pod tvój
ščédryj pokrów pritekájú:
nevrédna mja sochraní,
blaháho molá Bóha i
Hóspoda.

i: Hlahóly mojá uslýšav
spíšno, ótče Nikólaje,
potščísja prijítí mi
na pómošč, oburevájemu
skorbmi i núždami
žitéjskimi. i bisóvskimi
ozlobléniji: jáko da spasám
pojú predstátelstvo tvoje.

ii: Íže drévle jávľsja vo sní
carjú, nepovínnyja imúščyja
umréti izbavľája, napástej
mja izbávi nachodáščich
vsehdá, i nedúh tělésnych,
i dušévnych bolíznej, ótče
Nikólaje.

iii: Tebé jedínu prečístaja
imíju pomóščnicu, tebé
napisúju mňí vsích žitijá

chraníteľnicu, ne prezri
mené rabá tvojehó,
jedína predstátel'nice míra,
no spasí mja pojúšča:
blahoslóven Bóh otéc nášich.

S:I: Bohoródičen:

Péšč

inohdá óhnennaja vo
Vavilóni d'ijstva razďiláše,
Bóžijim veľinijem chaldéji
opaľájuščaja, vírnyja že
orošájuščaja, pojúšcyja:
blahoslóvite vsjá d'ílá
Hospódna Hóspoda.

Písň 8

Kanón svjatým apóstolom

II₁ Ťilovídno na vás našéd
vo óhnenom víďi
presvjatýj Dúch, soďíla jáko
svitíla, popaľájušča úbo
bezbóžije, prosviščájušča
že vsjá blahočéstvujuščyja,
božéstvenniji Slóva apóstoli.

i: Ťilovídno na vás ...

ii: Strast'mí ľúťi oburevájemoje
neisprávlénnoje sérdce moje
iscilí ščédre, molúsja: dúšu
mojú prosvití, i úm mój
naprávi preklónšijsja v
zlóbu, učeníkóv tvojích
molbámi.

iii: Vozdochní dušé mojá, i
proslezísja príľížno, i sebé

préžde konca vospláči,
préžde dáže ne postíhnet
tebé pláč neutišimyj, i
vozopíj Hóspodevi: spasí
mja mílostive, molítmami
apóstol tvojích.

iv: Pěšč inohdá neopálšaja
ďitěj, tvoje roždestvó
proobražáše Ďívo
vseneporóchnaja. Sehó rádi
molú ťa: so apóstoly molísja,
so vsími proróki, ohňá
hejénny izbáviti mjá.

S:I: **Bohoródičen:** V pěšč
óhnennuju ko otrokóm
jevréjskim snizšédšaho, i
plámeň v rósu prelóžšaho
Bóha, pójte ďilá jáko
Hóspoda, i prevoznósite vo
vsjá víki.

Kanón Nikoláju čudotvórcu

II₂ Vjazáti i rišáti priím vlášt'
ot Bóha, ótče Bohomúdre
Nikólaje, zól mojích soúzy
razriší tvojími molítmami:
i božéstvennij mjá
privjaží ľubví vočelovícitisja
voschoťívšaho Vladýki.

i: Posiščénijem tvojím
božéstvennym vo dní i
v noščí posiščáj mjá,
uhlaždája stezjú smirénnij

mojěj duší, i sochraňáj mjá
svjáte Nikólaje, neujázvlena
ot nachodáščich lukávaho
soblázn.

ii: Rúku mí podážď k Bóžijej
pómošči Nikólaje, i sochraní
ot ľútaho vrážija čájaniaja,
íže júnoši inohdá smérti
hórkija izbávil jesí: da
počítáju ťá jáko blaháho
predstátel'a.

iii: Jehdá sjádeši Bóže, na
prestóľi strášnim sudíti
míru, ne vnídi v súd
s rabóm tvojím: no
části spodóbi spásájemych,
molítmami Nikolája.

S:I: **Bohoródičen:** Páče jestestvá
tvojím roždestvóm
Bohorodíteľnice vozveličila
jesí nás umálennych
velíkimi neisčétnymi zlými.
Tímže mólimsja tí
prečístaja: vozvelíči v nás
bohátyja tvojá mílosti.

Písň 9

Kanón svjatým apóstolom

II₁ Beznačál'na rodíteľa Sýn,
Bóh i Hospód', voplóššsja
ot Ďívy nám javísja,
omračénnaja prosvetíti,
sobráti rastočénnaja: tím

vsepítuju Bohoródicu
veličajem.

- i:** Apóstoli slávniji, apóstoli
blaženniji, učenicý Spásovy,
propovídnicy vsemúdriji,
ot vsjákaho mjá izbávite
vréda, vsjákaho hňíva,
vsjákaho hrichá, vsjákaho
obstojánija, i različnych
napástej.
- ii:** Apóstoli slávniji, apóstoli ...
- iii:** Mené osuždénneho, mené
neisprávlennaho, tvojá
povel'ínija nebréhšaho, i
bisóvskim prelščénijem
umovrédno posl'ídovavša,
vovzratí Hóspodi,
molítvami apóstol tvojích.
- iv:** Dúšu neisprávlenu prinošú,
i sóvisť pohrebénuju
s veščmí prehrišénij, i
oskvernénnoje sérdce, i
pómysl okaľán, vopijú
ti čelovikoľúbče: apóstol
rádi uščédri mjá mílostiju
tvojéju.
- S:I: Bohoródičen:** Apóstoli
prečístaja, tvojehó Sýna
propovídaša vo všém míri,
Bóha i čelovíka. Tímže s ními
molísja, vo strášnom dní
sudá izbávitisja múk, víroju
tebé veličájuščym.

Kanón Nikoláju čudotvórcu

- II₂** Ot Bóha Bóha Slóva,
neizrečénnoju múdrostiju,
prišédšaho obnovíti Adáma,
jádiju v tľínije pádšaho ľúťi,
ot svjatýja Ďívy neizrečénno
voplotívšahosja nás rádi,
vírniyi jedinómúdrečno
písňmi veličajem.
- i:** Svjaščénstva práвило, i
krótosti óbraz, vím tá
Nikólaje múdre: na mjá
vostajúščuju búrju po
vsjá dní strastěj i bíd,
ukrotí molítvami tvojími,
i sobľudí mja nevreždénna
svjaščénňijšij ótče.
- ii:** Jáko svjaščénňijšij sosúd
prijáten božéstvennaho
míra, mílostivno
izlijávšahosja na zémľu,
vsích nás oblahoucháj
serdcá, Mírjanom býv
múdre pervosvjatíteľ,
iskušenija zlovónije othoňá
molítvami tvojími.
- iii:** Tý mojú utíši ótče
dúšu, nevidimo mnóžestvom
ozlóblennuju ľúťi: tý
bezmírnaja mí ukrotí
iskušenija, jáže ľstívyj
podvízet mí vo dní i v noščí,

jáko blahíj mój predstátel' javľájasja Nikólaje.

iv: Strášnyj Vladýčnij děn pri dvěrech približájetsja, čtó sotvoríši o dušě, hrichóv mnóžestvo imúšči? Potščísja úbo préžde koncá, i vozopíj Hóspodu príľížno: molítvami Nikoláa svjatíteľa tvojehó spasí mja.

S:I: Bohoródičen: Poščadí mja Hóspodi, poščadí, jehdá chóščeši sudíti i ne osudí mené vo óhň, nižé járostiju tvojěju obličí mené: mólit' tá Díva róždšaja tá Christé, i apóstol mnóžestvo, i slávnyj Nikoláj.

Chvalite

iii: Vozvelíčil jesí Spáse, vo vselénňij verchóvnych apóstol imená, navykóša nebésnym, neizrečénna dáša zemným iscilénija, i síni ích jedíny nedúhi uvračévachu: íbo ot rýbarej čudotvorjášče, i íže o Juděj Bohoslóvjašče blahodáti učénija, íchže rádi blahoutróbně, dážd' nám véliju mílost'.

ii: Íže ot neprávednych d'ijánij vsehdá borími, i k tebí pribihájušče voístinnu súščemu Bóhu, hlás tvojích učeník prinósim tí, hlahóľušče: spasí ny nastávniče, pohibájem. Pokaží i nýňi vrahóm nášim, mólímsja, jáko pokrýváješi ľúdi, i spasáješi ot bíd, molítvami apóstol prezirája hrichí, za mnóhuju blahostýňu, Hóspodi sláva tebí.

i: Svjatých tvojích mnóžestvo, mólit' tá Christé: pomíľuj i spasí nás jáko čelovikóľúbec.

S:I: Bohoródičen: Vse upovánije mojé na tá vozlaháju, Máti Bóžija, sochraní mja pod króvom tvojím.

Liturgia

Blaženna

jesí prečístaja Ďívo, i míra
spasénije.

ST Blaženi mirotvórcy, jáko tíji
Sýnove Bóžiji narekútsja.

iv: Hlás tí prinósím razbójnič,
i mólimsja: pomjaní nás
Spáse, vo cárstviji tvojem.

ST Blaženi izhnáni právdvy rádi,
jáko tích jésť cárstvo nebésnoje.

iii: Mirskíja koncý prošédše
apóstoli, ot tmý prélesti i
zločéstija čelovíki izbávilí
jesté premúdriji.

ST Blaženi jesté, jehdá ponósjat
vám, i iždenút, i rekút vsják zól
hlahól na vý lžúšče mené rádi.

ii: Mréžegu blahodáti iz
hlubiný sújetstva, vsích
čelovík, učenicý Spásovy
múdri vozvelí jesté.

ST Rádujtesja i veselítesja, jáko
mzdá váša mnóha na nebesích.

i: Íže tečénije skončávšyja,
i víru soblúďšyja,
strastotérpcy Hospódni,
sohlásno vírniji vospoím.

S: Ravnodíteľna Rodíteľu
Sýna, so Dúchom
propovíдавše, vospojím
Tróicu nesozdánnuju.

I: Apóstolov pochvalá,
stradál'cev udobrénije, tý

PIATOK

Večiereň (vo štvrtok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Spáse, na kresťí
prihvozdívšja, sólnece víďiv
pomračísja ot strácha
tvojehó, i zavisá
cerkónnaja razdrásja: zemľá
že potrjasésja, i
kámenije tákožde trépetom
raspadóšasja, zríti ne
terpjášče zždítel'a svojehó i
Bóha, na drévi stráždusča
neprávedno vóleju, i ot
bezzakónnik dosaždájema.

5: Vés nizložén byst' na zémľu, vés ujazvívšja, i ležít padénijem čúdnym zmíj vselukávyj, voznesénu bývšu tí na drévo čelovikoľúbče: Adám že ot klátvy razrišájetsja, i spasájem byvájjet, íže préžde osuždénnyj. Tímže i mý mólimsja: spasí nás ščedryj vsích, i cárstvija tvojehó spodóbi.

4: Jehdá vozdvíhlsja na krest,
i v rébra probodén byl jesí
kopijém bezhríšne, sólnece
sokryvášesja, zríti ne choťá
Spáse, i zemľá kolebášesja,
i kámenije stráchom tohdá
raspadášesja, dosaždájemu
tebí. Tvár že vopijáše vsjá:
sláva raspjátiju tvojemu
Slóve, ímže vsích spásl jesí
čelovikoľúbče.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Na drévi kresťnim tá
lisúse, vozdvížena zrzjášči
neiskusobráčnaja, plákaše i
hlahólaše: čádo sládkoje,
vskúju ostávil jesí
mené jedínu rózdsuju
tá? Svíte nepristúpnyj
prebeznačáľnaho Otcá,
potščísja i proslávi,
jako da slávu
polučát božéstvennuju, íže
božéstvennyja strásti tvoja
slávjaščiji.

2: Jehdá na drévi život
umirájušč zrzjáše Díva,
i rébra jehó kopijém
boľíznenno probodájema,
pláčušči vzyváše: Sýne i
Bóže mój, čtó ti vzdadá
sobór bezblahodátnyj? Uvý
mňí, boľízni ne terpjá

sňidájusja utróboju, víďašči
sijá stráždušča tá Vladýko!

i: Jehdá ot dréva Sýna
víde snémlema otrokovica
neiskusomúznaja, prósta že
položena bez dychánija
na zemlí jáko čelovíka,
v nídrich objémši, i
oblobyzájušči ustní že i
óči, tomú vzyváše dívno:
kako vsjá oživľájuščaho
bezhlásna, ne dvížima nýni
zrjú ta? Voístinnu čúdo
vélije.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Jehdá
neskvérnaja áhnica víďi
svojeho áhnca, na zakolénije
jáko čelovíka vóleju
vlekóma, pláčušči hlahólaše:
bezčádstvovati mjá nýni
tščísisja Christé, róždšuju
tá. Čtó sijé sotvoríl
jesí, izbáviteľu vsjáčeskich?
Obáče vospiváju i slávľu
tvojú, júže páče umá
i slóva, krájňuju bláhošť
čelovikoľúbce.

Stichíry na stichovňi

i: Spasí mja Christé Spáse
síloju krestnoju, spasýj

Petrá v móri, i pomíluj mjá
Bóže.

ii: Da ráspnetsja vopijáchu,
íže tvojích darováni
prísno naslaždájusčijisja,
i zlodíja vo blahodíteľa
místo prošachu prijáti, íže
právednikom ubíjcy: molčál
že jesí Christé, terpjá
ích surovstvo, postradáti
choťá, i spastí nás jáko
čelovikoľúbec.

iii: Múčeničen: Íže zemných
naslaždénij ne vozľubívše
strastotérpcy, nebésnych
blahích spodóbišasja, i
ánhelom sožítele býša:
Hóspodi, molítvami ích
pomíluj i spasí nás.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Jehdá
ta bezzakónniji lúdi je Spáse,
žížň vsích, na drévo
voznesoša, tohdá čistaja i
preneporócnaja Máti tvojá
predstojášči i rydájusči
vzyváše: čádo moje sládkoje,
svíte mojima očima, uvý
mní, kako posredí zlodíju
na krestí prihvzdítisja
preterpíl jesí, íže zémľu
povíšeť na vodách?

Povečerie (v štvrtok v noci)

Písň 1

II Vo hlubiňí postlá
inohdá, faraonítskoje
vsevóinstvo preoružennaja
síla, voplóščšesja že Slóvo
vsezlóbnjy hrích potrebílo
jést', preproslávlennjy
Hospód', slávno bo
proslávisja.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Jáko krásnuju, jáko
predóbruju vsjú, jáko
neporóčnuju v ženách, Bóh
ťá izbrá, i vo utróbu
tvojú vselísja neporóčnuju:
jehóže molí vseneporóčnaja,
poróka hrichón izbáviti vsjá
pojúšcyja ťá.

ii: Psalómski, čistaja, odesnúju
jákože caríca, ot tvojejá
utróby vozsijavšaho carjá
predstá: jehóže molí
vseneporóčnaja, da desnáho
predstáteľa pokážet mjá v
děň vozdajánija.

S: Presóchšeje jestestvo
čelovíčeskoje bezmístnymi
d'ily, róždšaja dóžd'
nebésnyj vsjá obnoví:

ťímže mol'úsja, duší mojejá
brazdú izsóchšuju pokaží
plodonósnu, Bohonevísto.

I: Umertvívšesja sádom
rázuma, drévom že žízni
čístaja, k žízni víčnij
prizváni býchom, ot tebé
Bohoródice, procvítšim páče
smýsla, Christóm Bohom:
jehóže so derznovením
molí, spastísja dušám
nášym.

Písň 3

II Procvilá jest' pustýňa,
jáko krín, Hóspodi,
jazýčeskaja neplodáščaja
cérkov, prišěstvijem tvojím,
v néžže utverdísja moje
sérdce.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Oblečesja v mjá čelovíka,
ot čréva tvojehó
prošéd, tvoréc prečístaja,
netlíinja oděždu dáruja
obnážšemusja mnóhimi
zlod'íjstvy.

ii: Prečestnoje rodilá jesí
Bóha Slóvo Vladýčice:
jehóže priľízno molí,
uščédriti smirénnuju mojú

dúšu, sládoŝtnymi bezččestiji
sítujuščuju.

S: Jázvy iscili duši
mojejá prečístaja, i
smirénnoje sérdce mojé,
ohorčénnoje jádom
zmiínym, d'íjstvennoju
tvojéju ľičbóju uvračúj.

I: Jáko Máti imúšči
derznovenije, Vladýčice, k
Sýnu tvojemú, prosí
pómošč ozlóblennym ľúdem,
bezzakónnych že nizloží
šatánije.

Písň 4

II Prišél jesí ot Dívy, ne
chodátaj, ni ánhel, no sám
Hóspodi voplóščsja, i spásł
jesí vsehó mja čelovíka. Tím
zovú ti: sláva síľi tvojéj
Hóspodi.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Kápľu mí umilénija odoždí
Vladýčice, otjémľušči vés
sérdca mojehó vár, i pečál'
mojú, i pákostnyja prilóhi
othoňájušči.

ii: Orúžijem mjá sláŝtnym
ujázvlena, i ležášča v ránach,
prečístaja ne prézri, no
iscili kopijém i króviu

raspénšahosja Sýna tvojehó,
i Bóha nášeho.

S: Obohaščénnaja Vladýčnim
vsjákim zdánijem, ľúťi
mjá obniščávša, blahodáti
božéstvennyja spodóbi: jáko
da veličájú tá, jáko
blahúju mojú zastúpnicu,
vseneporóčnaja.

I: Vozsijá iz utróby
tvojejá, otrokovíce
neiskusobráčnaja, Ótčaja
zarjá Christós. I prosvití
vselénnuju raspinájem, i
bisóvskuju tmú potrebí.

Písň 5

II Chodátaj Bóhu i čelovíkom
býł jesí Christé Bóže:
tobóju bo Vladýko,
k svitonačál'niku Otcú
tvojemú, ot nóšči nevíd'inija,
privedénije ímamy.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Púť žízni róždšaja
prečístaja, nastávi mjá
nýňi na púť právyj,
v bezpútije i v bréh
ľútych padénij bezslóvesno
nizrinóvénnaho.

ii: Ustránsja bez umá ot
rázuma Bóžija, blúдно

požích, vo straňi dälňij
strastěj zabludív: no
vovzrášči Ďivo čístaja, spasí
tvojím utišénijem.

S: Vodámi tvojími živótnymi
napój rabá tvojehó,
plámenem razžihájemaho
hrichóvnym, i opaľajemaho
prilóhi bisóvskimi, Ďivo
Máti prečístaja.

I: Sé vo črévi Bohoródice
prečístaja, Christá Bóha
páče slóva imíla jesí,
jákože Isáia provozhlasí,
i páče jestestvá sehó
Bohorodíteľnice, rodilá jesí.

Písň 6

II V bédňi hrichóvnij
vaľajasja, neizslídnuju
milosérdija tvojehó
prizývaju bédnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

IP Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Ne javí mené bisóm
v rádosť na sudíšči
búduščem, Vladýčice: no
bláhopremínno vozvrívši na
mjá, sudijú i Sýna tvojehó
umolí.

ii: Pómysly prohňívav tá
Hóspodi, i lukávymi i

nečistymi mojími d'ijánmi, v
molítku privoždú ti Máter
tvojú, usčedriv spasí mja.

S: Osuždenija izbávi mja
Vladýčice, samoosuždená
súšča prehríšénmi, jáko
sudijú rózďsaja, i Bóha
vsjáčeskich prepítaja.

I: Iisúsa Spása molí, jehóže
páče jestestvá plótiju rodilá
jesí, Ďivo Máti prečístaja,
izbávitisja ot bíd rabóm
tvojím.

Sidálen

(**IP** : **Milosérdija súšči**)

Ďíva i Máti tvojá Christé,
na drévi zrjášči tá mértva
prostérta pláčušči hórko
hlahólaše: Sýne mój, čtó
stránnoje sijé táinstvo, vsím
dárujaj žízň víčnuju, vóleju na
krestí káko umiráješi smértiju
ponósnoju?

Písň 7

II Bohoprotívnoje veľínije
bezzakónnujuščaho mučíteľa
vysók plámeň voznesló
jést: Christós že prostré
Bohočestívym otrokóm
rósu duchóvnuju, sýj
blahoslovén, i preproslávlen.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Kripost' mojá i pínije, i spasénije, i tvrdoje zastuplénije, i stíná nepobidíma súšči Vladýčice, borjúšcyja mjá bísoy pobidí, prísno íščušcyja umertvíti mjá.

ii: Bóha voplóšči d'ivíčeskimi tvojími krovmi, obožíla jesí D'ívo, čelovíčestvo: tímže molúsja tí strast'mí oskvernénneho mjá, i rastl'ínnaho vrážijimi kovárstvy izbávi molítvami tvojími.

S: Péšč proobrazováše roždestvó tvoje vseneporóchnaja, ótroki bo ne opalí, jákože ni ložesná tvojá óhň nepostojánnyj: tímže mólim tá, izbávi rabý tvojá ohňá víčnaho.

I: Prečístoje začátije, i netl'ínnoje roždestvó, tý jedína javíla jesí, D'ívoju prebývši: Christá bo začénši, čistaja, nad vsími Bóha, čelovíka bývša, vírnym na spasénije i izbavlénije.

II Péšč inohdá óhnennaja vo Vaviloní d'íjstva razdíláše, Bóžijim velínijem chaldéi opalájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúšcyja: blahoslovíte vsjá d'ílá Hospódňa Hóspoda.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Revnúj dóbrym, zlých událšisja, popečenijem božéstvennych d'íjánij, duše mojá, moláščujusja o tebí Bohorodíteľnicu, i vsích nepostýdnuju imúšči zastúpnicu, jáko mílostivu i blaholúbivu.

ii: Razrišíla jesí soúz čelovíčeskij drévňaho osuždenija: tímže molú tá Bohorodíteľnice, razriší vsják soúz zlóbnyj sérđca mojehó, svjazávši mjá prečístaja, božéstvennoju ľubóviju ziždíteľa.

S: Slávy Ótčuju zarjú róždši Bohoródice, bezslávijem prehrišenij sítujuščeje sérđce moje ujasní i slávy prisnosúščnyja pokaží mja pričástnika. Jáko da víroju slávľu tá.

Písň 8

I: Javísja nám iz tebé
Bohorodíteľnice, právdy
ístinnoje sólne, prosviščája
vsjáčeskaja lučami Božestvá,
voplóšcsja výšnij, jehóže
pisnoslówim.

Písň 9

II Beznačál'na rodíteľa Sýn,
Bóh i Hospód', voplóšcsja
ot Dívy nám javísja,
omračénnaja prosvitíti,
sobráti rastočénnaja: tím
vsepítuju Bohoródicu
veličájem.

IP Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Vkusív Adám sňíd'
primísnuju smérťi, ot
dréva hórest' obját: na
drévi že prihvóžd'sja Sýn
tvój prečístaja, sládost'
bezsmértija istočí: sehó rádi
ťá voschvaľájem:

ii: Caríca jesí carjá Christá
i Hóspoda páče slóva
róždši, razóršaho ádova
cárstva: jehóže prílišno
molí otrokovíce, výšňaho
cárstvija spodóbiti vsjá
čtúšcyja tá.

S: Ublaží Vladýčice, smirénnoje
sérdce moje, ozlóblenoje

slastnými zatvóry, jáko
blaháho rodíteľnica, i
blahája súšči vsjá: i k
pokajániju mjá blahích
dverěj vvedí.

I: Mértv býv na krest
voznosím, sím umorívuj
zmíja. Tímže zovú ti:
umerščvlénnuju dúšu mojú
lukávymi d'íly, pomíluj
Slóve, i oživí molítvami
róždšija tá.

Utiereně

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i: Spasénije sodílal jesí posredí zemlí Christé Bóže, na krestí prečísťiji rúci tvojí prostér! jesí, sobirája vsjá jazýki zovúšcyja: Hóspodi sláva tebí.
- ii: Ímže óbrazom plíníl jest' vráh Adáma drévom snídnym: tákožde sám Hóspodi plíníl jesí tý vrahá drévom krestnym, i strástiju tvojęju. Na sé bo přiide vtorýj Adám, vzyskáti zablúždšaho, i oživíti uméršaho: Bóže, sláva tebí.
- S:I: **Krestobohoródičen:** Díva i Máti tvojá Christé, na drévi zrjášči tá mértva prostérta, pláčušči hórko hlahólaše: Sýne mój, čtó stránnoje sijé táinstvo? Íže vsím dárujaj živót víčnyj, vóleju na krestí káko umiráješi smértiju ponósnoju?

Po 2-om stichoslovii

- i: Životvorjáščij krest tvojejá bláhosti, jehóže daroval jesí

nám nedostójnym, Hóspodi, tebí prinósim v molítvu: spasí hrád tvój, mír dáruja Bohoródicy rádi, jedíne čelovikoľúbče.

- ii: Prečístomu óbrazu tvojemú poklaňajemsja blahíj, prosjášče proščénija prehrišénij nášich Christé Bóže: vóleju bo bláhovolíl jesí plótiju vzýti na krest, da izbáviši jáže sozdál jesí ot rabóty vrážija. Tím blahodárstvenno vopijém tí: rádosti ispólnil jesí vsjá Spáse náš, přišédyj spastí mír.

- iii: **Múčeničen:** Tebé odívájuščaho nébo óblaki, imúšče svjatíji odíjáníje v míri, múki ot bezzakónnych preterpíša, i prélest' ídoľskuju uprazdníša. Tích molítvami i nás svobodí ot nevídímaho vrahá, Spáse, i spasí nás.

- S:I: **Krestobohoródičen:** Predstojášči u krestá tvojeho, jáže bez símene rózďšaja tá Christé, i ne terpjášči zríti neprávedne stráždušča, rydáše s pláčem, i vopijáše tí: káko stráždeši, íže jestestvóm bezstrásten,

sladčájšij Sýne? Pojú tvoju
krajňuju bláhosť.

Po 3-om stichoslovii

- i: Jáko razbójnik ispovíduju, i
vopijú ti blahómu: pomjaní
mja Hóspodi, vo cárstviji
tvojém: i s ním mja sopričíť,
íže vóleju strásti nás rádi
preterpívyj.
- ii: Prosvitívyj zemnája
krestóm tvojím, i prizvávyj
na pokajánijs hrišnyja, ne
otlučí mené stáda tvojehó,
pástyrju dóbryj: no vzyščí
mené zablúždšaho Vladýko,
i svjatómu tvojemu stádu
sopričíť jedíne mílostive i
čelovikoľúbče.
- S:I: **Krestobohoródičen:** Čestným
krestóm Sýna tvojehó
sochraňajemi Vladýčice,
čístaja Bohoródice, vsják
prilóh boríteľa vsí udóbni
pobižďajem: sehó rádi po
dólhu ťa ublažajem, jáko
Bóžiju Máter, i jedínu
upovánijs dušám nášym.

Kanon

Písň 1

**Kanón čestnému i
životvorjáščemu krestú**

- II₁ Netrénu, neobýčnu,
nemókrenno morskúju
šestvovav stezjú, izbránnij
vopijáše Izráil: Hóspodevi
poím, jáko proslávisja.
- i: Raspjátije prijm, i hvozďmí
prihvozďén býv bezčestno,
Slóve, vsjá čelovíki počítí
choťaj, íže tvoja vól'naja
stradánijs slávjaščyja.
- ii: Prostérľ jesí na krestí dláni
Spáse, íže prostrýj nébo jáko
kóžu, ímiže obját jazýki i
ľúdi, íže tvoja vól'nyja strásti
slávjaščyja.
- iii: **Múčeničen:** Vzměse krest
na rámo strastotérpcy,
raspěšemusja posľidovaša
Christú tépl'i,
tohó soobrazújušesja
božéstvennym strastém.
- iv: **Múčeničen:** Vospíša
ánheľskija síly, víďivše
váša stradánijs, vosplákasja
že bisóv mnóžestvo,
pobidonóscy múčenicy
Bohózríteľnijšiji.
- v: **Bohoródičen:** Slóvo čestnáho
proróka ispólnisja: orúžije
bo sěrdce tvoje prójde,
Vladýčice, jehdá na krestí

prihvožděna vídila jesí
tvojehó Sýna.

Kanón presvjaťij Bohoródici

- II₂ Hrijadíte lúdi, pojím písň
Christú Bóhu, razdílšemu
móre, i nastávľšemu
lúdi, jáže izvedé iz
rabóty jehípetskija: jáko
proslávisja.
- i: Jáže istóčnik bezstrástija
róždšaja, ujázvlenaho mja
strasťmí otrokovíce iscili, i
ohňá víčnaho ischití, jedína
Bohorádovannaja.
- ii: Ťilésnych nedúh izbávi
mja, i duší mojejá iscili
bezmístnyja strásti: i ohňá
víčnaho ischití mja, jedína
Bohoblahodátnaja.
- iii: Pod tvoju nýni pribihaju
bláhošť, Dívo Máti
prečístaja, izbávi rabá
tvojehó duševnych boľíznej,
i strastěj dušetlínnych, i
víčnaho ohňá.
- iv: Tý Vladýčice moje téploje
očistílišče, k tebí priríšču
i spasájusja, i priobritaju
duševnoje spasénije: móžeš
bo vsích spastí, jáko Máti
súšči Bóha.

Kanón čestnému i životvorjáščemu krestú

- II₁ Na kámeni mja víry
utverdív, razširíl jesí ustá
mojá na vrahí mojá.
Vozveselí bo sja dúch mój
vnehdá píti: níšť svját,
jákože Bóh náš, i níšť
práveden páče tebé Hóspodi.
- i: Hrózd netlínnyj na
drévi vísjašč, iskápa
božéstvennuju sládošť,
serdcá veseláščuju
čelovíkov: zlóby že
pohublājuščuju pijánstvo
blahodátiju, lisús izbávitel'
dúš nášich.
- ii: Voznéslsja jesí na
drévo vóleju lisúse, i
vsé dijávole zlodíjáníje
svérhl jesí: pádšyja že
čelovíki v páhubu umóm
razvraščénnyj, voznésl jesí
mnohomílostive.
- iii: **Múčeničen:** Ohném
božéstvennyja ľubvé
raspálšesja, ohňá ne
ustrašísasja dóbliji,
i ne užasóšasja
smérti, bezsmértnyja dáry
naďíjuščasja vosprijáti, i
rádošť bezkonéčnuju, i svít
nezachodímj.

iv: Múčeníčen: Ot krověj svojích strastotérpcy, presvítľuju očervleníša bahrjanícu, i tóju odíjavšesja, desnúju že rukóju jáko skípťr nosjášče božéstvennyj krest, s Hóspodem vsehdá cárstvujut.

v: Bohoródičen: Čtút tá činove bezplótnych, vsích bo Vladýku plotonósca rodilá jesí, razřišívšaho drévom svjazannyja vsjá, otrokovíce Bohonevísto, i vírnyja privjazávšaho k ľubví svojěj.

Kanón presvjaťij Bohoródiči

II₂ Na kámeni mjá víry utverdív, razšířil jesí ustá mojá na vrahí mojá. Vozveselí bo sja dúch mój vnehdá píti: ňíst' svját, jákože Bóh náš, i ňíst' práveden páče tebé Hóspodi.

i: Rodilá jesí beznačál'naho carjá, iz tebé Dívo Máti plóť prijémša: tohó úbo jáko čelovikoľúbca molí, spastí rabá tvojehó ot vsjákijsa skórbi, i búduščaho osužđeníja.

ii: Razorí nedoumínije sérдца mojhó, jázvy iscílí,

i hnojénija otžení božéstvennoju tvojęu síloju: i umilénija strujú podážď mí, jáže istóčnik róždši prisnoživótnyj.

iii: Boľívšuju dúšu mojú bisóvskimi napást'mi i unýnijem, Bohorodíteľnice iscílí: i slézy pokajánija dážd' sérđcu mojemú, i Vladýki mojhó strách vsadí v něm prečístaja.

iv: Línostiju žízň mojú iždív, i strast'mí sérđce moję oskvernív, prichoždú k tebí Vladýčice umilénijem duší, i moľúsja: usčédri i spasí mja, pokajánija mjá óbrazy utverždájušči.

Písň 4

Kanón čestnému i životvorjáščemu krestú

II₁ Prišél jesí ot Dívy, ne chodátaj, ni ánhel, no sám Hóspodi voplóščsja, i spásł jesí vsehó mja čelovíka. Tím zovú ti: sláva síľi tvojęj Hóspodi.

i: Povýšen býł jesí na drévi, povíšej zémľu na vodách vsesíľne: i kopijém v rébra probodájem, króv že s

vodóju iskápal jesí na
izbavlénije vsích.

ii: Probodénym tvojím rébrom,
iscilí bolézň mojá: rukóju
po laníťi bijénu tí svobódu
ulučích: želči že vkušenijem,
slastnáho izbávichomsja
Christé brášna.

iii: Múčeničen: Strupmí
ostrúplše zmíja l'stívaho,
iscilájete strúpy serdec
nášich, vsehdá blahodáť
istočájušče ot istóčnik
Spásovych, božéstvenniji
múčenicy.

iv: Múčeničen: Vseřilésnuju
jázvu vrahú naneslí
jesté vsečestníji, jázvami
okrovavľájemi, na krestí že
prořazájemi, i odirájemi,
Bohóžráčniji strastotérpcy.

v: Bohoródičen: Voplotísja iz
prečístych krověj tvojích
Výšnij: jehóže víďašči
na drévi prečístaja,
bez právdý vzdvizájema,
steňáše slezjášči, i tohó
blahoutróbi je veličála jesí.

Kanón presvjaťij Bohoródič

II₂ Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi
uslýšach, i užasóchsja: do
mené bo ídeši, mené iščjá

zablúždšaho. Ťím mnóhoje
tvojé snizchoždénije, jéže
na mjá, proslavľáju
mnohomílostive.

i: Pojú ťa voístinnu vsepítaja,
prepítaho Bóha Slóvo
páce jestestvá róždšuju: i
moľúsja, smirénnyja duší
mojejá boľízni iscilí, i
ot lútaho mjá izbávi
osuždénija.

ii: Obýčno na ný bohátyja
tvojejá mílosti Dívó orošáj,
nedúhi ustavľájušči, strásti
razrušájušči razlíčnyja duší:
ťímže razřiší sérđca mojejó
plenícy hrichóvnyja, i
boľíznej mnóhich.

iii: Oskverních dúšu mojú
strastmí: čisťíjšeje tý bývši
prečístomu žilíšče, očisti
Bohorodíteľnice, k svítu
pokájánija nastavľájušči
mjá, i ohňá búduščaho
izymájušči.

iv: Úm mój prečístaja Vladýčice
prosvití, moľúsja tebí.
Vólny utíší strástnahó
sérđca mojejó, plotskája
choťínija potreblájušči, i ko
pristánišču božéstvennomu
privodášči:

Písň 5

**Kanón čestnému i
životvorjáščemu krestú**

II₁ Úhľ Isáiji projavléjsja, sólnce
iz d'ívtvennyja utróby
voszijá, vo tmí zablúždšym,
Bohorazúmija prosviščénije
dáruja.

i: Za milosérdije priobščívsja
krestú Vladýko, iz hlubiný
mja zlých istórhľ jesí, i počtíl
jesí sosid'ínijem Ótčim,
obezčéstvovannyj vóleju.

ii: Térnijem vinčávsja, íže
vinčavájaj cvíty vsjú zémľu,
strastěj mojích térnije iz
kórene sičéši Slóve, i
nasaždáješi vo mňí tvój
rázum.

iii: Múčeničen: Krípostiju
nemožénija vášeho, svjatíji
múčenicy vóleju oblóžšesja,
i ukríplšesja, bisóv krípost'
otnúd pohubíte.

iv: Múčeničen: Veľmí
podvíhšesja svjatíji na
zemlí, na nebesích vélíju
slávu obrítoste, i velíkich bíd
izbavľájete nás, vás čtúščich.

v: Bohoródičen: Íže na pleščú
cheruvímsku, na nebesích
Bohoľípno nosímyj, jáko
voístinnu prečístaja, na

rukú tvojęju sídyj, ráspjat
býv, vsích iz tlí izbávi.

Kanón presvjaťij Bohoródici

II₂ Prosviščénije vo tmí
ležáščich, spasénije
otčájannyh Christé Spáse
mój, k tebí útreňuju carjú
míra, prosvití mja sijánijem
tvojím: inóho bo rázvi tebé
Bóha ne znáju.

i: Navíty i lovlénmi ľstívaho,
umerščvlénaho oživí mja
vseneporóčnaja Vladýčice
Bohoródice, jáže rózďši žízň
vsích ipostásnuju: da tá pojú
blahočéstno vsepítuju.

ii: Jáže áhnca i pástyrja,
jávľšisja Ďívo Máti, upasí
mja nrávom zablúždénneho,
i desným mja sočetátisja
ovcám, v deň súdnyj
spodóbi: jáko da tvojú
blahodát' pojú spasíteľnuju.

iii: Ot strastěj omračénija,
ot soblázn pribývajúščich
napástmi čuždáho,
búduščich že múk víčnyh
sohrišájúščym, izbávi mja
otrokovíce tvojími mol'bámi,
mol'úsja.

iv: Nevísto Bóžija, v
ňúže vselísja jedíno

božestvennoje Slóvo, vsjú
prosviščájuščeje vselénnuju,
voszijáj mί zarjú
ístinnaho pokájánija: ozarí
mńí spasíteľnyja lučý,
razorjájušči strastěj mojích
ťmú tvojími mol'bámi,
mol'úsja.

Písň 6

**Kanón čestnému i
životvorjáščemu krestú**

II₁ Hlás hlahól molébných ot
boľíznennyja Vladýko, duší
uslýšav, ot ľútych mja
izbávi: jedín bo jesí nášeho
spasénija vinóven.

i: Pleščí vdáv na rány, i
laníťi tvojí na udarénije,
licé že Spáse na opleváníje,
spásl mja jesí mnóho tebí
sohrišívšaho v rázumi i
nevídiniji.

ii: Jákože áh nec, vo jéže
zaklátisja, vedén býl jesí
Christé Bóže mój: vólka
mýslennaho jadovítym
uhryzénijem uméršich páki
vozvodá k životú: sláva
raspjátiju tvojemú.

iii: **Múčeničen:** Zakóny
sobľudájušče múčenicý
Vladýčnija, bezzakónen

sovít zakonoprestúpnych
otńúd ukloniša, i umérše,
žízň búduščuju prijáša.

iv: **Múčeničen:** Opolčívšesja
svjatíji rádujuščesja, k
soprotívnym načálom
božestvennymi orúžiji sích
pobídíte, i vincy pobídnýja
prijáste ot Bóha.

v: **Bohoródičen:** Da obožít
čelovíka, iz tebé Dívó
raždájetsja Bóh, i
raspinájetsja, i smért'
vkušájet, ubivája krestóm
mené dréve ubívšaho.

Kanón presvjaťij Bohoródiči

II₂ V bédzńi hrichóvnij
vaľajasja, neizslídnuju
milosérđija tvojehó
prizývaju bédznu: ot tlí Bóže
mja vozvedí.

i: Nýňi k tebí pribiháju
prepítaja, spasí mja
molítvami tvojími i sobľudí:
jelíka bo chóščeši, i
móžeši jáko Máti vsjá
ukriplájuščaho.

ii: Oburevájema búreju
pečálej, i potoplájema
nastojáňmi trevolnénija,
spasí mja Bohoródice Dívó
rabá tvojehó.

iii: Milosérdija tvojehó spodóbi
mjá, nemilosérdijem i
zlóboju oderžímaho, i
tomlénij predležáščich i
ohná víčnaho ischití mja.

iv: Hrichí míra vzémľuščaho,
prečístaho áhnca začénši
rodilá jesí vseneporóčnaja,
hrichóv proščénije darováti
mí, moláščisja jemú ne
prestáj.

Písň 7

Kanón čestnému i
životvorjáščemu krestú

II₁ Bohoprotívnoje veľínije
bezzakónnujuščaho mučíteľa,
vysók plámeň vzosnóló
jést: Christós že prostré
Bohočestívym otrokóm rósu
duchóvnuju, sýj blahoslovén
i preproslávlen.

i: Pádša mja prestuplénijem
vozdvíhl jesí, na
krest vzosdvížen íže
vsích Voskresénije, i
sovozdvíženije Slóve: i
nizvérhl jesí svérhšaho
boríteľa, vsehó bezdíl'na
mértva pokazál jesí. Sláva
deržávi tvojěj.

ii: Hvozďmí prihvzdíl jesí
Christé hrichí práotca,

tróstiju že bijém,
napisál jesí svobódu
vsím čelovíkom. Sláva
stradániju tvojemú, ímže
izbávichomsja t'mý strastěj.

iii: **Múčeničen:** Sikómi býša po
ťilesém skvernoubíjstvennymi
rukámi, dobroprobídniji
Christóvy velikomúčenicy,
i prebyváchu dúchom
ot Bóha nerazlučími,
sikúšče múžestva mečem, i
zakalájušče ľstívaho vrahá.

iv: **Múčeničen:** Krípošť
nepoborímuju raspénšahosja
Christá imíja, vóinstvo
nepobidímoje, hubíteľnoje
vóinstvo v konéc pohubí:
postrádáv že, vinéc pobídy
priját, žízň blažénnuju i
nehíblemuju.

v: **Bohoródičen:** Paláta
oduševlénna ja caréva, i
prestól ohneobráznyj Divo
pokazálasja jesí, na némže
sidá, vzosdvíže ot pėrvaho
padénija vsjá čelovíki,
i sosidénijem otėčeskim
počté.

Kanón presvjaťíj Bohoródiči

II₂ Bohoprotívnoje veľínije
bezzakónnujuščaho mučíteľa,

vysók plámeň vynesló
jést: Christós že prostré
Bohočestívm otrokóm rósu
duchóvnju, sýj blahoslovén
i preproslávlen.

- i: Živót ipostásnyj nám
róždši, smértiju smért' jávi
pohúblšij, strásti umertví
sérdca mojehó, i istóčnik sléz
podážď mí čístaja: jáko da
prísno slávľu tá.
- ii: Naděžda nepostýdnaja,
upovánije izvístnoje, i
stíná neoborímaja, pokróv
že i pomóšćnica
búdi mňí vseneporóčnaja,
upovájuščemu na tá: i k svítu
nastávi čístaja pokajánija i
umilénija.
- iii: Izbávitisja rabú tvojemu
vsjákijsa zlóby bisóvskijsa
i pečáli, i osuždénija, i
víčnaho ohňá, Sýna tvojehó
umolí: jáko da víroju prísno
slávľu tá.
- iv: Prečístoje začátije, i
netľínnoje roždestvó, tý
jedína pokazála jesí, Díva
prebývši: Christá bo začénši
čístaja, nad vsími Bóha,
čelovíka bývša, vírnym na
spasénije i izbavlénije.

Kanón čestnému i životvorjáščemu krestú

- II₁ O podobiji zláti
nebréhše treblažénniji
júnoši, neizmínnyj i
živýj Bóžij óbraz víďivše,
sredí ohňá vospiváchu
osuščestvóvannaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.
- i: Lúdije nepokoríviji, bez
strácha že bezzakónnaja
vsjá tvorjášće, posredí
bezzakónnoju tá šćedre,
opravdájušća bezzakónnyja,
na drévi vzdvíhše raspjáša:
tebé že vsjá tvár
slávit, jáko Hóspoda i
Vladýku, vospivájušći tvoje
dolhoterpínije.
- ii: Okrovavíl jesí Christé
pérsty tvojá na
drévi prihvoždám, íže
prinosímuju bisóm króv
drévle, na páhubu
prinosjáščym jú, prestávil
jesí: tľimže tá slávit vsjá
tvár, Bóže vsích, vospivájušći
tvoje čelovikolúbije.
- iii: **Múćeničen:** Vód životnyh
súšće ispóľn múćenicy,
potóki léstnyja izsušiša
božéstvennymi strujami

krověj, víroju neuklónnoju
zovúšče: osuščestvovánnaja
da pojét Hóspoda vsjá tvár,
i prevoznósit jehó vo vsjá
víki.

iv: Múčeničen: Neisčétnoje
mnóžestvo krověj vášich
svjatíji, nečéstija óhň
pohasí, i jéllinskuju
mnohobóžnuju razruší
prélešť, vsích že vírnych
prosvití pojúšcich: da pojét
vsjá tvár Hóspoda, i
prevoznósit jehó vo vsjá
víki.

v: Bohoródičen: Neporóčnaja
áhnica, prorókov že
i múčenikov ukrašénije,
jákože áhnca tá vzdvížena
na drévo uzrívši,
beznačálnoje Slóvo, plákaše
hórko, i hlahólaše:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit jehó vo víki.

Kanón presvjaťj Bohoródiči

II₂ V péšč óhnennuju
ko otrokóm jevréjskim
snizsédsaho, i plámeň v rósu
prelózšaho Bóha, pójte dílá
jáko Hóspoda, i prevoznosite
vo vsjá víki.

i: Pribížišče christijánom i
pomóšcnice, v lútých
oderžíma mjá, prečístaja
Đívo ne prézri, bidámi
obchodímaho vsehdá, i
mnóhimi ustremléniji
lukávych bisóv.

ii: Ne zabúdi hlása molítvennik
tvojích, predstáteľnice
strášnaja, no ot vsjákijsa
bolízni, i ot vsjákah
preščénija molbámi tvojími
ischití: prekloňájet bo Bóha
tvojá Máterňaja molítva.

iii: Utolí strastěj mojích
lútuju nýni búrju, čístaja
blahoslovénna: i pobidí
otrokovíce, neščádno na
mojú niščetú napádajuščich,
vsjá vrahí bezplótnyja, jáko
da víroju pojú tá.

iv: Ot péšči iskušénij, ot
plámene hrichóv i ohňá
strastěj i hejénny, i
bisóvskaho našéstvija, v
čas skončánija ischití
mjá jedína Bohorodíteľnice,
predstáteľnice vírnych.

Písň 9

**Kanón čéstonómu i
životvorjáščemu krestú**

II₁ Nedoumíjet vsjak jazýk
blahochvalíti po dostojániju,
izumivájet že úm i
premírnyj píti tá
Bohoródice, obáče blahája
súšči, víru prijimí: íbo
ľubóv vísi božéstvennuju
nášu, tý bo christiján jesí
predstáateľnica, tá veličájem.

i: Da voobrazít drévale
Isaák tvojú strást',
svjazújetsja Slóve: razrišájet
že svjazannoje ovčá v
tójže óbraz, v saďí
Savékovi ostavlénija, i
otputísja nevóľnaja tohdá
žértva voístinnu: tebí bo
vóleju požéršusja, ot zól
razrišíchomsja.

ii: Krasén dobrotoju páče
synóv čelovíčeskich, Christé
sýj dobroty ne imýj, nižé
vída, v strásti na drévi
krestním povíšen, ukrašája
nelípótu vsehó róda
čelovíča: sláva blahoutróbiju
tvojemú, jedíne milosérde
Hóspodi.

iii: **Múčeničen:** Sióna
výšňaho javístesja žítelije
božéstvenniji, i ánhelom
ravnočéstniji múčenicy, jáko
súščiji sohráždane: i cérkov
svjatíji pervoródných svítlo

prosviščájete, sijájušče
svítom božéstvennym, i
mučénija vincy ukrašájami.

iv: **Múčeničen:** Vozľúblenniji
drúzi, vás preslávno
vozľúblšaho, izbáвите mjá
drúzby ľstívyja, jáže k
plóti, svjatíji Hóspódni
múčenicy: osvjaščénije že i
prosviščénije i razrišénije
prehrišénij ľútych, vsím
soveršájuščym pámjat' vášu
isprosíte.

v: **Bohoródičen:** Svitíl dobróta
tečénija obýčnaho ustupí,
jehdá tá víďiša sólнца
právdy vozneséna na
krest choťínijem: Díva že
so učeníkóm d'ívtvennym
vosklicáše s pláčem, uvý
mňí, vopijúšči, čtó sijé
stránnoje zríniže?

Kanón presvjaťíj Bohoródici

II₂ Beznačál'na rodíteľa Sýn,
Bóh i Hóspód', voplóščsja
ot Dívy nám javísja,
omračénnaja prosvitíti,
sobráti rastočénnaja. Tím
vsepítuju Bohoródicu
veličájem.

i: Čelovikolúbca Hóspoda jedínaho
mnohomílostivaho, páče

umá že i slova rodilá jesí:
tohó molí Divo, v čas
stráshnj sudá izbáviti rabá
tvojeho ohná víchnaho.

ii: Nám pojušcym tá,
i víroju slávjašcym,
i k božestvennomu
tvojemú pokróvu prísno
pritekajúšcym, podážď s
nebesé razrišénije lútych,
i múčašcich strastěj,
Bohonevísto, i múki i sudá
izbávi.

iii: Krasén vo viďíniji, vo
vkušéniji že horčájšij, íže
mené umorívij hrichá
plód, jehóže napitáchsja
v sýtost', stráshnaho čaju
sudá, ot nehóže mjá ischití
presvjatája Divo Máti.

iv: Ublaží prečístaja,
smirénnoje sérdce mojé,
ozlóblennoje slastnými
zatvóry, jáko blahómu
rodíteľnica, i blahá súšči
vsjá: i k pokajániju mjá
blahích dverěj vvedí.

Chvalite

iii: Krestá tvojeho drévo,
Christé Bóže, drévo
životnoje pokazál jesí
nám vírujušcym v tá,

i sím uprazdnív deržávu
imúšchaho smérti, oživíl
jesí nás umerščvlénija
hrichóm. Tímže vopijém tí
blahodáteľu vsích Hóspodi,
sláva tebí.

ii: Vóleju obniščáv, obniščánija
rádi Adámove, Christé Bóže,
prišél jesí na zémľu ot
Dívy voplóšcsja, i raspjátije
priját, da nás svobodíši
ot rabóty vrážija: Hóspodi
sláva tebí.

i: Múčeničen: Po Christí
postradávsje dáže do smérti,
o strastotérpcy múčenicy!
Dúšy úbo ímate na
nebesích v rucí Bóžiji,
i po míru vsemú
počitájemy súť váša móšči,
svjaščénnicy poklaňajutsja,
i ľúdijsje vsí, rádujušcsja,
sohlásno vopijém: són česten
pred Hóspodem smért'
prepodóbných jehó.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Jehdá
neskvérnaja áhnica víďi
svojeho áhnca, na
zakolénije jáko čelovíka
vóleju vlekóma, rydájušči
hlahólaše: bezčádstvovati
mjá nýňi tščíšijsja Christé,
róždšuju tá. Čtó sijé sotvoríl

jesí izbáviteľu vsích? Obáče
vospiváju i slávľu tvojú
krájňuju bláhosť páče umá i
slóva, čelovikoľúbče.

Liturgia

Blažénna

- ST** Blažéni mirotvórcy, jáko tíji
Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv:** Hlás tí prinósim razbójnič,
i mólimsja: pomjaní nás
Hóspodi vo cárstviiji tvojem.
- ST** Blažéni izhnáni právdy rádi,
jáko tích jésť cárstvo nebésnoje.
- iii:** Iskoreníl jesí Vladýko,
zlóbnyj térn, vinéc ternóv
vóleju nosív, dolhoterpilíve.
- ST** Blažéni jesté, jehdá ponósjat
vám, i iždenút, i rekút vsják zól
hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii:** Ráspjat býv, bezhríšne, na
lóbňim, sokrušíl jesí hlavú
lukávaho, i vsjá čelovíki
spásl jesí.
- ST** Rádujtesja i veselítesja, jáko
mzdá váša mnóha na nebesích.
- i:** Sokrušájemi múčenicy,
vrahá sokrušíli jesté vsjú
sílu, i pobídnyja vincý
prijáste.
- S:** Okroplénijem božéstvennyja
króve vírniji prosviščájemi,
jedíno v trijéch lícich
Božestvó čtím.
- I:** Jáko áhnca povíšena
na drévi, vseneporóčnaja

vídašči Christá, rydájušči s
pláčem, tohó veličáše.

SOBOTA

Večiereň
(v piatok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Plót' predajúšče ránam i
horčájšyja múki terpjášče,
i núžnuju smérť múčenicy
vsechváľniji, i mučítelej
posramíte, i česti ídoľskija
voístinnu potrebíli jesté,
Christá propovídajušče
jedínaho Bóha i Vladýku:
jemúže so ánhel'skimi
líki, vincenóscy slávniji,
predstoité.

5: Plót' predajúšče ránam ...

4: Slóva jávlšahosja na
zemlí, propovídnicy
javístesja božéstvenniji,
i blahočéstiju vsích
naučíste, i pravoslávnoje
božéstvennych slovés
izlózšše, ímiže jéres
daléče othnáste ot cérkve
Christóvy. Tímže vo
obíteli prísno živúščyja,
jako svjaščennod'íjstvennicy
Tróicy, vsích vvedíte
blažénniji.

3: Íže zemnýja slásti ne
vovľubívše strastotérpcy,
neběsnym blahím
spodóbišasja, i ánhelom
sohráždane býša: Hóspodi,
molítvami ích pomíľuj, i
spasí nás.

2: Svjatým múčenikom
moláščymysja o nás, i Christá
pojúščym, vsjaka prélešť
prestá, i čelovíčeskij ród
víroju spasájetsja.

1: Lícy múčeničestiji
protívišasja mučíteľem,
hlahóľušče: mý vójinstvujem
carjú sílam: ášče i ohnú
i múkam predadité nás,
ne otmetájemsja Tróičeskija
síly.

S:I: **Bohoródičen:** Préjde síň
zakónnaja, blahodáti
prišédši: jákože bo kupiná
ne sharáše opalájema,
táko Ďíva rodilá jesí,
i Ďíva prebylá jesí.
Vmísto stolpá óhnennaho,
právednoje vozsijá sólnce:
vmísto Mojséa, Christós,
spasénije dúš nášich.

Stichíry na stichovňi

i: Vélija sláva, júže sťažáste
svjatíji víroju: ne tókmo

bo v stradánijich vrahá
pobidíľi jesté, no i po
smérťi dúchi prohónite,
nedúžnyja isciľážete, dúš
i těľes vráčeve: molítejsja
ko Hóspodu, pomíľovatisja
dušám nášym.

ii: **Mértven:** Jáko cvít
uvjadájet, i jáko síň mímoo
hrjadét, i razrušájetsja
vsják čelovík: páki že
hlasjáščeľ trubí, mértviji
jáko v trúsi vsí vostánut ko
tvojemú sríteniju, Christé
Bóže. Tohdá Vladýko, íchže
prestávil jesí ot nás,
vo svjatých tvojích učiní
króvich dúchi ráb tvojích.

iii: **Mértven:** Uvý mňí,
kolík pódvih ímať dušá
razľučájuščisja ot těľesé!
Uvý mňí, tohdá kolíko
slezít, i ňíst íže
pomíľujet jú! Ko ánhelom
óči vovľodášči, bezďíľno
mólitsja: k čelovíkom rúci
prostirájušči, i ne ímať
pomohájuščaho. Tímže,
vovľublennaja mojá brátije,
razumívše krátkuju nášu
žízň, prestávlennym pokója
ot Christá prósim, i dušám
nášym véliju míľosť.

S:I: Bohoródičen: Spasí ot bíd
rabý tvojá Bohoródice Dívó,
jáko vsí po Bózi k tebí
pribihájem, jáko k nerušímij
stíni i predstátelstvu.

Povečerie (v piatok v noci)

Písň 1

- II** Hrjadíte ľúdiže, pojím písň
Christú Bóhu, razdíľšemu
móre, i nastávľšemu
ľúdi, jáže izvedé iz
rabóty jehípetskija: jáko
proslávisja.
- P** Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i:** Žízni istóčnik jesí, Dívó
Máti čistaja, načáľnika
i Hóspoda róždši,
žízň vsjáčeskich, orošájušči
víroju slavoslóvjaščyja tía.
- ii:** Tía utverždénije i
predstátelnicu oboháščesja
ímamy, íže Bohoródicu
prečístaja ispovídajuščiji
tía, ot trevolnénijsja
žitijá vseneporóčnaja Dívó
spasájemsja.
- S:** Jáže istóčnik bezsmértijsja
róždši, ujázvlenaho mja
straštmí otrokovíce iscílí i
ohňá víčnaho ischití, jedína
Bohoblahodátnejaja.
- I:** Jáže vírnym pribížišče
prisnodívo, deržávnaja
pómošč pritekájuščym tí,

ot vsjáki ja núždy i vréda
soprotívna ho nás spasí.

Písň 3

- II Utverdí nás v tebí Hóspodi,
drévom umerščvéj hrích, i
strách tvój vsadí v serdcá nás
pojúščich tá.
- P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i: Zlatúju jáko voístinnu
kadíľnicu, i stámnu mánny,
i božéstvennuju hóru, i
palátu prekrásnu Bóžiju, tá
Đívo imenújem.
- ii: Cérkov, i svjaščénnoje žilíšče
Slóva súšči Bohoródice,
prehrišeníj očiščénije búdi
mňí prísno, presvjatája
Đívo.
- S: Ni jazýk zémleň, ni
úm bezplótnych, vozmóžet
roždestvó tvoje skazáti:
páče jestestvá bo i smýsla,
Bohoródice, ziždítel'a rodilá
jesí.
- I: Utverždénije búdi i
pribížišče i pokrón, Đívo
Bohorodíteľnice, víroju k
tebí pribihájuščym, i Bóžiju
tá Máter ispovídajuščym.

Písň 4

- II Uslýšach Hóspodi, slávnoje
tvoje smotrénije, i
proslávich čelovikoľúbče,
nepostižímuju tvoju sílu.
- P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i: Tá Bohoródice sťažáchom
Christiáne pómošč véliju, ot
ľútych bíd nás ischití.
- ii: Neiskusobračnaja Vladýčice,
jáže Bóha vo utróbi začénši,
napástej i pečálej vsích nás
izbávi.
- S: Nepobidímuju stínu
tá, i deržávnuju
naděždu Bohoródice, vírniji
sťažáchom v napástech
čistaja.
- I: Molítvu tvoju Vladýčice,
jáko tvérd stepén
sťažávše, razlíčnych skorběj
izbavlájemsja.

Písň 5

- II Svíta podáteľu, i vikón
tvórče Hóspodi, vo svíťi
tvojích poveľinij nastávi nás:
rázvi bo tebé inóho Bóha ne
znájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i: Voploščénna iz tebé,
Bohorodíteľnice, vírniji

poznáchom, bez símene
Sýna roždénna, Bóha
ístinna, i čelovíka
jestestvóm: tímže tá slávim.

ii: Pod króv tvój i
zastuplénije, prečístaja,
vírniyi vsehdá pribihájušče
víroju, izbavľájemsja tobóju
Bohoródice, vsjákaho
ťážkaho našéstvija.

S: Izbávi nás ot napástej, i
búri pomyslénij, prečístaja,
vsjákaho hňíva, vsjákaho
hrichá, hláda že i
hubíteľstva, i víčnaho, Ďívo,
mučénija.

I: Zastúpnica naša i spasénije
i nadéžda Vladýčice,
christiján súšči, spasi
ľubóviju tá prísno
vírno vospivájuščich, Ďívo
vsepítaja.

Písň 6

II V bédňi hrichóvňij
vaľajasja, neizslídnuju
milosérđija tvojeho
prizývaju bédnu: ot tlí,
Bóže, mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Íže vóleju vsjá
soďívájaj, v ložesná

neiskusobráčnyja vóleju
vselívsja, tléju boľášcyja
netľínijem obohatív, jáko
milosérđ.

ii: Výšša výšnich síl, i svjatíjša
jesí vseneporóčnaja,
páce jestestvá vmíšči
nevmistímoje Slóvo v
ložesná tvojá.

S: Na putí žitijá
zabluždénna ho mjá, i
bezpútijem často pádajušča
vo hrisích, Vladýčice, k
pokajánija stezjám nastávi.

I: Ne prezri čístaja molbý naša,
na tá polóžšich nadéždu
ráb tvojích: pribížišče bo
Vladýčice, i dušám očiščénije
jesí.

Sidálen

Slóvo bez símene začalá
jesí, Sýna že jedínaho Christá
rodilá jesí: tý bo rodí nóvo
otročá ziždíteľa tvojeho. Tím tá
Bohoródice, veličájem.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na
póli deíri služímu,
trijé tvoí ótrocy
nebrehóša bezbóžnaho
velíniya: posredí že ohňá
vvérženi, orošájemi pojáchu:

blahoslóven jesí Bóže otéc
nášich.

P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Otcú sojestéstvenna
razúmnaho Sýna, síloju
Dúcha presvjatáho voplotíla
jesí Bohoblahodátnaja
Vladýčice. Sehó úbo
neprestánno molí, uščédriti
pojúšcyja: blahoslovénnaja,
jáže Bóha plótiju róždšaja.

ii: Ďívo čístaja, neiskusobráčnaja,
svjatája blahoslovénnaja,
pádajušcich ispravlénije,
sohrišajušcich izbavlénije:
spasí mja blúdnaho, spasí,
Sýnu tvojemú zovúšča:
blahoslovénnaja, jáže Bóha
plótiju róždšaja.

S: Pristáníšče tvérdo,
predstáteľnica strášna, i
stíiná neboríma, v
núždach bídstvujuščym, i
oburevájemym v pečáli,
i jáže k Sýnu tvojemú
molítvami, Bohoródice
súšči, ot mnohoobráznych
iskušeníj spasí rabý tvojá.

I: Jáže jedíno upovánije,
i pómošč vírnych
Bohorodíteľnice, potščísja
pomoščí rabóm tvojim,

pohružájemym skorbmi,
otvsjúdu nedoumíjemym,
i v boľíznech súščym,
i pribihájuščym k tebí
ľubóviyu duší.

Písň 8

II V péšč óhnennuju
ko otrokóm jevréjskim
snizšédšaho, i plámeň v rósu
prelózšaho Bóha, pójte d'ílá
jako Hóspoda, i prevoznosite
vo vsjá víki.

P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Živýj súščij istóčnik, jáko
vódu žízni róždši, dúšu
mojú istájavšuju hrichá
plámenem, Ďívo Bohoródice,
orosí, da tá slávľu vo vsjá
víki.

ii: Umerščvlénnych, i k
pérsti smértňij i tľínňij
svedénnych, vozstávila jesí
jedína, načáľnika žízni
róždši Christá Bóha nášeho,
Vladýčice Ďívo čístaja i
blahoslovénnaja.

S: Izbávi mja Vladýčice čístaja,
vícnaho ohná i osužđenija,
i izmí mja ot čelovík
zlotvorjáščich, i iščuščich
zapjátí mňí: jáko da ublažáju

ťá prísno, júže vsjá tvár
božéstvenňi ublažájet.

I: V podóbiji plóti
prebožéstvennyj iz tebé
víďin býšť, čístaja Ďívo:
jehóže neprestánno molí,
pomílovati nás v zlóbi
živúšcich, i trepěščušcich
víčnujuščaho mučénija.

Písn 9

II Ot Bóha Bóha Slóva,
neizrečénnoju múdrostiju,
prišédšaho obnovíti Adáma,
jádiu v tľínije pádšaho ľúťi,
ot svjatýja Ďívy neizrečénno
voplotívšahosja nás rádi,
vírniiji jedinomúdrečno
písnmi veličájem.

P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Čelovikoľúbija božéstvennahó
spodóbi mja otrokovíce, jáže
jedína čelovikoľúbca Bóha
plóť ot tebé vzaimovávša,
i neizhlahólanno róždšaja,
izbávi mja búduščaho
plámene, i múki vsjákija,
ľubóviju ťá slávjaščaho.

ii: Jáko krípkuju zastúpnicu,
jáko naděždu i sťínu i
osnovánije, i pokrów tvěrd,
i nepobidímo utverždénije,

i nebúrno pristánišče, i
jedinoderžávnoje pribížišče
sťažávše ťá vsí spasájemsja
prepítaja.

S: Ďitorodíteľnice Ďívo, duší
mojejá óblaki otžení:
i podáj čisto uzríti
Vladýčice, spasíteľnuju
dobrótu, vozsijavšuju
neizhlahólanno iz tvojejá
presvjatýja utróby, vo svít
jazýkov prepítaja.

I: Svít róždšaja božéstvennyj,
mnóhimi strast'mí
navid'ínija pomračénnoje
sěrdce mojé, i pómysl
očuždájuščich, prosvítí
otrokovíce, kápľu mí
podajúšči prísno sléz,
skvěrny hrichá Ďívo,
očiščájuščuju mí.

Utiereně

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i: Tebé oďivájuščaho nébo
óblaki imúšče svjatíji
oďijánije v míri, múki
ot bezzakónnik preterpíša,
i přelešť ídoľskuju
uprazdňíša. Tích molítvami
i nás svobodí Spáse ot
nevídímaho vrahá, i spasí
nás.
- ii: Apóstoli, múčenicy i
prorócy, svjatítelije,
prepodóbniji i právedniji,
dóbrí pódvih soveršívšiji,
i víru sobľúďšiji,
derznovenije imúšče ko
Spásu, o nás tohó jáko bláha
molíte, spastísja, mólimsja,
dušám našym.
- iii: (P : Milosérdija súšči)
Íže mértvymi i živými
jáko Bóh obladájaj vsími,
vlástiju životodávče, přijímí
molénije ráb tvojích:
pokaží tvojé milosérdije
čelovikoľúbče, i podážď
ostavlénije dušám, jáže
prestávil jesí naděždeju v
ťá, blahoutróbiya rádi jáko
bláh.

S:I: Bohoródičen: Vsjá páče
smýsla, vsjá preslávna ja
tvojá Bohoródice, táinstva,
čistoťi zapečátannoj i
d'ívtvu chranímu, Máti
poználasja jesí nelózna,
Bóha róždši ístinnaho: tohó
molí spastísja dušám našym.

Po 2-om stichoslovii

- i: Íže prosvitívyj svjatýja tvojá
páče zláta, i proslávivyj
prepodóbnja tvojá jáko
bláh, ot níchže umolén
byvája, Christé Bóže,
žízň nášu umirí, jáko
čelovikoľúbec, i molítvu
isprávi jáko kadílo, jedíne vo
svjatých počívájaj.
- ii: Strástotérpcy Hospódni,
blázénna zemľá napívšajasja
krověj vášich, i svjáti
chrámy přijémšiji tělesá
váša: na sudíšči bo
vrahá obličíte, i
Christá so derznovenijem
propovídaste. Tohó jáko
bláha molíte spastí ,
mólimsja, dúšy náša.
- iii: Pomjaní Hóspodi, jáko bláh,
dúšy ráb tvojích, i jelíka
v žitií sohřišíša, prostí,
niktóže bo bezhríšen, tókmo

tý mohíj i prestávlennym
dáti pokój.

S:I: Bohoródičen: Bohoródice
Đívo Maríje, rózďšaja
Christá izbáviteľa i Spása,
molísja toho blahostýni,
so apóstoly i múčeniki, i
proróki, s prepodobnymi
že i svjaščennomúčeniki,
očišćenije hrichov darováti
nám, i véliju mílost'.

Kanon

Písň 1

**Kanón svjatým múčenikom,
i svjatítelem, i prepodobným
i usópšym**

II₁ Moiséjskuju písň
vospriímši, vozopíj duše:
pomóščnik i pokrovíteľ byst'
mňí vo spaseníje, séj mój
Bóh, i proslávľu jehó.

i: Izhnánija ľútaja, i
uranénija zíl'naja, terpilívno
podjáte stradál'cy, vsjákuju
prélest' ot konéc síloju
božéstvennoju othnáste.

ii: Bóžiji služítelije, i
svjatítelije, svítom
mýslennym oblistájusče
jávi, k svítu

blahočéstija nastáviša vsích
blahočestívych ispolnénija.

iii: Hórdyj úm smirívše
prepodobniji, k dóbrij
zemlí preidóste: voznéššesja
že božéstvennymi óbrazy,
i vsím smirénnym
pomohájete prísno.

S: Pokóin: Svitľíjšaho svíta,
i víčnaho veselíja, javí
pričastniki jáko Bóh,
jáže prestávil jesí ot
privrémennych, rabý tvojá
vírnyja, preblahíj Bóže náš.

I: Bohoródičen: Poščénijem
krípko podvíhšesja, i
terpilívno nizložíša vrahá
čestnýja žený, tebí
Bohorodíteľnice predstoját
rádujušesja.

Kanón usópšym

II₂ Neprochodímoje volňáščejesja
móre, Bóžijim svojím
velínijem izsušívšemu,
i pišešestvovati skvozí
jé Izráil'teskija ľúdi
nastávlšemu, Hóspodevi
pojím, slávno bo proslávisja.

i: Smértiju tvojeju popráv
smért', božéstvennyja žízni
istočil jesí prisnosúščije:
jéže podážd' bláže

dušám usópšich, múčenik
tvojích molbámí, ostavlénije
prehrišénij dárúja.

ii: Íže bohátuju mílost'
prísno istočája, blahočéstno
prísno prijémľuščym tá,
v domú tvojem Christé,
v dívňij tvojej skíniji,
místo oslablénija podážď
Vladýko rabóm твоjím, jáko
blahoutróben.

S: Kripčájšij na smérť býl jesí
Christé: tľímže tú svjazáv,
nás izbávil jesí, i nýňi izbávi
ot sejá tľíniija usópšyja,
jáko bláh, i tvojehó sijánija
pričástije dárúj.

I: Utvérždši koléblemyj úm
mój, Máti Bóžija, ukripí
božéstvennymi povelíňmi,
róždšahosja iz tvojehó
osvjaščennaho čréva, i
uprazdnívšaho Vladýčice
ádovo mráčnoje cárstvo.

Písň 3

**Kanón svjatým múčenikom,
i svjatítelem, i prepodóbnym
i usópšym**

II₁ Neplódstvovavšij mój úm,
plodonósen Bóže pokaží mí,
ďílateľu dóbrych, nasadíteľu

blahích, blahoutróbijem
tvojím.

i: Razžéhšesja ohném ľubvé
Christóvy, o strastotérpcy,
múk razžžénija uhasíte,
orošénijem vsedíteľa Dúcha.

ii: Svjatíjšiji Christóvy
svjatíteľije, i čestníji
prepodóbných sobóri, o
vsích nás čelovikolúbca
Bóha umolíte.

iii: Svjaščénňjšij lík
božéstvennych prorók
vozveličisja, i žén mnóžestvo
postradávsich krípko, slávu
ulučísja.

S: Umertvívsja Christé na
krestí, daroval jesí uméršym
bezsmértije: jehóže ulučíti
spodóbi, k tebí otšédšyja
víroju.

I: So vsími proróki, i ženámi
svjaščénnyymi, nýňi príľížno
Bóha molí Dívó róždšahosja
iz tebé, usčédriti nás.

Kanón usópšym

II₂ Na kámeni mja víry
utverdív, razširíl jesí ustá
mojá na vrahí mojá,
vozveselí bo sja dúch
mój, vnehdá píti: níst'
svját, jákože Bóh náš, i

ňisť práveden, páče tebé
Hóspodi.

i: Tvojejá krasotý sijánijem
ozarítisja vo víri usópšym
bláhovolí, s múčeniki
tvojími, íže bohátyj v
mílosti: tý bo jesí Bóh náš,
i ňisť práveden páče tebé
Hóspodi.

ii: Na místi prochlaždénija,
v ňídrich avraámovych,
izbránnaho tvojeho, spodóbi
vodvorjátisja rabóm tvojím,
jáko šcédr, tebí vopijúščym:
tý bo jesí Bóh náš, i ňisť
práveden páče tebé Hóspodi.

S: V čertózich nebésnych
vodvorjátisja, s múdrymi
dřívami sovšédšimi Vladýko,
prijimí rabý tvojá
sviščenóscy, íchže prestávil
jesí tvojeju vóleju
ot vrémennych, jedíne
čelovikoľúbče.

I: Umerščvléna mjá i k zemlí
vovraščéna vozdvíhnula
jesí, róždši žiznodávca,
i vozvelá jesí mja
iz áda preispódníjšaho,
Bohoródicu tá víroju
slávjaščaho, i počítajuščaho
prečístaja, tebé vsepítuju.

**Kanón svjatým múčenikom,
i svjatítelem, i prepodóbnym
i usópšym**

I₁ Jéze ot Dřívy tvoje
roždestvó prorók predzrjá
vozpropovídaše vopijá:
slúch tvój uslýšach, i
ubojáchsja, jáko ot júha,
i iz horý svjatýja,
priosinénnyja , prišél jesí
Christé.

i: Íže Christóvym
strastém Bohoslávniji
strastotérpcy upodóblšesja
dóbri, rasprostirájemi
rádovachusja mnóhimi
múkami, na víčna
vozdažánija vzirájusče:
íchže polučívše ublažájutsja
prísno.

ii: Zakóny sobľudájusče
Dúcha, pervosvjaščennicy
premúdrénno upasóste ľúdi,
jáko kórmčiji preizrjádniji
na božéstvenní pristánišči,
i preložívšesja ot žitéjskich
mólv, k tišińi preidóste
životá.

iii: Na zemlí prišěľcy javístesja,
preložívše otcý žízň
vášu na nebesá, jákože
píšet, blahočestnomúdrénni,
i plotskíja strásti obuzdávše

boľízňmi vozderžánija,
síloju Christóvoju.

iv: Íchže prevél jesí
Vladýko, ot vrémennaho
žitijá mnohočíslennoje
mnóžestvo, v pravoslávňij
poslužívšyja tebí Slóve
víri, vsích spasájemych
mnóžestvom sočetáv,
víchnaho spodóbi životá.

S: Mértvosti božéstvennyja
želájušče, žízň bezkonéčnuju
voístinnu, tobóju prečístaja
Vladýčice Bohorodíteľnice,
čestnýja žený spodóbišasja
tojá, molášče Sýna tvojehó i
Bóha o nás.

I: Bohoródičen: Hóru
prisínnuju zríť tá
dobrodítelmi, prorók
Avvakúm Bohoródice, iz
nejáže javísja Bóh
neizrečénno, dobrodíteliju
pokrýv nebesá, i ród
čelovíčeskij iz istľínija
spasýj.

Kanón usópšym

II₂ Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi
uslýšach i užasóchsja, do
mené bo ídeši, mené iščjá
zablúždšaho. Tím mnóhoje
tvoje snizchoždenije, jéže

na mjá, proslavľáju
mnohomílostive.

i: Upovániem i ľubóviju
požívšyja, i umóm
pravoslávny, jáže páče
umá slávy tvojejá spodóbi
rabý tvojá Christé, mnóhim
tvojím čelovikoľúbijem,
i izbránných múčenik
molbámi.

ii: Jáko imýj sládosti
pítstvojekščij potók, prisno
napojáješi izbránnýja
Hóspodi: s nímiže i nýňi
prestávlennyja Christé k
tebí, neizrečénny, tvojím
milosérdijem pitáješi pri
vodách ostavlénija.

S: Tý živými Hospód'stvuješi
Vladýko, i mértvymi
vladíješi. Tý v zemlí
pérst' súščuju síloju tvojeju
vskresíši. Tímže k tebí
prešédšyja vo dvórich
tvojích Spáse vselí.

I: Iscilíla jesí Jévino
sokrušeníje, i drévneje
okajánstvo: zizdíteľa
bo rodilá jesí,
mohúščaho isprávití nás
prehrišénmi povéržených,
Bohorodíteľnice jedína Máti
Đívo.

Písň 5

**Kanón svjatým múčenikom,
i svjatiteľem, i prepodobným
i usópšym**

- II₁** Mhlú duší mojejá Spáse mój
razhnáv, svítom zápovidej
tvojích ozarí mja, jáko jedín
cár míra.
- i:** Tebé vozľubívše ščedre,
voznenavíďiša vsjá
mirskája, dóbliji
strastotérpcy, primisívšesja
múkam, otverženijem plóti.
- ii:** Svjatíteliže, prorócy,
prepodobniji Bohonóscy,
duchóvnymi lučami
prosviščájete mír, tmú
razorjájušče strastěj.
- iii:** Prepodobniji otcý, prorócy
i pervosvjaščennicy, i
prisnoslávnyja žený, o nás
tebí Vladýci vsích móľatsja
prilížno.
- S:** Mólim tá Slóve, íchže
ot nás prijál jesí,
líku izbránných tvojích
sopričtáv, pričástniki
pokaží lúčšaho životá.
- I:** Prečístaja Ďívo Máti,
pochvaló múčenikov, i
prepodobných i právedných,
ot vsjákahoz izmí nás
mučiteľstva lukávahoz.

Kanón usópšym

- II₂** Svíta podáteľu, i vikóv
tvórcě Hóspodi, vo svíťi
tvojích povelińij nastávi nás:
rázvi bo tebé inóho Bóha ne
znájem.
- i:** Umerščvléných nás, i
položéných vo tlí, vozvél
jesí ot mráčnych ádovych
sokróvišč, i voschítíl jesí
bláže, i sočetáv svjatých
ánhel vóinstvom.
- ii:** Za jéže spastí nás jáko
prišél jesí Christé prijimí
nýńi íže blahočéstno k tebí
prestávlennyja, jáko jedín
bláh, na lónich Avraáama, i s
Lázarem tích vselí.
- S:** Razrišíl jesí Vladýko, lítnuju
mojú i dólhuju bráň,
tebí préžde chodátaju, i
molítvenniku primirénija
bývšu: i nýńi tvojá rabý
uščedrív upokój.
- I:** Pod króvom tvojím Máti
Bóžija, íže nadíjuščijisja na
tá spasájutsja: žiznodávca
bo rodilá jesí nám,
životvorjáščahoz vsjá vóleju.

Písň 6

**Kanón svjatým múčenikom,
i svjatítelem, i prepodobným
i usópšym**

II₁ Vo hlubiňi hrichóvňij
soderžím jěsm Spáse, i v
pučĩni žitéjstij oburevájem:
no jákože Jónu ot zvirja, i
mené ot strastěj vozvedí, i
spasí mja.

i: Krípostiju sěrdca stradálcy
protívu vrahú opolčívšesja,
tohó nizložĩa, i prijáša
pobídy vincy ot Bóha: i nýni
prilížno mólatsja o vsích
zemnoródných.

ii: Bóžija svjatíteli počtím
vırno, i prepodobnyja jehó
ublažím, spasájemi molbámı
ích, ot vsjákaho hńıva i
skórbi, i vrážija navíta.

iii: Postradá žén Božéstvennyj
lík, i v postí Bóhu uhodí,
i polučí cárstvo nebésnoje:
tích molıtvami usčédri Bóže
tvój mır.

S: Íže sozdávyj žiznodávče
Christé čelovıka ot zemlí,
íchže o nás prestávil jesí
upokój, ostavlěnije podajá
ım zlých, jáko milosěrd i
čelovıkoľúbec.

I: Svjatája Bohoródice, osvjatı
náša pomyslěnija, i ım

ukripı, i spasí nás ot strıl
lukávaho neujázvlenných,
slávjaščich, vsepıtaja, tvojá
velıčija.

Kanón usópšym

II₂ V bėzdňi hrichóvňij
valášasja, neizslıdnuju
milosěrdija tvojeho
prizyvájı bėzdnı: ot tlı,
Bóže, mja vozvedí.

i: Neizrečěnnaja, i
Božéstvennyja svıtlostı,
ıdřıže múčeničestiji lıcy,
spodóbi, jáže ot zemlí
prestávil jesí, vsedıtelnoju
tvojeju vóleju čelovıkoľúbče.

S: Ozarıtısja dobrotoju slávy
tvojeja spodóbi, ostávlšyja
žitijé, i k svıtu tvojemú
neizrečěnnomu Vladýko
prešědšyja upokój.

I: Izbavľajúščı usěrdno javısja
prizyvájıušcyja tá, prečıtaja
Vladýčice, jáže Bóha
róždšaja životóm i směrtiju
obladájıušča.

Pısň 7

**Kanón svjatým múčenikom,
i svjatítelem, i prepodobným
i usópšym**

II₁ Cheruvímy podražajúšče ótrocy v peščí, likovstvováchu vopijúšče: blahosloven jesí Bóže, jáko ístinoju i sudóm navél jesí sijá vsjá hrích rádi nášich: prepítyj, i preproslávennyj vo vsjá víki.

i: Terpínijem nizložíša svjatíji vrahá, terpjášče vsjáko ískušeníje ľútych mučeníj, jáko voístinnu Bóha vozľubíša postradávsaha za hrichí náša. Tích molítmami spasí vsích nás Slóve, ot napástej i bíd, tebé slávjašчих.

ii: Svitozrácniji svjatíteliye, i prepodobniji i prorócy i svjaščennomúčenik dostoslávnoje mnóžestvo, i žen svjatých svjaščénnoje soslóviye, vo stradániji i v postí vozsijávseje múžeski: prísno o nás molénija tvoríte k Bóhu, jáko da pomíľujet nás.

iii: Múčenik mnóžestvo mólit tá Christé blahodáteľu, ot vsích pečálej, i skorběj, i ľútych napástej, i vsích prehrišeníj, i ot vréda spasí mja Slóve, pohíbšaha.

S: Otňúduže boľízň otbižé, i vzdychánije i pečál', idíže svít sijájet tvojehó licá Christé: i idíže svjatých sobóry nýňi likújut. Učiní vsích prestávlšichsja dúšy k tebí čelovikolúbče, prehrišeníja ích vsjá prezrív, jáko jedín mílostiv.

I: S múčeniki prečístaja, i s prepodobnymi otcý i proróki vsími, so svjatými ženami vo svjatých jedínaho počívajúščaha umolí, vsích osvjatíti nás, svjatými hlásy tá slavoslóvjašчих čístaja, vo vsjá víki.

Kanón usópšym

II₂ Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaha mučíteľa, vysók plámeň voznesló jést: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu dúchóvnuju, sýj blahosloven i preprosláven.

i: Íže vezďí sýj, nizšél jesí Hóspodi, jéže spastí íže drévle preľščájemyj čelovíč ród. Tímže tá múčenicy móľat: sích jáže prestávil jesí ot zemlí, v zemlí krótkich Spáse upokój.

ii: Mértvosti umerščvlénije
ottrjásł jesí v mértvych
svobód' býv, sám
jedín Christé: i nýni
umerščvlénija hrichóvnaho
Vladýko izbávi rabý tvojá,
javľája ích nasľídnyki
cárstvija tvojehó.

S: Mnóhim tvojím i
neizrečennym milosérdivem,
i neizmírnoju bézdnoju
čelovikoľúbija tvojehó
Christé, prehrišénij úbo
ostavlénije prestávlennym
dážď, i blahodátiju tvojeju
očiščený sích javí.

I: Svitíľnik bylá jesí
božéstvennyja slávy, sijánije
nosjášči Ďívo dúchom, i
plótiju nám jávľšahosja,
i ádovu mhlú svítlostiju
Božestvá svojehó potreblša,
Bohorádovannaja.

Písň 8

**Kanón svjatým múčenikom,
i svjatítelem, i prepodóbnym
i usópšym**

II₁ V kupiňi Moiséju Ďívy
čúdo, na sinájsťij horé
proobrazívšaho inohdá,
pójte, blahoslovíte, i
prevoznosíte vo vsjá víki.

i: Tečénije króve vášeja,
strastotérpcy Hospódni,
osvjátí vsjú tvár, i izsuší jávi
izlijánije prélesti, i vírnych
dúšy napoľ bohátno.

ii: Javísja lík póstničeskij,
svjátítelej že sobór i žen
svjatých, i prorók slávnych,
jedinočesten ánhelom,
ánhel'ski na zemľi Dúchom
požívše.

iii: Izbávite vsích nás
strastonóscy Hospódni,
pervosvjaščénnicy, i
prorócy, i prepodóbných
mnóžestvo, i žen svjatých,
ot stríl vrážijich, vás
voschvalájuščich.

S: Íchže ot nás Spáse prijal
jesí, v nídrich Avraámovych
učiní, i so vsími izbránnymi
upokój, podajá hrichóv
ích vsím razrišénije, jáko
vseščédr.

I: Bohorodíteľnice čistaja, so
vsími svjatými proróki, i
múčeniki, i prepodóbnymi,
i svjatými ženami,
i svjaščennomúčeniki,
uščédriti nás Spása molí.

Kanón usópšym

II₂ Péšč inohdá óhnennaja vo
Vavilóni d'íjstva razd'íl'áše,
Bóžijim veľínijem chaldéi
opalájuščaja, vírnyja že
orošájuščaja, pojúščyja:
blahoslavíte vsjá d'ílá
Hospódňa Hóspoda.

i: Pokazál jesí nám
vrahov smérť, schoždénijem
tvojím jáko bezsmerten:
božestvennoju že síloju
tvojéju, vchódy javíl
jesí životá bezsmértne,
jehože múčenicy tvoji nýni
dostójno polučíša.

ii: Dobróty úmnyja tvojeja
nasladítisja prestávlennym
spodóbi, stúd hrichá
zloobráznaho očiččaja, jáko
čelovikoľúbec: jedín bo tý
Vladýko, javílsja jesí hrichá
otčuždén.

S: Isprávil jesí nás
Christé, pádšyja v pérst'
smértnuju, smértiju tvojeju
život dáruga, i píšču
bezkoněčnuju, i rádosť
prisnosúščnuju, jejáže nýni
prestávlennaja spodóbi,
jáko mílostiv.

I: Vélíja i strášna jest' tájna
Bohomáti tvojehó roždestvá:
Bóha bo rodilá jesí, jehože

smérť ne preterpí, i hrób ne
rastlí. Týmže tá prečístaja,
vsí jazýcy slávim.

Písň 9

Kanón svjatým múčenikom,
i svjatítelem, i prepodobnym
i usopšym

II₁ Prejestéstvenno plótiju
začénšuju vo črévi, ot Otcá
bezl'itno predvosijávšeje
Slóvo, v písnech nemóľnych
veličájem vírniji.

i: Krípcy na strásti,
sílni na vrahí
javlšesja strastotérpcy:
vzjáte pobídu postradávsje
zakónno, i vinčastesja ot
Bóha.

ii: Jáko Bóžiji
svjaščennodílatelije, i
pástyrja dóbraho podobnicy
bývše, upasóste tohó óvcy
prepodobni, pervosvjaščěnnicy
Bohoslávni.

iii: S prepodobnymi, póstniki,
i proróki svjaščěnnymi,
počtím žen postradávsich
mnóžestvo i postóm
nizložívšich vrahá.

S: Preslávnoje mnóžestvo
svjatých tvojích Christé,
neprestánno móľat tá: íchže

prestávil jesí vo víri
Hóspodi, pričástniki javí
víchnaho životá.

I: Ščedroľubívaho Bóha
róždšaja plótiju, so svjatými
vsími molí toho prísno, ot
bíd nás spastí, Máti Divo
čístaja.

Kanón usópšym

II₂ Jáže préžde sólнца svitíl'nika
Bóha vozsijávšaho, plótski
k nám prišédšaho,
iz bokú Dívicu
neizrečénno voplotívšaja,
blahoslovénnaja vsečístaja,
ťá Bohoródice veličajem.

i: Imíjaj vlásť živými i
mértvymi životá načál'niče,
ot zemlí k tebí prešédšym,
naslídije nebésnoje podážď
Vladýko, i svítlost' svjatých,
i preslávnych strastotérpec
tvojích.

ii: Slóvo sýj, jéže drévle býti
mí podaja živonačál'nišeje,
i jéže dóbri býti
páki dáruga, v nídrich
želánných Avraáma práotca,
prestávšyjasja rabý tvojá,
jako mílostiv vselí.

S: Vés jesí Spáse mój sládosť
svitovídňijsaja, vés jesí

želánije nenasyščájemoje:
potóki tvojejá píščí, i
vodóju ostavlénija usópšyja
napój, neprestánno tebé
slávjaščyja.

I: Ťá Bohoródice, dostójno
vírniži nýňi ublažajem,
Bohodochnovénnyj slovesém
tvojím poslídijušče: tý bo
jedína zemným Bóha rodilá
jesí, smérťi razóršaho sílu,
Máti Divo.

Chvalite

iv: Po Christí postradávsje dáže
do smérťi, o strástotérpcy
múčenicy, dúšy úbo ímate
na nebesích v rucí
Bóžijej, i po míru vsemú
počitájemi súť móšči váša.
Svjatítelije poklaňajutsja, i
ľúdije vsí, rádujuščasja,
sohlásno vopijém: són čésten
pred Hóspodem smérť
prepodóbnych jehó.

iii: Vsják hrád i straná
čtút móšči váša, o
strástonóscy múčenicy: vý
bo zákónno postradávsje,
vincý nebésnyja prijáste,
i sehó rádi svjatítelem
jesté pochvalá i církvam
blaholípje.

Stichíry pokójný

ii: Krest Christóv vzémše svjatiji múčenicy, orúžije nepobídimoje, vsjú diávoľu sílu uprazdníša, i prijáša vincy nebésnyja, stíná nám býša, o nás prisno moláščesja.

i: **Mértven:** Uvý mňí, kolík pódvih ímať dušá razlučájuščisja ot tělesé! uvý mňí, tohdá kolíko slezít, i ňíst' íže pomílujet jú! ko ánhelom óči vozvodášči, bezdílno mólitsja: k čelovíkom rúci prostirájušči, i ne ímať pomohájuščaho. Tímže vozľúblennaja mojá brátije, razumívše krátkuju nášu žízň, prestávenym pokója ot Christá prošim, i dušám nášym vélíja mílosti.

S:l: **Bohoródičen:** Prijidíte, Máter svíta písňmi nemólčnymi vsí proslávím, tá bo rodí spasénije naše: i rádujsja prinesém, jáko jedínoje rózďšej vsích načálňijsaho, íže přéžde vík Bóha. rádujsja, jáže Jévu rózďšuju páki nazdávšaja, rádujsja prečístaja Divo neiskusobračnaja.

iv: Stremlénije smértnoje i tľú tvojęju živonósnoju smértiju nizložíl jesí Vladýko: vsím že istočil jesí život víčnyj, i zemným uméršym vostánije darová. Tímže mólimsja tebí Spáse: íže víroju k tebí prestávľšyjasja upokój, i netľínňij tvojęj slávi sích spodóbi čelovikoľúbče.

iii: Da čelovíki óbščniki Božéstvennahó tvojeho cárstvija soďílaješi Christé, raspjátije preterpíl jesí, i smért' vólnuju priját. Sehó rádi mólimsja: tvojším milosérdijem pričástniki javí cárstvija tvojeho, víroju k tebe prestávľšyjasja, i sládkija dobróty tvojeja sích spodóbi čelovikoľúbče.

ii: Spastí tvoje sozdánije voschoťív, smotrénija že voístinnu strášnoje táinstvo, rádujasja soveršíl jesí jáko preblahíj: i cinóju iskupíl jesí vés mír čestnoju tvojęju króvíju. Tímže mólimsja: íže víroju k tebí prestávľšyjasja, so

vsími svjatými izbavlénija
spodóbi.

i: Hróznomu, trépetnomu, i
strášnomu prestólu tvojemú
Christé predstojášče, jáže
ot víka uméršiji ožidájut
právednaho izrečénija
tvojeho, i božéstvennoje
prijémľut pravosúdijsje.
Tohdá úbo upokój Spáse
rabý tvojá, víroju k
tebé prestávľšyjasja, id'íže
svjatých lícy, i rádosť jest'
neizhlahólannaja.

S:I: Bohoródičen: Jehdá
plotskáho souza chósčet
dušá mojá ot žitijá
razlučítisja, tohdá mí
predstáni Vladýčice, i
bezplótnych vrahov sovity
razorí, i sích čel'usti
sokruší, íščuščich požréti
mjá neščádno: jáko da
nevozbránno projdú na
vzdúsi stojáščyja kňazi
ťmý, Bohonevístnaja.

Liturgia

Blažénna

ST Blažení mirotvórcy, jáko tíji
Sýnove Bóžiji narekútsja.

iv: Hlás tí prinósim razbójnič,
i mólimsja: pomjaní nás
Hóspodi vo cárstviji tvojem.

ST Blažení izhnáni právdy rádi,
jáko tích jest' cárstvo nebésnoje.

iii: Christóvym strástém
upodóblšesja múčenicy,
strásti čelovíčeskija
razlíčnyja prísno isciľážete.

ST Blažení jesté, jehdá ponósjat
vám, i iždenút, i rekút vsják zól
hlahól na vý lžúšče mené rádi.

ii: So proróki, apóstoly,
so prepodóbnymi učíteli,
sod'íteľu vsích dóbri
uhodíša.

ST Rádujtesja i veselítesja, jáko
mzdá váša mnóha na nebesích.

i: So vsími svjatými
tvojími, jáko čelovikol'úbec
Hóspodi, vsjá íže víroju
prestávľšyjasja, učiní rabý
tvojá, mólimsja.

S: O Tróice presúsčnaja,
čtúščich t'á uščédri, ot
prélesti vrážija i sítej, vsích
izbavľájušči prísno.

I: Moľbý ráb tvojích ne prezri
vseneporóčnaja, spasájušči
nás ot vsjákich bíd i skorběj.